

ಶ್ರೀ ವಿಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ

॥ ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ ॥

ಪ್ರಕಾಶರು. ಸೋಲ. ಕೋಲ. ಶ್ರೀ.
ಅವುಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ (ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ)

"THIS BOOK IS PUBLISHED WITH THE
FINANCIAL ASSISTANCE OF THIRUMALA
THIRUPATHI DEVASTHANAMS UNDER
THEIR SCHEME AID TO PUBLISH RELIGIOUS
BOOKS "

ಸೋ. ಕೋ. ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ
ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಸೋ. ಕೋ. ಶ್ರೀ
ಅಶ್ವಗುಂಡನಹಳ್ಳಿ

ಅರ್ಪಣೆ
ಮನೆಕನದ ಮೊದಲನೇ ಕವಿಪಾಶಕ್ತಿಯುತರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಸ|| ನನ್ನಣ್ಣಯ್ಯ ಸೋ. ಕೋ. ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರ
ದಿವ್ಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ—

SRI VENKATESHWARA DARSHANA

(Bhakti Kavya)

'Bhamini Shatpadi' In Kannada

by Sreerangalah (So Ko Sri)

Published by So Ko Sri. Appagondanahalli

First Edition 1000 Copies

1998

(All rights reserved by the Author)

ಮೊದಲನೇ ಮುದ್ರಣ - ೧೯೯೮

ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ

ಲೇಖಕರು : ಸೋ ಕೋ ಶ್ರೀ

(ಸೋಮಸಾಗರ ಕೋಡೀರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ)

ವಿಕಾಸ : ಅಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ, ಸೋಮಸಾಗರ (ಅಗ್ರಹಾರ)

ಮಣ್ಣೆ ಅಂಚೆ, ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು,

ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾ. ಜಿಲ್ಲೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ.

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨೫-೦೦

ಮುದ್ರಕರು : ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,

ದೇವರಾಜ್ ವೃತ್ತ,

ಹ್ಯಾಮಗೊಂಡ್ಲ - ೫೬೨ ೧೩೨,

ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ 'ಕವಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಕ್ಸರ್ ಹ್ಯೂಗೋ ಹೇಳಿದ್ದ. ಈ ಜಗತ್ತು ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಛಲ ಇರುವವರು ಮಾತ್ರ ತೀರಾ ವಿರಳ. ಸೋಮಸಾಗರದ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವವರೆಗೂ ತಮ್ಮ-ಈಗಿನ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾವಿನಿ ಪಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಈ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಮಹಿಮೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನೆಂದರೆ, ದೈವಭಕ್ತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಧಾನದ ಕಾವ್ಯ ರಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಕಾವ್ಯದ ರಸಾಸ್ವಾದನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಈ ಮೂರೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ, 15ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನುಥವರು ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಮಹಾಪೂರವೇ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ. ಭಕ್ತಿಯ ಆ ಧಾರೆಯೇ ಮಹಾಭಾರತದಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಭಕ್ತಿ ಮಹಾಪೂರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇಂದಿನದು ಮಹಾ ಬರಗಾಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆ ಈಗ ಭಾವಿನಿ ಪಟ್ಟದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನು?

ಇಂದು ಇಂಥ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಛಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೀವಲ ಭಾವನೆಗಳ

ಸ್ಫುರಿತವಿದ್ದರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ಮಾತ್ರ-ಗಣಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ರಮೇಣ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಹಳಗನ್ನಡ ಶಬ್ದಭಂಡಾರ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಜತೆಗೇ, ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಲಾರದ ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಲು ಅವಾರ ಭಲ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಉಪಭೋಗಾಸಕ್ತ ಜನರನ್ನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ತುಡಿತವೂ ಅವರ ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ, ಕೃತ, ಶ್ರೇತಾ ಮತ್ತು ದ್ವಾಪರ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮೆರೆದು ಮಹಾ ಮಹಿಮೆ ತೋರಿದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಈಗ ಮಾತ್ರ 'ಜತುರ ನೀನೆಂದೆನಿಸಿ ಜಡ ಕಲ್ಲಾದೆ ಕರಿಯುಗಕೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ (ಪದ್ಯ 13), ಆ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಸದ್ಯದ ಜಡತ್ವವೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಸ್ತರರು ಚಾಕುರ್ಯ ತೋರಿದ್ದಾರೆ !

ಹಾಗೆ ಜಡಕಲ್ಲಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದ ದೇವರ ತಪ್ಪಲ್ಲಿವೆಂತಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂಥ ನಿರ್ಜೀವ ಕಲ್ಲಿನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಆ ವೆಂಕಟೇಶ ಮತ್ತೆ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ಆಧುನಿಕ ತತ್ವವನ್ನೂ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನವಿರಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಂಬಿದರೆ ಕಗ್ಗಲ್ಲಿ ದೈವವು
ನಂಬದಿರೆ ನಿಜದೈವ ಜಡಶಿಲೆ
ನಂಬಿಕೆಯು ಮನದೈವ್ಯವಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಲದನ್ಯವಂತ !

ಹಾಗೆಂದು ನಂಬದೇ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಈ ಭಕ್ತಿರಾವ್ಯ
ರುಚಿಸದೆಂದೇನೂ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ
ಹಾಗೂ ಲೇಖನಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ತನ್ನೆಡೆ
ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಧಾರಾಳ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ
ನನ್ನಂಥ ಅಪ್ಪಟ ನಾಸ್ತಿಕನೊಬ್ಬ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿದ್ದೇ ಸಾಕ್ಷಿ!

12-1-1995

ಬೆಂಗಳೂರು

—ನಾಗೇಶ ಹೆಗಡೆ

ಮುಖ್ಯ ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

‘ಸುಧಾ’ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ

ಬೆಂಗಳೂರು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದ್ವಿತೀಯ ಸುವರ್ಣಯುಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಇದೇ ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೋಮಸಾಗರ ಗ್ರಾಮದ ರೈತಾಪಿ ಕುಟುಂಬದ ಶ್ರೀ ಕೋಡೀ ರಂಗಯ್ಯನವರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕ್ರಿ. ಶ. 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಯುಗ ಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಹರಿಹರನ ಸೋದರಳಿಯನೂ, ಶಿಷ್ಯನೂ ಮತ್ತು ಷಟ್ಪದೀ ಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕ ಮಹಾಕವಿಯಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿದ ಆರು ಷಟ್ಪದಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ “ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ” ಎಂಬ ಕೃತಿಯು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕಲಾಕೃತಿ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕಲಿಯುಗದ ವೈಕುಂಠವೆಂಬುದನ್ನು ಹರಿಹರರಭೇದವೇಷದ ಇವರು ಕಲಿಯುಗದ ಕೈಲಾಸವೆಂದು ಕರೆದಿರುವುದು ಇವರ ನೈಜ ದೈವಭಕ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ತಿರುಪತಿ ಎಂಬುದು ಅಂಜನಾದ್ರಿ, ಗರುಡಾದ್ರಿ, ಶೇಷಾದ್ರಿ, ನಾರಾಯಣಾದ್ರಿ, ವೃಷಭಾದ್ರಿ, ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾದ್ರಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಪ್ತಗಿರಿವಾಸನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಅವರು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಲು ಹಿಂದೆ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ವೇದಾವತೀಗೆ, ಸೀತಾಮಾತೆಗೆ, ಯಶೋದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಂತೆ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಕರವೀರವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನೂ, ತಿರುಪತಿ-

ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೂ ಆಗಿ ನೆಲಸಿದ ಹಾಗೂ ಸಂದ-
ಭೋಜಿತವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ ತೀರ್ಥ-ಪುರಂಪರ
ಮಂಜಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳನ್ನೂ ಸರಳವಾದ
ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾದ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಮೂಲ ಕಥೆಗೂ ಧಕ್ಕೆಯಾದಂತೆ ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ-
ನವರು ರಚಿಸಿ ಈ ಶಹಮಾನಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಕೈಗೆ ಕೃತಿಯು-
ನ್ನಿತ್ತಿರುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ಲಾಘನೀಯವೇ ಸರಿ.

ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲಾ
ಪಿಕ್ಟರಾಗಿದ್ದು ಅವರೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಈ ಏಳು ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನು
ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿರುವ
ನೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಈ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ
ಛಂದಸ್ಸಿನ ರಚನೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಳ ರಚನಾ ಶೈಲಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ.

ಇದು ಶ್ರೀಯುತರ ಮೊದಲನೇ ಕೃತಿ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕನ
ವರಾತಿನಂತೆ 'ನಡೆಯುವರೆಡಹದೆ ಕುಳಿತವರೆಡಹುವರೆ' ಎಂಬಂತೆ
ನಾಡಿಗರಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಕೃತಿಯು ತಪ್ಪನೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನೇ
ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓದಿ, ಅವರಿಂದ ಮುಂದೆಯೂ
ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಮುಂದುವರೆದು ಕನ್ನಡ
ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಲೆಂದು ಪೂಜ್ಯಶ್ವಾಹಿಗಳು ನಾನು
ಓದುಗರೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಆ ದಯಾಮಯನಾದ ಭಗವಂತನು
ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಸಂಪ-
ದಾರೋಗ್ಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿರಕಾಲ ಕರುಣಿಸಲೆಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕರಾದ ಮಾನ್ಯಪುರ
(ಮಣ್ಣೆ)ದ ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಸಿದ್ದಣ್ಣ

ಸುಲ್ತಾನಪುರವರನ್ನು ಸ್ವರೂಪ ಇಂತಹ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದ್ದು ಆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೃಪೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಈ ಕಿರುಕಾವ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಲಿ ಎಂದೂ ಇದು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಹೃದಯರ ಕೈಸೇರಿ ಈ "ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ" ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೂ ಕೇಳಿದವರಿಗೂ ಇಹದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಪರದಲ್ಲಿ ಪದವಿಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲೆಂದು ಅಶಿಸುಕ್ತಾ ಸರ್ವರಿಗೂ ಮಂಗಳವಾಗಲೀ ಎಂದು ಆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನು ಸದಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಂಗಳ - ಶುಭ - ಮಂಗಳ

14-9-1993

ಶ್ರೀ ಜಯಶ್ರೀಪ್ರಿಯ

(ಕಾವ್ಯನಾಮ)

ಟಿ. ವಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಡ್.

ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ,

ಮಣ್ಣೆ, ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

“ ಕಾಯಕವೇ ಕೃತಾಸ ”

ಕ್ರ. ಸಂಖ್ಯೆ : 2555/95-96

ತಾ. 11-1-1996

ಸಂದೇಶ

ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೋಮಸಾಗರ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಭಾವಿನಿಷ್ಠಾದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ “ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ ” ಭಕ್ತಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಭಕ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಅತ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು, ಸಂತರು, ಶರಣರು, ದಾಸರು, ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು, ಅನುಭಾವಿಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಪನನ್ನು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಕುವೆಂಪುವಿನವರೆಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡ ಭಕ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರೀಮಂತ ಆಗಿದೆ. ದೇವರು, ಬಸವಣ್ಣನವರೊಂದಿಗೆ “ನಾದಪ್ರಿಯನಲ್ಲ, ವೇದಪ್ರಿಯನಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯ” ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪರಾತ್ಪರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯೂ ಒಂದು.

ತಿರುಪತಿ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಆಸ್ತಿಕ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ. ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಆದಿಪ್ರವಾದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಾದ “ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ” ಭಕ್ತಿ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಥೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಲೇಖಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಟ್ಟದಿಗಳು ಸುಂದರ ಸರಳವಾಗಿ ಆರಳಿವೆ, ಭಂದೋಬದ್ದವಾಗಿವೆ. ಕಾವ್ಯ ಕಥೆಯ ಹರಿವಿಗಲ್ಲೂ ತೊಡಕಾಗದಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಲೇಖಕರು ಕಥಾನಾಯಕ ಜನನ, ಪವಾಡ, ಲೋಕೋಪಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೈದಂಬಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಚಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಆದಿಮೂರುತಿ ಸತಿಯ ಸೋದರ ‘ರಾಘವನ’ ಎಂಬ ಪಟ್ಟದಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ “ವೇದಪುರುಷನ ಸುತನ” ಎಂಬ ಪದ್ಯದ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ.

ಲೇಖಕರ ಸದುದ್ದೇಶವರ್ಗ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಕ್ಲಾಘನೀಯ.
 ಕಾವ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದನ್ನು ತ್ವರೆ
 “ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ”ವನ್ನು ಓದುವ, ಕೇಳುವ ಭಕ್ತಾ-
 ದಿಗಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಲಭಿಸಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತ, ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ
 ನವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ,
 ವಾಚಕರು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದಿ ಪೋಷಿಸಲಿ, ಅವರ
 ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠ,

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ - 572104,

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ.

ಇತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಸೇರದ, ಅತ್ತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರದ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅನಿಸಿಕೆ ಬರೆಯಲಿ ಎಂದು ಪೂಜ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಕೇಳಿದಾಗ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಕ್ಕವನಾದ ನನಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಪಾನನಾಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳವರ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಒಲವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನಾನು ಅವರ ಮೊರೆಹೋಗಿಯೇ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹರವು ವಿಶಾಲವಾದುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನವ್ಯ, ಸೃಜನಾತ್ಮಕ, ಸೃಜನೇತರ, ಬಂಡಾಯ, ದಲಿತ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲದೇ ಒಂದೆರಡಕ್ಷರ ಗೀಟಿ ಅದನ್ನು ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ವಾತಾವರಣದ ಅರಿವು ನಮ್ಮ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಬಹ್ವಂತ ನಿಜವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ "ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ"ವನ್ನು ಶ್ರೀಯುತರು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ. ಆಗ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಈಗಿನಷ್ಟು ಹೊಲಸಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಿರತವಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಶ್ರಮಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ "ಭಾವಿನಿ ಪಟ್ಟಿ"ಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ಹೊರಬಂದಾಗ "ರಾಜಕೀಯ"ದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಆನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು "ಕಾವ್ಯ"ವನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವೇ

ವಿಕೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಬಾರದಂ? ಎಂದಾಗ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸುಲಕ್ಷ್ಮ ಮೂಡಿಬಂತು. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಅವರ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಕಿದ ದುಡ್ಡು ಬರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ, ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ನಲ್ವುಡಿಗಳು ದಯಾಮಯನಾದ ಆ “ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ” ಪಾದ ಸೇರಲಿ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಸದಭಿಲಾಷೆ. ಅವರ ಸದಭಿಲಾಷೆ ಈಡೇರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬಂದಾಗ ಮಹಾತ್ಮ-ರೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಆ ನಲ್ವುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಭಾಗ್ಯ-ವನ್ನೂ ಆ ಭಗವಂತನೇ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿದಾಗ “ಒಂದು ಕಾವ್ಯ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬರಬಲ್ಲದೇ?” ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಸತ್ಯ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಓದಿದಾಗ ತಾವೂ ಇದೇ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿ ಕೃತಾರ್ಥ ಉಗಮವಿರಬೇಕೆಂಬ ನೆನಪಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೊಂದು “ಗರಿ” ಮೂಡಿದಂತಿದೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ “ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ” ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಈ ಕೊಡುಗೆಯ ಮಹತ್ವ ಅವರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದಿಗ್ಗಜರು ಇದನ್ನು ಓದಿ ಆ ಮಹತ್ವದ ಅರಿವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮೂಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವು ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವವೂ ಸಿಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ.

25-3-1993

ಡಾ|| ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಸುಲ್ತಾನ್ ಪುರ್
ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್.

ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಆರೋಗ್ಯ ಘಟಕ, ಮಣ್ಯ.

ದೈವ ಮಾನವಾಧಾರಕನಾದರೆ ಮಾನವ ದೈವಾರಾಧಕ-
ನಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಸತ್ವಯುತ ತತ್ವವೆಂಬುದು ಮಾನವನ
ಅರಿವಾಗಿರಬೇಕು.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯತತ್ವಯುತವಾದ ವಿಜ್ಞಾನವದೇಷ್ಟೇ
ಪ್ರಭಾವಯುತವಾದರೂ ನಿತ್ಯ ಸತ್ವಸುಪದವಾದ ದೈವತತ್ವಯು
ತವೆಂದೆ ಅದು ಅಲ್ಪವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ದೈವದತ್ತವಾದ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಪ್ರಭಾವಪೂರಿತರಾಗಿ
ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಕಲ ಚರಾಚರಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಆ ಪರಾತ್ಪರ-
ಮೂರ್ತಿಯೇ ಮೂಲಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದು ಅವನನ್ನು
ಆರಾಧಿಸಬೇಕಾದುದು ಸಕಲ ಜ್ಞಾನಜೀವಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಅಂತಹ ಆರಾಧನೆಗೆ ಚಿಂತನೆ, ಪೂಜೆ, ಧ್ಯಾನ, ಪಠಣ,
ಮುಂತಾದವುಗಳು ಒಂದೊಂದು ಮಾಧ್ಯಮ. ಅಂತಹ ಪಠಣಕ್ಕೆ
ಅಗತ್ಯವಾದ ಒಂದು ದೈವಗ್ರಂಥವು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ
ಕಲಿಯುಗದಾಕಾರನಾದ ಆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯ
ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ "ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ" ಎಂಬ
ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾವಿನೀ ಪಟ್ಟದಿ ಭಂದ್ರಸ್ವಿನಿ ಎಂಬ
ಈ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೂಲಕಥೆಗೆ ಯಾವ ಭಂಗವೂ ಬಾರದಂತೆ ಅವನ
ಕಥೆಗಳ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಮಹಾ ಮಹಿಮರುಗಳು
ಆರಾಧಿಸಿರುವ ಆ ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಪೂಜೆಗೂ ಒಂದು ಕುಸುಮ
ದಳವನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸಿ ಈ ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜೀವ
ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆ ಕನ್ನಡ
ಕಾಯಿಯ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ದೇವರು ನಿರಾಕಾರನಾದರೂ ಭಕ್ತರುಗಳ ಭಾವನಾಕಾರಿ-
ಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಕಥೆಯು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ರಚನೆಗೆ ಆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೇ ನೈಜ ಪ್ರೇರಕ-
ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ತಂದ ಕೋಡಿರಂಗಯ್ಯನವರ ಪೌರಾಣಿಕ
ಗ್ರಂಥಗಳ ವಾಚನಾಶಕ್ತಿ, ತಾಯಿ ತಿಮ್ಮಕ್ಕನವರ ದೈವಭಕ್ತಿ
ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಂಶದ ಮೊದಲನೇ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯುಕ್ತರಾದ
ನನ್ನಣ್ಣಯ್ಯ ಚನ್ನಯ್ಯನವರ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯೂ ನನ್ನ ಈ
ರಚನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿವೆಯೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಸ್ತುರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯು ಸುಮಾರು ಎಂಟತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೇ
ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತ್ತಾದರೂ ಸಜ್ಜನರುಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಈಗ
ಲಿಚ್ಛಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರು ಮತ್ತು ಈ
ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ 'ಒಂದು ಅನಿಸಿಕೆ' ಎಂಬ ಕಮ್ಮಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ
ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಕೃತಿಗೆ ಮೆರಗು ನೀಡಿರುವ ಶರಣ
ಗುರು ಸ್ವರೂಪಿಗಳು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾವಲಂಬಿಗಳು ಆದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ
ಡಾ|| ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಸುಲ್ತಾನಪುರ್, ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ ಎಸ್. ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿ-
ಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಘಟಕ, ಮಣ್ಣೆ ಇವರಿಗೆ
ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮಿ ಶುಭ ಸಂದೇಶವನ್ನಿತ್ತು ಕರುಣೆಯಿಂದ
ಅಶೀರ್ವದಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧ ಗಂಗಾ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮನ್
ನಿ|| ಪ್ರ|| ಸ್ವ|| ಡಾ|| ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ದಿವ್ಯ
ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ 'ಹೊಸ್ತಿಲು' ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮೆಯಿಂದ ಕಮ್ಮಿ ಅಕ್ಕಾಭಿಮಾನದ ಚಿಲಿಮೆಯ ಭವ್ಯ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರ ರಸವನ್ನಿತ್ತು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಮರೆಯಲಾಗದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಅತ್ತೀಯ ಮಿತ್ರ ಬಂಧುಷಾ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪದರು ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಶೇಷ ತಜ್ಞರೂ ಆಗಿ 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ' ಪತ್ರಿಕಾಲಯದಲ್ಲಿ 'ಸುಧಾ' ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಉಪ-ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಯುತ ನಾಗೇಶ್ ಯೆಡಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಸದಾ ಕೃತಜ್ಞ.

ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನಿತ್ತು ಕಮ್ಮದೇ ಆದ ಓದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ದೀರಿರುವ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ವಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜು, ಎಂ.ಎ. ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಮಣ್ಣೆ. ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಮಂದನಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ತಿಥ್ತು-ಪಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಕಾಲಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೃತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಕಲಾಕುಶಲರೆನಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯರೂ ಆಗಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದ ಹೆಜ್ಜೆರೆ ಶ್ರೀಯುತ ಕ್ಯಾಮಗೊಂಡ್ಲ ಅಂಬರೀಪ್ಪರವರಿಗೆ ನನ್ನ ನಮನ-ಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಧನ ನೀಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ತಿರುಪತಿಯ ಟಿ.ಟಿ.ಡಿ. ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಬರೆದು-
ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಸಿ. ಮಲ್ಲಯ್ಯ,
ನಿವೃತ್ತ ವಂಶ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ, ಎಂ.ಇ.
ಶ್ರೀ ಸಿ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ನಿಶಿಶಿ, ಮಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ
ಬಿ. ಕೆ. ವಿನೋದಮ್ಮ, ನಿಶಿಶಿ, ತುಮಕೂರು ಇವರುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ
ಮರೆಯಲಾಗದ ಸವಿನೆನಪುಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ
ಘೋಷ್ಣಾಹೀದ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಹಿತರುಗಳು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ
ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ
ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಮಗೊಂಡ್ಲು ಶ್ರೀ
ವಿನಾಯಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಕೇಶವನ್
ರವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರ-
ರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನಿ
ಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ಸೋ ಕೋ ಶ್ರೀ
(ಕಾವ್ಯನಾಮ)

ಸೋಮಸಾಗರ ಕೋಡೀರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ
(ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು),
ವಾಸ : ಅಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ, ಮಣ್ಣೆ ಅಂಚೆ,
ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾ. ಜಿಲ್ಲೆ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಮೀರಿಕಾ ವೃಕರಣ	೧
ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭ	೯
ಧರಗೆ ಬಂದ ಹರಿಯು	೧೪
ಭೂವರಾಹಸ್ವಾಮಿ ವೃತ್ತಾಂತ	೨೮
ಆಕಾಶರಾಜನ ವೃತ್ತಾಂತ	೩೩
ನಾರದನ ನೀತಿ	೩೮
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣ	೫೩
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ನೆಲೆ	೬೦
ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ-ಗೋವಿಂದರಾಜರುಗಳ ನೆಲೆ	೬೨
ಅಲಮೇಲು ಮಂಗಳಮೃಚರಿತೆ	೬೭
೭ನೇ ಭಾಗ-ಮಹಾತ್ಮ ಹತ್ತಿರಾಂ ಭಾವಾಜಿ	೭೯
ಬೇಡರವನ ಮೂಢಭಕ್ತಿ	೮೭
ಕುಂಬಾರನ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ಕಥೆ	೮೯
ಹರಿಜನ ಚಿನ್ನನ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಪ್ರಸಂಗ	೮೮
ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣೀ ತೀರ್ಥ ಮಹಿಮೆ	೯೧
ಆಕಾಶಗಂಗಾ ತೀರ್ಥ ಮಹಾತ್ಮೆ	೯೪
ಪಾಪವಿನಾಶ ತೀರ್ಥ	೯೭
ಕಪಿಲತೀರ್ಥ	೯೮
ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ತೋತ್ರ	೧೦೪

ಹೀತಿ ಕಾ ಪ್ರಕರಣ

ಶ್ರೀ ವರನೆ ಕೌಂಶೇಯಸೂತ ಸು
 ಧಾ ವಿಲಾಸ ಸುರೇಂದ್ರ ವಂದ್ಯಸ
 ಜೀವಕೋಟಿ ಪುನೀತ ಮುನಿಸಂಜಾತ ಸುಚ್ಚರಿತ
 ರಾವಣಾನುಜಗಭಯ ವಿಕ್ರದ
 ಶಾವತಾರ ವಿಹಾರಿ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಕಾವ್ಯದೈ ದೀನಜನ ಪಾವನ ವೀರ ನಾರಾಯಣ || ೧

ಶರಣಸುಕುಲ ವರದ ಹೃದನೇ
 ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಣ ಉರಗಾ
 ಭರಣ ಮೂವುರದಸಮರಿಪು ಸಂಹರಣ ಸರ್ವಗುಣ |
 ವಿರಹ ನಟನ ವಿಹಾರಿ ಗೌರೀ
 ವರನೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ನೀ ಕನಿ
 ಕರ್ಮ ಕುಣಿದಾಡೆನ್ನ ಕರದಲಿ ಹರನೆ ಶಂಕರನೆ || ೨

ಪೊಡವಿಯಲಿ ಗಜರಾಜ ವದನನೆ
 ಸಡಗರದ ಸರ್ವಾಗ್ರ ಪೂಜ್ಯನೆ
 ಉಡುಪುಧರ ಸುಕುಮಾರ ರಚನಾಕಾರಗುಣನಿಕರ |
 ಮೃಡನೆ ಮೊದಲಾದಖಳ ಸುರಗುಣ
 ಪೊಡಮಂಡಿತ ಭಜಿಸುವರು ನಿನ್ನನು
 ಕಡುಕರುಣೆ ಕರ ನೀಡಿಕೊಡು ಪರಮಾರ್ಥ ಕೀರ್ತನೆಯ || ೩

ವಾರಿಜೋಧ್ವನರ್ಮಿ ವಿವಿಧ ವಿ
 ಚಾರ ಚರಿತಾಗಮ ಪುರಾಣೋ
 ದ್ಧಾರಿ ಮಧುರಾನಾದ ರೂಪಿಣಿ ನಿತ್ಯಪಾರಯಣಿ |
 ಸಾರಮಯ ಸತ್ಯಕ್ಕಿ ನೀ ಕೃಪೆ
 ದೋರಿ ಕೊಡು ವಾಗ್ಧರಿಯ ಬೆಚ್ಚಗೆ
 ನಾರದನ ವರಮಾತ ಸಕಲ ಪುನೀತ ಸರಸತಿಯೆ || ೪

೨

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ (ಚರಿತೆ) ದರ್ಶನ

ಸೋಮ ಸೂರ್ಯಾಧ್ಯಾ ಖಳ ಸುರಗಣ
 ನೇಮದಿಂ ಭಜಿಸುವರು ನಿನ್ನಯ
 ನಾಮ ಚರಿತಾಪ್ಯುತವ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯುಕ್ತ ಪಥವೆಂದು |
 ಕೋಮಲಾಂಗ ಕೃಪಾಂಗ ಕರುಣಾ
 ಧಾಮ ದನುಜ ವಿರಾಮ ಪವನಜ
 ಪ್ರೇಮ ಸೀತಾರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ಭಕ್ತ ಸುಕುಲವ ||

೫

ರಂಗಮಯ ಸರ್ವಾಂಗ ಚೇತನ
 ರಂಗ ರಂಗನುತಾಂಗ ಪದ್ಮಾ
 ಲಿಂಗಿತಾಂಗ ಶುಭಾಂಗ ಮಾರಿಜ ವದನ ಶ್ರೀರಂಗ |
 ರಂಗ ಭಕ್ತ ಜನಾಂಗ ಮಂಗಳ
 ರಂಗ ಹಣಬಾವುರದ ಕೋಡೀ
 ರಂಗನಾಥ ಕೃಪಾಂಗ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮ ನನವರತ ||

೬

ಆದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತೆ ಮುನಿಸುನ
 ಕಾದಿ ವಂದಿತೆ ಸಾಗರೋದ್ಭವೆ
 ಮೇದ ಪುರುಷನ ಮಡದಿ ಸಿರಿಸಂಪದಕೆ ಮುಖ್ಯನಿಧಿ |
 ಸಾಧುಜನ ಸಂಶುಷ್ಪದಾಯಕಿ
 ನಾದಮಯ ಭೋಗ ಪ್ರದಾಯಿನಿ
 ಮೇದಿನಿಗೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಡೆವೆಗೆ ಸಿರಿಯಸಂಪದವ ||

೭

ರಾಮದೂತನೆ ಜನಕಸುತೆ ಸು
 ಕ್ಷೇಮದಾತನೆ ದನುಜಕುಲ ನಿ
 ನಾಮ ಪಾತ್ರನೆ ವಾಯುಪುತ್ರನೆ ವಜ್ರಕಾಯಕನೆ |
 ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆಯರ ಮನ
 ಧಾಮ ನೀನೆನಗೊಲಿದು ರಕ್ಷಿಸು
 ಸೋಮಸಾಗರದಾಂಜನೇನೆ ನಿನ್ನ ಪಗತಲದಿ ||

೮

ಉರುಗಾಧರ ವೃದ್ಧಭಯ ಸುರನುತ
ಪರಮ ಪಾವನ ಬೆರಗಿ ಮಹಿಮಾ
ಸುರನ ಮರ್ಧಿನಿ ಸರ್ವಮಂಗಳಿ ನಿತ್ಯಕಾತ್ಯಯಿನಿ |
ಕರುಣ ರಸಮಯಧಾರೆ ಶಂಕರಿ
ಶರಣ ಸಂಕುಲವರದೆ ನೀ ಕನಿ
ಕರುಣಸೌ ಗಜಗೌರಿ ನೆನೆದಾಭಿಷ್ಠ ಸಂಪದವ |

೯

ಹರಿ ಮಿಗಿಲು ಹರಗಿಂತ ಸರ್ವಕೆ
ಹರ ನಧಿಕ ಹರಿಗಿಂತಲಿನ್ನುತ
ಹರಿ ಹರಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾರೆಯುವುದು ಗಹನಮತ |
ಹರಿ ಹರರು ಬೇರಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಸರಸದೊಳಗೆರಡಿಸಿದಿಲ್ಲದೆ
ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯೊಬ್ಬನೆ ಸರ್ವ ಚೇತನನು |

೧೦

ಕರಿವರದ ಕಾಳಿಂಗ ಮರ್ಧನ
ಕಿರುಕುಳದ ಕೀಶಪತಿ ವರ್ಧನ
ಕುರು ಕುಲದ ಕೂರಂಜ ಬುಹಕೆ ಕೃಷ್ಣ ನೀಕ್ಷೂರ |
ಪರಶವಕೆ ಕೇಶವನೆ ನೀ ಕೈ
ವರಿದು ಕೊಡು ಕೋವಿದರ ಕೌಸ್ತುಭ
ಸಿರಿಯ ನೀ ಶ್ರೀರಂಗ ನಿನ್ನಯ ಕಂದ ಕಾಮತಿಗೆ |

೧೧

ಕಲಿಯುಗದ ಕೈಲಾಸ ಕಿರುಪತಿ
ಒಲಿದವರ ಭವನಾಶ ಛತ್ರರು
ಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀಮದ್ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು |
ಅಳಿಯಲಳವಲ್ಲ ಮನ ಮಹಿಮಾ
ವಳಿಯ ದಿಕ್ಪಟದೊಳಗೆ ಮನುಮುನಿ
ಕುಲದ ಕವಿತಾಜಾಲ ಪರಿಧಿಯೊಳ್ಳಿ ಮಹಿಮೆಯನು |

೧೨

೪ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ (ಚರತೆ) ದರ್ಶನ

ಕೃತಯುಗದೊಳೊಡನಾಡಿ ತ್ರೇತೆಗೆ
ಪತಿತ ಪೂವನನಾಗಿ ದ್ವಾಪರ
ಚತುರ ನೀನೆಂದೆನಿಸ ಜಡಕಲ್ಲಾದೆ ಕಲಿಯುಗಕೆ ।
ಶ್ವತಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನೀನು ನಿಜಸ
ದತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿ ಮನು ಸು
ತತಿಗೆ ನಿಜದಾಕಾರ ತೋರದೆ ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿರುವೆ ॥ ೧೩

ಪೇಳಲಿದು ಬಹುಸವಿಯು ಜಿಹ್ವೆಗೆ
ಕೇಳಲಿದು ಸುಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಿವಿಗಳಿ
ಗಾಸಲ್ಯೇಕ್ಮಕ ಚಿತ್ತ ವಿಶಾಸ ಮಾನಸಿಕ ।
ಬಾಳಲಿದು ನಿಜ ಭಾಗ್ಯರತ್ನ ವಿ
ಶಾಲ ಮತಿಯ ಪ್ರಕಾಶ ಕಥೆಯಿದು
ಹಾಲುಜೇನಿನ ಸವಿಯು ದುಕ್ಕಿಯ ಮಾರ್ಗದರುತನಕೆ ॥ ೧೪

ನರರುಗಳಿಗಿದು ಕ್ಷೀರ ಸುರರಿಗೆ
ಪರಮ ಪುರಷಾಕಾರ ಭಕ್ತರ
ಮೊರೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಕಲಿಯುಗದಾತ ನವಕಾರ ।
ಮೌಪರಿಯ ಶೃಂಗಾರ ರಸಮಯ
ಸರಿಯ ಶ್ರೀಮದ್ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ಚರಿತೆಯಿದ ಶ್ರೀರಂಗ ರಚಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೧೫

ರನ್ನ ಪಂಪ ಕಂಪೇಪು ಪರಿಪರ
ಜನ್ನ ಕುವರವ್ಯಾಸ ಲಕುಮೀಶ
ಚನ್ನ ಶ್ರೀ ನಿಘವಣ್ಣ ಕನಕ ಪುರಂದರಾದಿವರ ।
ಕನ್ನಡದ ಕವಿಕೋಟಿ ಮುಖ್ಯರ
ನಿನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ ರಾಘವಂಕನ
ಕನ್ನಡಾಚಾರ್ಯ ಪದಮೋಳರಗುವೆನೆನ್ನ ಹರಸೆಂದು ॥ ೧೬

ರಾಮನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ಫಲ
ಕಾಮಧೇನುವಿನೊಲುಮೆಯೂ ಫಲ
ಭೂಮಿ ಭೂಸುರಗಿತ್ತ ಫಲ ಹಾಪ್ಪವಿಯ ಸ್ನಾನ ಫಲ ।
ನೇಮದಿಂ ನಡೆವರೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ
ಕಾಮಿನೀ ಜನರಷ್ಟಿಗೆಯ ಫಲ
ಪ್ರೇಮದಿಂದೀವಂಕುಲೇಶ್ವರ ಚರಿತ ಕೇಳಿದರೆಗೆ ॥ ೧೭

ಹರಿಯ ವೈರಿಯ ಸುತನು ಕರೆಯಲು
ಕರುಣಿಸುತ ತಲೆಗಾಯ್ದ ಯಲ್ಲದೆ
ಮೊರೆದೆ ಕರಿಯನು ಪೊರೆದೆ ತರಳಿಯ ಕೊರಗ ಮೂಡಿಸಿದೆ ।
ನರನ ಕೊರಳಿನ ಉರಗ ಶರವನು
ಗುರಿಯ ಜಾರಿ ಪೊರೆದೆಯೈವರ
ದುರಿತ ದೂರನೆ ಚರಣದಲಿ ಶ್ರೀರಂಗನನು ಪೊರೆಯೊ ॥ ೧೮

ಧರೆಯ ಬಹಳವತಾರದಲಿ ಶ್ರೀ
ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಚರಿತೆಯಲಿ ನೆಜ
ಕರವಿಡಲು ನಾನರ್ಹನೆಂಬುದಕ್ಕಲ್ಲ ಬರಹವಿದು ।
ಬರಿಯ ಹಸ್ತದಿ ಪಿಡಿದ ಲೇಖನೆ
ಹರಿಸಿದಾಕನನರಿತರಾತನೆ
ಹರಿಯ ಭಕ್ತರ ಶ್ರೇಣಿಗೊಪ್ಪುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೀ ಜಗದಿ ॥ ೧೯

ಮೊದಲು ಕವಿತಾಹಾಲ ಸಂಭವಿ
ಸಿದುದು ಯನ್ನಣ್ಣನಿಗೆ ವಂಶದಿ
ಮುದದಿ ತವಪದಕೆರಗಿ ಬೇಡುತಲಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನು ।
ಮದನಪಿತ ಬಾರಿತ್ತ ಶ್ರವಣದೊ
ಆಧಿಕ ಕಾಲವ ಕಳೆದ ತಂದೆಯ
ಪದದೊಳೊಪ್ಪಿ ಕೃತಿಯನಾ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯ ಪಡೆವೆ ॥ ೨೦

ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬುಗ್ಗಿಳಿಕೆಯಲಿ ನಿಜ
ಮಾತೆಯನ್ನನು ಪೋಷಿಸಿದ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪೆವನಾದರೀಶ್ವರಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಲಿ ।
ಭೂತಳದಿಯನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂ
ಕೀತ ಶ್ರೀಮದ್ ಮೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ನಾಥನೂಲುಮೆಯಾಶ್ರಿತಿಯುಮಾತೆಯಮಮತಮಂದಿರಕೆ ॥ ೨೦

ಬರೆಯಲನುವಾದೆನ್ನಕರದಲಿ
ಬರೆದೆ ನಾಮಾವಳಿಯನೇಕವ
ಹರಿಯು ತೋರಿದ ಮನದ ಮಾರ್ಗದಲವನ ಚರಿತೆಯನು ।
ಸುರನರೋರಗರಲ್ಲೊಗೆ ದಿನ
ಚರಿಯು ಪಾಲಕ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೆ
ಕರುಣೆಸೈ ಸದ್ಭಾವ ಮೇರೆಯ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರಗೆ ॥ ೨೧

ಕನ್ನಡವು ಬಹುಸವಿಯು ಜಿಹ್ವೆಗೆ
ಕನ್ನಡದ ಸವಿ ಮಧುರ ಕರ್ಣಕೆ
ಕನ್ನಡವು ಸುಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾರಸರಸತಿಗೆ ।
ಕನ್ನಡವು ಬಹುವುಣ್ಯ ನಾಡಿಗೆ
ಕನ್ನಡದ ಲಿಪಿ ಸರಳ ಬರಹಕೆ
ಕನ್ನಡವೆ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸತ್ಕಥೆಗೆ ॥ ೨೨

ರಚನೆಯದು ಶ್ರೀ ಮೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ನುಚಿತ ಪ್ರೇರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದನ್ನಯ
ವಚನ ಕಳವಲ್ಲವನ ನಾಮಾವಳಿಯ ಸಂಕಲನ ।
ಅಚಲ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವನೆಗೆ ಸಂ
ಕುಚಿತ ಧೋರಣೆ ರಹಿತ ಮನ್ನಣೆ
ಯುಚಿತದಾಶೀರ್ವಾದಕರ್ಥಿಸಿ ಮಣಿವೆ ಸಜ್ಜನಕೆ ॥ ೨೩

ಬಡವನನು ಕಡುಲೋಭಿ ಹಳಿದರೆ
ಉಡುಪತಿಯ ನಿಶೆಗಳ್ಳ ದೂಷಿ
ನಡೆವ ದಿನಮಣಿಗಡುವ ನಿಂದಿಸಲೇನು ಫಲವಹುದು |
ಜಡಮತಿಗಳಿದನೇನನರಿವರು
ಒಡೆಯ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಂಶತಿಶನ
ನುಡಿಯ ಕೇಳಿದರೆಲ್ಲ ಜನಗಳ ಪಾವ ಕಳೆವುದನು ||

೨೫

ಅದಿಮೂರುತಿ ಸತಿಯ ಸೋದರ
ನಾದವನ ಧರಿಸಿದನ ವೈರಿಯ
ಸೋದರಾತ್ಮ ಜಸುತನ ಸುತನ ಸಹೋದರನ ಸತಿಯ |
ನಾದಿನಿಯ ಸುತನಯ್ಯ ನಾಸಖಿ
ನಾದವನ ಸುತನಿಂದ ಸೇನಾ
ಸಾಧನವ ನಡೆಸುತಲಿ ವೈರಿಯಗಲಿದ ರಾಘವನೆ ||

೨೬

ಗೃಪ್ತಿಯೊಳಗೀ ಭಾರತವು ಬಹು
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುನಿಗಳ ತಪಕೆ ಮೆಸರೆ
ದಪ್ಪದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಾರುತಿದೆ ನಿಜಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸವಿಯ |
ಅಪ್ಪವಿಧದಲಿ ಭುವಿಗೆ ಸಿರಿಸಂ
ತುಪ್ಪದಾಯಕ ರಾಪ್ಪ ತಪ್ಪಾಗಿ
ಳಪ್ಪಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ನಿತ್ಯಸತ್ಯಮಯ ||

೨೭

ಜಪತಪಾದಿಯ ಫಲಕೆ ನೈಮಿಷ
ವಿಷಿನವಧಿಕ ಪವಿತ್ರವದರೊಳಂ
ತಪ್ಪು ಸನಕಾದಿಗಳೊಂದಿನ ಸೂತಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ |
ವಿವುಲ ಪುಣ್ಯಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳ
ವಿಪರೀತಾರ್ಥವ ಮೇಳುತಿರಲಾ
ತಪ್ಪಾಗಿಳು ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಕೇಳಂತ ನುಡಿದರಿಂತೆಂದು ||

೨೮

ಸೂತ ಪೌರಾಣಿಕರ ತಮ್ಮಯ
ಮಾತಿನಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ಭೂತಳದಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳಬೇಕೆನಲು ।
ಸೂತ ಬಹು ಸಂತೋಷದಲಿ ಮುನಿ
ಹಾತರಿಗೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳ್ದ ನೀತರದಿ ॥ ೨೯

ಮುನಿವರರ ಭೂಮಂಡಲದ ಬಹು
ಜನರನುದ್ಧರಿಸಲ್ಕಿ ವಿಷ್ಣುವು
ಜನಿಸಿದನು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಮದಲಿ ।
ಅನುದಿನವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೈವವು
ಮನುಮುನಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದಿ ಭಕ್ತರ
ಮನಸಿಂಪ್ಪಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು ॥ ೩೦

ನೀವು ಬಯಸಿದ ಚರಿತೆಯೆಂದು ನಿಜ
ದೇವ ಕಥೆಯೆಂದ ಭಕ್ತಿಭಾವ ದೊ
ಳುವ ಕೇಳರು ಕಳೆವುದಾತನ ಪಾಪ ಫಲವೆಂದು ।
ದೇವ ವೇದವ್ಯಾಸ ಗುರುವನು
ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯೊಳೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸೆ
ಶ್ರೀ ವರನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಫಲಿಸಿತು ಸೂತ ಮುನಿಮನಕೆ ॥ ೩೧

ಈ ಪರಿಯ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಭಾವ ದೊ
ಳಾ ಪರಾತ್ಪರ ಮೂರ್ತಿ ಚರಿತೆಯು
ತಾಪಗೋತ್ರಮ ಶುಕರು ಶೌನಕಮುಖ್ಯ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ।
ಶ್ರೀ ಪತಿಯು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
ರೂಪದಿಂದವತರಿಸಿ ಭಕ್ತರ
ತಾಪಗಳೆಯುವನೆಂದು ಸೂತರು ಪೇಳ್ದ ರೀ ಕಥೆಯು ॥ ೩೨

ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಮುನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಶ್ಯಪ
ನೊಂದುಗೂಡಲು ಸಪ್ತಮುನಿವರ
ರಂದು ಬೆಳಗಿದ್ದರಲ್ಲ ಕಮ್ಮಯ ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಗಳ ।
ಚಂದದಿಂದವರಲ್ಲ ಲೋಕಾ
ನಂದ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ
ಗೊಂದು ಯಜ್ಞ ವ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ॥ ೩೩

ಹರಿಯ ಚರಣೋದ್ಭವೆಯ ತೀರವೆ
ಪರಮ ಪಾವನವೆಂದು ಯಜ್ಞಕೆ
ಕರೆದರಲ್ಲಿಗೆ ನಾರದಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ।
ತರಿಸಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ಯಾಗಕೆ
ಅರಣಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಲ್ಲವ
ತ್ವರಿತವು ಶುಭಲಗ್ನ ಬರುವುದ ಕಾಯಂಕಲ್ಲಿರಲು ॥ ೩೪

ಲೋಕ ಲೋಕದನೇಕ ಮುನಿಗಳು
ದೇಕ ಚಿತ್ತವ ಕಲಕಿ ನಾರದ
ಬೇಕು ಸಮಾಯವಿದೆಯೆಂದು ದಿತ್ತಿದನೊಂದು ತಂತ್ರವನು ।
ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥಕೃತುವಿದು
ಸಾಕು ಯಜ್ಞಾರ್ಥಕದ ಫಲಕೊಡ
ಬೇಕದಾರಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷನ ವೇಳೆ ನೀವೆಂದ ॥ ೩೫

ಅಹುದು ನಾವಿದ ನರಿಯದೋದವು
ಬಹು ಮತಿಗಳಿದ್ದೇನು ಯಜ್ಞದ
ಮಹಿಮೆಯಿಂದಕೊಪ್ಪುವರದಾರವರೆಂದಂ ಚಿಂತಿಸುತ ।
ಬಹಳ ವಿಧದಾಲೋಚನೆಗೆ ನಿಜ
ಮಹಿಮನನು ಮನಗಾಣದೆಲ್ಲರು
ಸಹಜದಲಿ ನಾರದನ ಬೇಡಿದರೆದಕೆ ಸೂಚನೆಯ ॥ ೩೬

ಸೃಷ್ಟಿಜನು ತಮಸಿಕನು ಭಕ್ತನ
ಮಂತ್ರಿ ಕಾಳಗ ಮಲ್ಲ ಶಂಕರ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೀ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಸರ್ವಾಗ್ರ ಪೂಜ್ಯತೆಗೆ ।
ಇಷ್ಟ ಯೋಗಾರ್ಜಿತದ ಫಲದಾ
ಭೀಷ್ಮ ವನು ನಾವಿವರೊಳೊಬ್ಬಗೆ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಿಂದರ್ಶಿಸಲು ತಕ್ಕವನಾರು ಮೂವರೊಳು ॥ ೩೭

ಎಂದು ನಾರದ ನುಡಿಯೆ ಮುನಿಕುಲ
ವೃಂದಮೌನವ ಕಳೆದು ನೀ ನಮ
ಗಿಂದು ಮೂವರೊಳಧಿಕ ಸಾತ್ವಿಕನಾರು ಪೇಳಿನಲು ।
ಸಿಂಧುವಿದು ತಾ ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಗೇ
ಮುಂದೆ ಬೇಳುವುದೇನು ನಮಗಿವ
ರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದಲ್ಲವೆಂದನು ಸಭೆಗೆ ನಾರದನು ॥ ೩೮

ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗಿದ ಭೃಗುವು ತನಗೀ
ರೇಳು ಲೋಕದೊಳಾರು ತಮನ
ಹ್ವಾಲೆಗಿದಿರಲ್ಲಿನುತ ಗಡ್ಡವ ತೀವಿ ಸುಡೆದದ್ದು ।
ತೂಲಿಯನು ಕೈಲಾಸದಲಿ ಶ್ರೀ
ಲೋಲನನು ಪೈಕುಂದಲಿ ಗುಣ
ಶೀಲ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ಪರಿಕಿಸುವನೆಂದ ॥ ೩೯

ಮತಿವಿಕಳ ತಾವಾಗಿ ಮುನಿವರ
ಯತಿಜನರ ಸಮ್ಮುಖದಿ ನಿಜ ಸ
ದ್ಗತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ತೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೂವರಲಿ ।
ಅತುಳ ತಾಮಸ ಸತ್ತ್ವ ಚರಿತಾ
ಮೃತದ ಸಾತ್ವಿಕನೋರ್ವನಾರೊ
ದತಿ ಮಹತ್ವವ ತಿಳಿಯಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಿದನು ॥ ೪೦

ಜೀವಿಯಾಗಲಿ ಮೇಣು ಸತ್ಯ ಪ್ರ
ಭಾವಿಯಾಗಲಿ ದೈತ್ಯನಾಗಲಿ
ಜೀವಗೋಟಿಗಳೊಡೆಯನಾಗಲಿ ತಪ್ಪಿಯಾಗಲಿರಲಿ ।
ದೇವನಾಗಲಿ ಪರರ ಸತ್ಯ ಪ್ರ
ಭಾವದಳತೆಯನರಿಯಲೋದವ
ನಾವನಾದರು ತನ್ನ ಸತ್ಯವ ತೆರದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ॥ ೪೧

ನಿಗಮಗೋಚರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೂ
ಜಗತಿ ಕಾರಣರೆಂಬುದರಿಯದೆ
ಬಿಗಿದ ಸೊಕ್ಕಿನೊಳವರ ಪರಿಹರಲೊರಟನಾ ಮುನಿಯು ।
ಬಗೆಯ ಕಾಣದೆ ಮುಂದೆ ಮುನಿಗಳು
ಜಗತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನ ತಿಳಿವ ತವಕ ದೊ
ಳಗತದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ಕಾಯುತ ಕುಳಿರೆಲ್ಲದಕಿ ॥ ೪೨

ಭೂಮಿಯಲಿ ಶ್ರೀ ಮಂಕುಚೇಶ್ವರ
ಸ್ವಾಮಿಯವತಾರಕ್ಕಿ ಕಾರಣ
ಸಾಮದಲಿ ಮುನಿಪೋತ್ತಮರು ಕೈಗೊಂಡ ಯಜ್ಞವಿದು ।
ರಾಮನಾಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಸರಿ
ಧಾಮವಾಯಿತು ಜಗತಿ ತಿರುಪತಿ
ನೇಮದಲಿ ನಡೆವರ್ಗೆ ನಿತ್ಯದ ಬಾಳ ಬದುಕಿನಲಿ ॥ ೪೩

ಚಿತ್ತ ಕಂಟಕನಾಗಿ ಮುನಿವರ
ಸುತ್ತಿ ಶತಲೋಕಗಳ ಕಡೆಯಲಿ
ಹತ್ತಿದನು ಪದ್ಮಾಸನನ ಪುರನತಿಶಾಲದಲಿ ।
ನತ್ತಿಯಲಿ ಬಿಡುಬಿಡು ತಪ್ಪಿನ
ಪತ್ತವೆಗ್ಗೊಳೆಯಲಿ ತಾಪು
ಮತ್ತನಾದನು ಬೊಮ್ಮನರಮನೆಗೈದೆ ನಾನೆಂದು ॥ ೪೪

ಅಜನು ಕಮಲಾಸನದಿ ತನ್ನಯ
ನಿಜರಮಣಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮದನನ
ವಿಜಯ ಕೇಳಿಯೊಳಿರಿಯದೋದನು ಮುನಿಪನಾಗಮವ |
ಸುಜನ ಕೋಟಿಯನೇಕ ಲೋಕವ
ಸೃಜಿಸಿದವನೆಂದೆಂಬ ಗರ್ವದ
ಕುಜನ ಮತಿಯೇ ಬೊಮ್ಮನೆಂದಾ ಮುನಿಪ ಕೋಪದಲಿ || ೪೫

ಸಲ್ಲಿ ದೀತನ ಪೂಜೆಯೆಂದವ
ನಲ್ಲಿ ಶಫುತ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನ
ನಲ್ಲಿ ಭಜಿಸಿದರಲ್ಲಿ ತೊಡರಲಿ ಪಾಪ ಫಲವೆಂದು |
ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಮುನಿಗಳ
ಮಲ್ಲಿ ಭೃಗು ಬಲು ರೋಪದಲಿ ಜಗ
ವೆಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಣವಾಯ್ತು ಕಮಲೋದ್ಭವನ ಚಿಂತೆಯಲಿ || ೪೬

ಸಾರಿದನು ಕೈಲಾಸವನು ಮುನಿ
ಸೇರಿದನು ಸರ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರ
ಮಾರವೈರಿ ಮಹೇಶ ಚಂದ್ರಮಮೌಳಿ ಮಂದಿರಕೆ |
ಸಾರಮಯ ಭಂಗಿಯಲಿ ನಾಟ್ಯದ
ನಾರಿ ಗಿರಿಜೆಯೊಳಾಡುತಿರ್ದನು
ಮೂರು ಲೋಕವ ಮರೆತು ಶಂಕರ ಮುನಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸದೆ || ೪೭

ಲಿಂಗಮಯ ಸರ್ವಾಂಗ ನೀ ಶಿವ
ಲಿಂಗ ಕೇಳಿಯೊಳಿನ್ನ ಮರೆತಿಹ
ಲಿಂಗವೇ ಪೂಜಾರ್ಹವಾಗಲಿ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಿಗೆ |
ಅಂಗಜಾರಿಯ ನಿಂತು ಶಫುತ
ಭಂಗಿಯಲಿ ಮುನಿನಡೆದನಲ್ಲಿಂ
ದಂಗಜನುಕನಡೆಗೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಮೋದದಲಿ || ೪೮

ಲೋಕದಗ್ಗ ಳಕೆಯೊಳಗಣ ಹರ
ರೇಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೂಕಾಣ ಮನದ ವಿ
ವೇಕ ಶೂನ್ಯಮಹಾವಿಲಾಸಿಗಳೆಂದನಾ ಮುನಿಪ |
ಕಾಕುಮತಿಗಳ ತೆರದಲೀ ತೈ
ಲೋಕ ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಬಲು
ಮೂಕರಾಗಿಹರಮ್ಮ ತಪಸಿನ ಬಲವನೆಯದೆಲೆ |

೪೯

ಶೇಷತಲ್ಪ ವಿಲಾಸಿಯೆಂದು ವಿ
ಶೇಷ ಭಂಗಿಯೊಳಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಭೂಷಣನ ಮುನಿನೋಡಿದನು ವೈಕುಂಠದ್ವಾರದಲಿ |
ದೋಷ ಕುಟಕನೆನ್ನ ಕಾಣದ
ವೇಷದರಿಸಿಹನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ರೋಷವೇರಿದ ಭೈಗುವು ತಾಪಪ ಬಲಹುವೆಗ್ಗ ಳಿಸಿ |

೫೦

ಮದನ ಪಿತನೀ ಮುನಿಯು ತನ್ನಯ
ಸದನ ಕೈದುದನೆಯದೆಲೆ ತಾ
ಮದವಡರಿ ಸ್ತ್ರೀಲೋಲನಾಗಿಹನೆಂದು ಕಿಡಿಯುಗುಳಿ |
ಇದುವೆ ತಾಸ್ತಿಯೆಂದು ಮುನಿವರ
ನೊಡೆಯೆ ತ್ರೀ ಹರಿಯದೆಗೆ ಕಾಲಲಿ
ಬೆದರಿ ತಾ ವೈಕುಂಠ ಮೂಜಗದೊಡೆಯನಚ್ಚರಿಗೆ |

೫೧

ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳೆಕಾರಣವು ಮುನಿ
ಸಿಟ್ಟಿಗೆಂದಸುರಾರಿ ಕೋಪವ
ಬಿಟ್ಟು ಪಿಡಿದನು ಮುನಿಯ ಪಾದವ ವಿನಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ಸುಟ್ಟು ಮೂಲೋಕವನು ಕಳೆಯುವ
ಗಟ್ಟಿ ತಾಪಸಿಯೆಂದು ಚರಣದೊ
ಳಿಟ್ಟು ಹೃದ್ರವನೊತ್ತಿರ್ದನು ಮುನಿಯ ಪಾದವನು |

೫೨

ಹಸ್ತವಿದು ವರವರದ ಪಾವನ
ಹಸ್ತವಿದು ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
ಹಸ್ತವಿದು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಜೀವಾಧಾರ ಸೃಷ್ಟಿಮಯ ।
ಹಸ್ತವಿದು ಬಹುದೈತ್ಯ ಮರ್ಧನ
ಹಸ್ತವಿದು ಮೌನಿಕುಲ ವರ್ಧನ
ಹಸ್ತವಿದು ಮುನಿಪಾದವತ್ತಿದ ಚೋದ್ಯವಂತಿಹುದೊ ॥ ೫೩

ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ವಿನಯದಲಿ ನೀ
ರಕ್ಷಿಸಲುಬೇಕೆಂದು ಮುನಿಯನು
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಮಿಗಿಲಾರು ನಿಮಗೆಂದವನಬೇಡುತಿರೆ ।
ತಕ್ಷಣದಿ ತಾನೆದ್ದು ತಾಪದೊ
ಕಕ್ಷಿಯಲಿ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿಸುತ
ವಕ್ಷಸ್ಥಳವಿದು ನನ್ನ ನೆಲೆಯೆಂದಳಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ೫೪

ದೇವದೇವನೊಡೆದ ಕಾಲಿನ
ನೋವ ಕಳೆಯಲು ಮುನಿಯ ಪಾದವ
ನೀವುತಿಹ ನೀ ದೇವ ನನಗಿನ್ನಾ ರುಗಡಿಯೆಂದು ।
ಭಾವಜನ ವರಮೂತ ತನ್ನಯ
ಕೀವಿದತಿ ಸಂಕಟದಿ ಸರಿದಳು
ದೇವ ನಿನ್ನೆಡೆಯಿಂದ ಮುಂದಕೆ ವಿವಿಧ ಭಾವದಲಿ ॥ ೫೫

ಮಹಿಯೊಳೆನಗಿಂತಧಿಕ ತಾಪು
ಮಹಿಮರಿಲ್ಲಿದೆನಂತ ಮುನಿವರ
ಬಹಳ ಸೊಕ್ಕಿದ ತನ್ನ ಪಾದದ ನೇತ್ರ ಬಲದಿಂದ ।
ಸಹಿಸಲಾಪರೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿದು
ದಹಿಸದೇ ಬಿಡದೆಂದು ಮುರಹರ
ಕುಹಕದಲಿ ಕಿತ್ತೊಗದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರಣದಕ್ಷಿಯನು ॥ ೫೬

ಘಟಕಯನ ಪದಗಣ್ಣ ಮೆಲ್ಲನೆ
ನುಣಿತಲಾ ಮುನಿವರನು ಗರ್ವದಿ
ಸೊಸುದುದಕನಗಿಂತ ಪರಿಯಾಯ್ತೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ |
ಕೇಳಿ ಜೈಸಿದರಾರು ನಿನ್ನನು
ಗಣಿಪಬೇಡೆಂದೆನ್ನ ತಪ್ಪನು
ಮುಣಿದು ಹರಿತರಣಕ್ಕೆ ತಾಗಿದ ತನ್ನ ಮಂಡೆಯನು || ೫೭

ತೋಯಜೋದ್ಭವ ಜನಕ ನಾ ಮುನಿ
ಕಾಯವನು ಪಿಡಿದತ್ತಲಾಕನು
ಪಾಯದಲಿ ನೀ ಕಳೆದೆಯೆಂದನು ಸರ್ವಕತ್ತಿಯನು |
ದಾಯವರಿಯದ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯಗೆ
ಮಾಯವರಿಯುವುದೆಂತು ಶ್ರೀ ಹರಿ
ಕಾಯದೇಕೆಂದವನು ತನ್ನಯ ಬರವ ಬಣ್ಣಿಸಿದ || ೫೮

ಶ್ರೀ ಲತಾಂಗಿಯ ಕೋಪತಾವ
ಹ್ವಾಲೆಯನು ಮನಗಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲ ಸಂಶ್ಚಿಸಿದನು ತನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯ |
ತೋಳ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದು ನೆಲ್ಲಿಯ
ಮೇಲು ಮುಸುಕನು ತೆಗೆದು ತುಲಸೀ
ಲೋಲ ಪೇಳಿದ ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ವೃತ್ತಿಲೀಲೆಯನು || ೫೯

ಬೇಡಲುಚಿತವ ಮಾಡಿ ಸಲಹುವೆ
ಕಾಡಲವನಕಿಗಳೆವೆ ತಾಪಸಿ
ಕೇಡಬಯಸುವನೆಂದು ಹಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಮುನ್ನಿನೊಳು |
ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ನೀನು ಭೃಗುವಿನ
ಪಾಡದೇನಾಯ್ತೆಂದು ಮಿಕ್ಕುದ
ನಾಡಿ ಘಲವಿಲ್ಲೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಗಲ್ಲವನು ಪಿಡಿದ || ೬೦

ಮೂರು ಲೋಕದ ಕರ್ತ ಮುನ್ನಿನ
 ಚಾರು ಶ್ರುತಿ ಸಂಪನ್ನ ದೈವ ದೊ
 ಳಾರು ಸರಿಸವರಿಲ್ಲ ನಿಮಗಿಂದಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ ।
 ಭಾರುಣಯ ಮುನಿಯೋರ್ವ ನಿಮ್ಮನು
 ಮೀರಿದನೆಂದಂತವೇಲಿ
 ನ್ನಾರು ಲಿಕ್ಕಿಕಪರನ್ನ ನಾರಾಯಣನ ಸತಿಯನ್ನ ॥ ೬೦

ಕಂಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನದ ನಿನ್ನ ಶ್ರು
 ಚಂಡ ಬೇಸರವನ್ನು ಬಿಡು ಭೂ
 ಮಂಡಲಕೆ ಬೇಡೆಮ್ಮ ವಿರಸ ವಿಲಾಸ ಪರಿಣಾಮ ।
 ಕಂಡು ಮೂಜಗ ನಗದೆ ನಮ್ಮಯಂ
 ಭಂಡ ಜಗದವನೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ
 ಮಂಡೆಯನು ನೇವರೊ ನುಡಿದನು ತನ್ನ ನಿಜ ಸತಿಗೆ ॥ ೬೧

ವೋಗ ಬೇಡೆನ್ನಾಣೆ ಮುಂದಕೆ
 ಮೋಗದಿರು ನೀನೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ಕೂಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದು ಮುರಹರ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ ।
 ಸ್ವೋಗುವುದು ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆನ್ನನು
 ನೀಗಿ ಕಾಲವ ಕಳೆಯ ಬೇಕೆಂ
 ದೀಗ ವನ ಮಾಡಿರುವೆಯಾ ಬಡ ಮುನಿಯ ದೇವಿಯಿಂದ ॥ ೬೨

ಅನುದಿನವು ನಾನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲಿ
 ತನು ಸುಖಾಬ್ದಿಯೊಳೀಜುತಿದರ್ಪದ
 ನೆನೆಯ ಬಾರದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರೆಂದಳಲಿದನು ದೇವ ।
 ಘನತೆಯೆಂದು ನಿನಗಲ್ಲ ಯನ್ನೊಳು
 ಮುನಿಸು ಸಲ್ಲದು ಬೇಡ ನೋಡೆಂ
 ದೊನಿತೆಯನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಪೇಳಿದ ಸಕಲಸುರಿಯರಸ ॥ ೬೩

ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ಬಲದ ಗರ್ವದಿ
 ದಿಟ್ಟಿಸದೆ ತ್ರ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಮುನಿ
 ಕೆಟ್ಟನದಿಂದವನಿಗಾಯಿತು ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಶಿಕ್ಷೆ ।
 ಸಿಟ್ಟು ನಿನಗಿದು ತರವೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಬಿಟ್ಟು ಘೋಗದಿರನ್ನ ಮುಂದಡಿ
 ಯಿಟ್ಟಿರೆನ್ನಾಣತಿಯದೆಂದನು ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ॥ ೬೫

ಕುಡ್ಡಿಯೊಳು ಜನರೆಲ್ಲ ನನ್ನನು
 ರಕ್ಷಿಸನುದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಾಯಣ
 ದಕ್ಷನನ್ನುವ ಎನ್ನ ನಾಮದ ಮುನ್ನ ನೀನಿರುವೆ ।
 ಪಕ್ಷಿವಾಹನೆ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನ
 ಲಕ್ಷಣವು ಮತಿಗೇಡಿತನ ಬಿಡು
 ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರಿವರೆ ನಗುವರು ಘೋಗಬೇಡೆಂದ ॥ ೬೬

ಭೈಗುವು ಶಾಪಸಿಯೋರ್ವ ನೀ ತ್ರೈ
 ಜಗದ ಪಾಲನೊದ್ದ ನೆಂದರೆ
 ನಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಗಣಿಸುವರಾರು ನಿಮ್ಮಗಳ ।
 ಹೊಗುವೆ ಭೂಲೋಕವನು ತಪ್ಪಾಗಿ
 ಸಿಗುವುದಲ್ಲೆಯೆ ಶಾಂತಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
 ನಿಗವಗೋಚರ ತಡೆಯಬೇಡೆಯೊಡಲಿಟ್ಟಿ ॥ ೬೭

ಪಂಕಜೋದ್ಭವ ಮಾತೆ ಸುರನುತೆ
 ಸಂಕಟಾಂತ್ಯ ಪುನೀತ ಭರ್ತೃ ಕ
 ಳಂಕ ವರ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಬಂದಳು ಧರಗೆ ಸಿರಿಯಾಗಿ ।
 ಬಿಂಕದರಸಿಯನಗಲಿದಾ ಬಲು
 ಸಂಕಟದಿ ವೈಕುಂಠವಾಸನು
 ಮಂಕನಾದನು ಸತಿವಿಯೋಗದ ಬಹಳ ಬೇಗೆಯಲಿ ॥ ೬೮

ಸಿರಿವನಿತ ವೈಕುಂಠದಿಂದೊರ
ಹೊರಡಲಾ ಸಿರಿಯರಸ ತನ್ನಯ
ಪುರವನೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಿ ಕಾಂತೆಯ ಸುಳಿವು ಸೊಂಕದಿರೆ ।
ಧರಣಿ ದೇವಿಯನರಸಿ ಹೋದಳು
ಸಿರಿಯು ನಾನಿನ್ನಿರುವುದನುಚಿತ
ಪುರದ ಕ್ಷೋಭೆಯೊಳೆಂದು ಮಾರಹರಮತಿಗಳಿಗಿಟ್ಟು ॥ ೬೯

ಕೂಗಿದನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಬೇಗ ಬಂದಾಲಂಗಿಷ್ಣನು
ಸಾಗರೋದ್ಭವ ಮದನ ಮಾತೆಯ ಮನವ ತಣಿಸೆಂದು ।
ಬೇಗಿಯಡರಿದ ಮನದಿ ದೇವನು
ಸಾಗಿದನು ಸಂಗಾತಿಗೋಸುಗ
ನೀಗಿ ಸಿರಿ ವೈಕುಂಠಪುರವನು ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಯಣ ॥ ೭೦

ಚಿತ್ತ ಚಿದುರಿದ ಬಟ್ಟಿಯಲಿ ಮನ
ಮುತ್ತಿದರೆ ತವಕದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಮತ್ತೆ ಕೂಡದದೆಂತು ಕಾಲವ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ।
ಸುತ್ತಿ ತನುಬೆಂಡಾಗಿ ಹಸುವೆಯ
ಪಿತ್ತವೆಗ್ಗಿಳಿಯಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ
ಯಿತ್ತ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಸತಿಯ ವ್ರತಿಯಾಗಿ ॥ ೭೧

ದೇವ ಬಂದನು ಭಕ್ತಕೋಟಿ ಪ್ರ
ಭಾವ ಬಂದನು ದೀನ ಜನರು
ಜ್ಜೀವ ಬಂದನು ನೆನವ ಮನಸಿವ ಕಲ್ಪತರುವಾಗಿ ।
ಭಾವನಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಂದನು
ನೋವಿಗರ ಸಂತುಷ್ಟ ಬಂದನು
ಕೋವಿದರ ಮೈಸಿರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ ಬಂದ ಭೂತಕಳಿ ॥ ೭೨

ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಶಯನ ಬಂದನು
ನೀರಿನೋದ್ಭವಯುತ ಬಂದನು
ಚಾರು ವೇದೋದ್ಧಾರ ಬಂದನು ಕಲ್ಪತರುವಾಗಿ ।
ಚೋರ ದೈತ್ಯ ವಿರಾಮ ಬಂದನು
ಸಾರಮಯ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಬಂದನು
ಧಾರುಣೀಪತಿ ಬಂದ ಶನ್ನಯ ರಮಣಿಯಾದರಿಸಿ ॥ ೭೩

ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಬಂದ ಭಕ್ತರ
ರಕ್ಷಿಸುವ ದೊರೆ ಬಂದ ಸರ್ವರ
ಕುಕ್ಷಿಬಾಧೆಯ ನೀಗಿಸುವ ಸಂರಕ್ಷಕನು ಬಂದ ।
ಯಕ್ಷಿಣಿ ಜನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದನು
ಕುಕ್ಷಿಯೋಧರ ಬಂದ ಧರೆಯಲಿ
ಲಕ್ಷಲಕ್ಷಾಧಿಪ ಭಕ್ತರ ಮೋಕ್ಷವರ ಬಂದ ॥ ೭೪

ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದನು ನೆನವ ಜನ ನಿ
ಸ್ಸೀಮ ಬಂದನು ಸುಜನ ಕೋಟಿ ಸು
ನಾಮ ಬಂದನು ದುರ್ಜನರ ಕಲಿಭೀಮ ತಾ ಬಂದ ।
ರಾಮನಾಮ ಸುನಾಮ ಬಂದನು
ಧೀಮಧನುಜ ವಿರಾಮ ಬಂದನು
ಭೂಮಿಪತಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿಯು ತಾ ಬಂದ ॥ ೭೫

ಖಗಚರನು ಧರ್ಮಿಗಳೆದು ಬಂದನು
ಜಗದೊಡೆಯ ಶ್ರೀಧರನು ಬಂದನು
ಯುಗವುರುಷ ತಾವಾಗಿ ಬಂದನು ಕಲಿಯುಗಾದಿಯಲಿ ।
ಸುಗುಣಗುಣ ಸಚ್ಚರಿತ ಬಂದನು
ಹೊಗಳಲಾಗದ ನಾಮ ಬಂದನು
ಯುಗಾದರಸ ಕಡು ಚಲುವ ಬಂದನು ಕಲಿಗೆ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ॥ ೭೬

ಬಂದ ಭಜಗೋವಿಂದ ಪೊರೆಯಲು
ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಭಜನೆಗೆ
ಬಂದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಮೂರುತಿ ತಿರುಮಲೆಯ ನೆಲೆಗೆ ।
ಬಂದ ಕಲಿಯುಗದಂದ ಕೇಶವ
ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನರಸುಕ
ಬಂದ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಪತಿ ತಾನಾಗಿ ಭೂಜಗಕೆ ॥

೭೭

ಮಂಕು ಜನ ಸಂಕರಣ ಬಂದನು
ಶಂಕು ಚಕ್ರ ಕರಾಬ್ಬ ಬಂದನು
ಲಂಕೆಯಸುರ ಧ್ವಂಸ ಸುರಕುಲ ವಂತಲಕೆ ಬಂದ ।
ಸಂಕಟಾಂಕಿತ ವರದ ಬಂದನು
ಬಿಂಕದರಸಿಯನರಸು ಚಿಂತೆಯ
ದಂಕುರಿಸಿ ತಾ ಬಂದ ಚಿನ್ಮಯ ಚಲುವನೊ ಧರಣಿ ॥

೭೮

ಅದಿ ಮೂಲನು ಬಂದ ನಮ್ಮಯ
ಮೇದ ಪುರುಷನು ಬಂದ ಭಜಕರ
ಮೇಧಿನೀಪತಿ ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಮೊರೆಗೆ ಮನವಿತ್ತು ।
ಸಾಧುಜನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಬಂದನು
ಸಾಧಿಸಲು ಶನ್ನಿಚ್ಛೆಯನು ಸನ
ಕಾದಿ ಮಂದಿತ ಬಂದ ಭೂಜನ ಸಿರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಗೆ ॥

೭೯

ಅಜಪಿತನು ನಡೆನಡೆದು ಮಾರ್ಗದಿ
ನಿಜಪತಿಯ ಕಾಣದಲೆ ತನ್ನಯ
ಭುಜಬಲವು ಬಹುಬಲಲಿ ತನುಬೆಂಡಾದ ಬುಟ್ಟಿಯಲಿ ।
ಸುಜನ ಕೋಟಿಯ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ
ಭಜನೆಯಲಿ ಮೈದಂಬಿ ಬಂದನು
ನಿಜಗುಣಾನ್ವಿತ ಪರಶುಧಾಮನು ಭೂಮಿಮಂಡಲಕೆ ॥

೮೦

ತಿರುತಿರುಗಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ದೇಹವ
ನೊರಗಿದನು ವಾರ್ತೀಕವೊಂದರ
ಪರಿಧಿಯಲಿ ತ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಲದಲ್ಲಿ ಮುರಹರನು ।
ಸೊರಗಿ ತನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತಪ್ಪಿನ
ಭರದೊಳ್ಳೆಯೆ ಮಾಡಿದನು ತ್ರೀ
ಹರಿಯು ತನ್ನ ನಿವಾಸವನು ವಾರ್ತೀಕ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೮೧

ಅನ್ನದಾತನು ಸಕಲ ಜೀವರಿ
ಗನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುವುದು ನಮ
ಗಿನ್ನು ಘನವಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರನಿಗೆ ।
ಮುನ್ನನಾವಿನ್ನಾವ ಪರಿಯಲಿ
ಸನ್ನು ತಾಂಗನ ಸಲಹಬೇಕೆಂ
ದಿನ್ನು ಸೇರಿದರವರು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಲು ॥ ೮೨

ಜೀವ ಕಳೆದುಂದಿರುವ ನಮ್ಮಯ
ದೇವದೇವನ ಹಸುವೆಯನು ನಾ
ವಾವ ತೆರದಲಿ ನೀಗಬೇಕೆಂದವರು ಮೂವರೊಳು ।
ತೀವಿದತಿ ಚಿಂತೆಯಲಿ ತನ್ನಯ
ಭಾವನೆಯ ಪೇಳದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ದೇವಿ ಗೊಲ್ಲತಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಶಂಕರನು ॥ ೮೩

ಕಮಲಜನು ಪಶುವಾಗಿ ಶಶಿಧರ
ನಿಮಿಷದಲಿ ಕರುವಾಗೆ ಗೊಲ್ಲತಿ
ಗಮಿಸಿದಳು ವಿಕ್ರಯಿಸಲವ್ವಗಳ ಶಿವನ ನೇಮದಲಿ ।
ಸಮಯವಿಂತಿರೆ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯಲಿ
ಭ್ರಮಿಸಿದನು ದೊರೆ ಪಶುವ ಕೊಳ್ಳಲು
ನಿಮಲವತಿ ಮಾರಿದಳು ಪಶುವನು ಬೋಳರಾಜನಿಗೆ ॥ ೮೪

ಭೂಮಿಪತಿಯಿಂದನೇನ ಬಲ್ಲನು
 ಧೀಮ ತಾನೆಂಬಂತೆ ಕೊಂಡನು
 ಸೋಮಧರ ಕಮಲಾಕರ ಪಾಲ್ಕುರೆಯಲ್ಲಿ ಪಶುವೆಂದು |
 ನೇಮಿಸಿದನವ ಗೊಲ್ಲನೊಬ್ಬನ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಲಹಲ್ಕೆ ಗೋವನು
 ನೇಮದಲಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ನು ಗೊಲ್ಲನೇ ಪಶುವ || ೮೫

ಹತ್ತಿರದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಲ
 ದತ್ತ ಪಶುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಗೋವಳ
 ನಿತ್ಯ ಬನದಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಿಗೆ |
 ಸುತ್ತಿಬಂದಿ ದೇವ ಸುರಭಯು
 ಹುತ್ತದಲ್ಲಿನ ಹರಿಯ ಬಾಯೊಳ
 ಗಿತ್ತು ಮೊಲೆಯನು ಪಾಲ ಕುಡಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು ನಿತ್ಯದಲಿ || ೮೬

ಪಾಲ ಕುಡಿಸುತ್ತಲಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲನನು ಸಲಹುತ್ತ ತನ್ನಯ
 ಕಾಲವನು ಕಳೆಯುತ್ತಲಿರಲಾ ಪಶುವೆನೊಂದು ದಿನ |
 ಬೋಳ ಭೂಪನ ಮಡದಿ ಪಶುವನು
 ಪಾಲಕೊಡದಿರೆ ನೋಡಿ ಗೊಲ್ಲನ
 ಕೇಳಿದಳು ಖತಿಸೊಂಡು ಬನದಲಿ ಪಾಲಕುಡಿವೆಂದು || ೮೭

ಬೆಟ್ಟ ದನು ಮೈಬೆವರಿ ಗೋವಳ
 ನಟ್ಟರಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ತಪ್ಪಿನ
 ಕಿಟ್ಟಿನಲಿ ತಾಳಿಗೆಯು ತೊಡರಿದ ನುಡಿಯೊಳಿಂತಂದ |
 ಮೆಟ್ಟ ಬೇಕೆ ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮಯ
 ನಟ್ಟಿಗೆಯ ಭಟ ನಾನು ಪೇಳುವ
 ಬಿಟ್ಟು ಮನಸಿನ ಸತ್ಯವಿದು ನಾನರಿಯಲಿಲ್ಲೆಂದ || ೮೮

ಎಲ್ಲ ಹಾಲನು ಕುಡಿದು ಕಾಡಿನೊ
 ಕಲ್ಲಿ ಪೇಳುವುದೇನು ನಿನ್ನಯ
 ಸುಕ್ಕು ನುಡಿ ಸಾಕೆಂದು ಬೈದಳು ರಾಣಿ ಸೇವಕನ |
 ಪೊಕ್ಕು ತನವಿದು ಸ್ವಲ್ಪದೈ ಬಿಡು
 ಗೊಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಯುಷ್ಯಕಂಕಿಮ
 ವೆಲ್ಲಿ ಪೋದರು ಬಿಡುವು ನಿನ್ನ ನನೆಂದಳಾ ಕರುಣಿ || ೮೯

ಉಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನವನು ಬೆಳೆದಿಹ
 ಭಂಡನಲ್ಲಾ ತಾಯೆ ನನ್ನಯ
 ಖಂಡಿತವ ಪರಿಕಸಲು ಸಮಯವಿದನ್ನು ತಾಚರನು |
 ದಂಡಿಸಲು ಕೊಡಿಕೊಂಡು ದಿನವನು
 ಕಂಡು ಪೇಳುವೆ ಸತ್ಯವೆಂದವ
 ಮಂಡೆಯನು ಬಹುಬಾಗಿ ಬೇಡಿದ ರಾಜ ಪತ್ನಿಯನು || ೯೦

ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲಿ ನಿಜವನು
 ತಂದು ಪೇಳುವೆನೆಂದು ಗೋವಳ
 ಬಂದನಲ್ಲಿಂದಿತ್ತ ಗೋವಿನ ಚರಿಯನರಿಯಲ್ಕೆ |
 ಮುಂದೆ ಪಶುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಬನದಲಿ
 ಹಿಂದಿನಿಂದೀ ಐತುವನೀಕ್ಷಿಸ
 ಲೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿನ ಸಾಗುತಿರ್ದನು ವಿಪಿನ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೯೧

ತಿರುತಿರುಗಿ ತಾ ಬಂದು ಹುತ್ತದ
 ಸುರುಳಿನಲಿ ಮೊಲೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಲನು
 ಸುರಿಸುತಿದರ್ಬದ ಕಂಡು ಗೋವಳ ರೋಷವೆಗ್ಗಿಳಿಸಿ |
 ಸರಿಸಕವನೈತಂದು ತನ್ನಯ
 ಕರ ಕಠಾರಿಯನೆತ್ತಿ ಹೊಡೆಯಲು
 ಸುರಭಿಯನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಹರಿಗೆರಗಿಕಾಘಾತ || ೯೨

ಹುತ್ತುದಲಿ ಹರಿಯಿದ್ದ ನೆಂಬುದ
 ನೆತ್ತಬಲ್ಲನು ಗೊಲ್ಲ ಹರಣವ
 ತೆತ್ತ ಹರಿ ಕುಂಡದಲಿ ನೆತ್ತರು ಸುರಿವುದನು ಕಂಡು ।
 ಚಿತ್ತಜನಪಿತಾಗಾದ ಪರಿಯನು
 ಹೊತ್ತು ಮರಳಿದ ಪಶುವು ದುಃಖದಿ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿತದನೆಲ್ಲ ರಾಜಗೆ ಮೂಕಭಾಷೆಯಲಿ ॥

೯೩

ಚೋಳರಾಜನ ತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲನನು ತೋರಿಸಲು ಸುರಭಿಯ
 ಜಾಲದಲಿ ತನು ಪುಳಕ ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದ ನೆಲ್ಲವನು ।
 ಮೂಲ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಲೆ ಗೋ
 ಪಾಲ ಮಡಿದನದೆಂತು ಪರಿಯಿದ
 ಬಾಳನೇತ್ರನೆ ಬಲ್ಲನೆಂದವ ಭಯದಿ ಬೆಚ್ಚಿದನು ॥

೯೪

ಗೊಲ್ಲಗೈದಪರಾಧದಲಿ ನೀ
 ನಿಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಪಿತಾಚಿಯಾಗೊ
 ದಲ್ಲಿ ಶಖಿದ ಹರಿಯು ರೋಷಮೊಳೆದ್ದು ಧರಣವನ ।
 ವಲ್ಲಿನಿದನೆಂದನದೆ ಚೋಳನು
 ಸೊಲ್ಲ ನಡುನಡುಗುತ್ತ ಹರಿಯನು
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳ್ದ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯ ದಿನವ ॥

೯೫

ಚೋಳ ನಿನ್ನಯ ಶಾಪಗಳೆಯಲು
 ಚೋಳಕುಲದಾಕಾಶ ರಾಜನ
 ಬಾಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯನೊರಿಸುವ ಕಾಲ ಬರಲಂದು ।
 ಶೀಲಗುಣಸಂಪನ್ನ ನಿನ್ನಯ
 ಕಾಲಕಡರಿದ ಶಾಪಗಳೆವುದು
 ಬಾಳುವುದು ನೀನನಿತು ಕಾಲವು ಎನ್ನ ಶಾಪದಲಿ ॥

೯೬

ವಿಕೆ ದುಃಖವೆ ರಾಜ ನಾನು ವಿ
ವೇಕಮತಿಯಾಕಾಶರಾಜನಿ
ಗೇಕ ವೃತ್ತಿ ಕರತ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಕೂಡುವೆನು |
ಅಕೆಯೊಡನೆ ವಿವಾಹ ಕಾಲದೊ
ಕಾಕೆಯಯ್ಯನ ಕೂಡುಗೆ ಮಕುಟವು
ಸೋಂಕಲೆನ್ನೆಯ ಶಿರವ ಕಳೆವುದು ಶಾಪ ನಿನಗಿಂದ || ೯೭

ಅಂದು ನಾನಿನಗೊಲಿಯೆ ನೀನನ
ಗೊಂದು ಪಪ್ರಕೀಟ ಕೂಡುಗೆಯ
ತಂದುಕೂಡಲದ ಧರಿಸುನು ನಾ ಶುಕ್ರವಾರದಲಿ |
ಎಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪದಕೆ ಮಣಿಯುತ
ಬಂದನಿತ್ತಲು ಹರಿಯ ಶಾಪದ
ಬಂಧನೊಳಾ ಬೋಳರಾಜನು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲ್ಕೆ || ೯೮

ತಿಳಿದು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೆದ್ದು ಗೋವಳ
ನಳಿನಸಂಭವ ಪಿತನ ಪಾದದಿ
ಮಂಳುಗಿ ಮೂರ್ಛನ ತಪ್ಪೆ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದರಗಿ ಪದಯುಗಕೆ |
ಒಲಿದು ಗೊಲ್ಲನ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮುರಹರ
ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದ ಪರಿಯು ಗೊಲ್ಲನ
ಗಣಿಕೆಯಾಯಕು ಸ್ವಾಮಿದರ್ಶನ ನಿತ್ಯ ಮೊದಲಿನಲಿ || ೯೯

ಹರಿಯು ಗೊಲ್ಲನ ಕುರಿತು ನಿನ್ನಯ
ದರುತನವು ಮೊದಲಾಯ್ತು ಭೂಮಿಯೊ
ಳಿರುವ ಸರ್ವರಿಗೊಲ್ಲವದರಿಂ ನಿನಗೆ ನಾ ಮೊದಲು |
ದರುತನವನೀಯುವೆನು ಮೊದಲಿದ
ನರಿತು ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲ
ತೆರೆದು ಮೊದಲಲಿ ಪಡೆವ ದರುತನಕರುಹ ನೀನೆಂದ || ೧೦೦

ಇನಿತು ಕಾಲವು ಗೊಲ್ಲನೊಂಶದ
ತನಯ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯೆ ನಿಲಯದ
ದಿನಚರಿಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಾ ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ ।
ಅನುದಿನವು ನಿಜಭಕ್ತಜಂಗುಳಿ
ವನದಿ ಕೊಡಲಿಯೊಳೊಡೆದ ಗೊಲ್ಲನ
ಮನೆತನದ ಮಗನೊಬ್ಬ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯೆ ನೋಡುವರು ॥ ೧೦೧

ದೇವದೇವನು ಗೊಲ್ಲನೊಟನ
ನೋವಿಗೊಪ್ಪದಕಾಗಿ ವನದಲಿ
ತೀವಿದತಿ ಬಳಲಿಕೆಯೊಳ್ಳೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಬೃಹದಪತಿ ।
ನೋವುಗಳೆಯಲು ವೆಂಕಟಾಚಲ
ಕಾವ ಪರಿಯಲಿ ಬಂದನೋ ನಿಜ
ದೈವನಿದ್ದ ಡೆಯರಸಿ ತಕ್ಷಣದೊಪ್ಪಾರದಲಿ ॥ ೧೦೨

ಕಂಡು ಶ್ರೀಹರಿ ಗುರುವನೊಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡು ಬಾರಂದನೆ ಬೃಹದಪತಿ
ಮಂಡಲದ ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನೊಪ್ಪಿಯೆ ಎನುತ ।
ಮಂಡೆಯಲ್ಲಿಯ ಗಾಯಕೊಪದಿ
ಕಂಡೊಡತ್ತಿಯ ಮರದ ಹಾಲನು
ಮಂಡೆಗೊತ್ತಲು ಗಾಯ ಮಾಣುವುದೆಂದನಾ ಗುರುವು ॥ ೧೦೩

ಮೂರು ಲೋಕದ ಜನಕ ಕಾಡಿನ
ದಾರಿಯೊಳು ಹುಡುಕುತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆ
ಸಾರುತಿರೆ ಬನದಲ್ಲಿ ಕಂಡನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯನು ।
ಮಾರುತಿತ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯಸಿರಿ
ಮೀರಿದತಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೇಳಲು
ಸೇರಿ ಹರಿಯು ಕುಟೀರದಲಿ ನನ್ನ ಮ್ಮನಾರನಲು ॥ ೧೦೪

ಈತನಮ್ಮ ಎನಲು ಗುಡಿಸಲ
ಮಾತೆ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಮಗನನು
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಬಂದಳು ಕೇಳುಕೀಧ್ವನಿಯು |
ಈತ ಕೂಗಿದ ಧ್ವನಿಯು ಕೃಷ್ಣನ
ಮಾತಿನಂತಿರಲಿಗೈತುಂ
ದೀತನಾರಿಂದತಿಶಯದಲಾ ಬಕುಳೆ ಕೇಳಿದಳು || ೧೦೫

ಗುರುವು ಪೇಳಿದ ಪರಿಯನ್ನೆಲ್ಲವ
ನರುಹಲಾ ನಿಜಮಾತೆಯೊಪ್ಪಿ
ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಳು ಕುಡಿಯೆ ಸಿಹಿಪಾಲ |
ಅರಿಯೆ ನೀನಾರಂದು ಕೇಳಲು
ಮರೆತೆಯಾ ನಿಜಮಾತೆ ನಿನ್ನಯ
ಕರಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನು ಸ್ಮರಿಸೆಂದೆನಲು ತಕ್ಷಣದಿ || ೧೦೬

ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಿ ಕೃಷ್ಣಯುಗದಿಂ
ಪೋಪನೆಂಬುದ ತಿಳಿದು ಬಹು ಸಂ
ತಾಪದಿಂದ ಯಶೋದೆ ಮಗನನು ಕಂಡು ಮುಖಿಸುತ |
ಈ ಪರಿಯ ಚೆಲು ಬಾಲಲೀಲೆಯ
ದ್ವಾಪರದ ಯೌವನದ ನಿತ್ಯ ಕ
ಲಾಪವನು ನಾ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹವೊಂದುಳಿದು || ೧೦೭

ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹವೊಂದರ
ಬಗೆಯ ಕರಣಸು ತಣೆವೆಂದವ
ಳಭಗಲಾಂತ್ಯನ ಮುಂದೆ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ರೋಧಿಸಲು |
ಯುಗದ ಕಡೆಯಿಂದಳಿದು ನಾ ಕಲಿ
ಯುಗದಿ ವೆಂಕಟನಾಗಿ ಜನಿಸುವೆ
ಸೊಗದಿ ನೀನೆಮಾಡು ಮದುವೆಯನನುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೦೮

ಈಸು ದಿನಗಳು ನೀನು ಶೇಷಾ
ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮಿ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
ಪೋಷಿಸುತಲಿರು ಬರುವನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುನೀನೆಂದ ।
ಲೇಸಿದೆಂದು ಯತೋದೆ ಸಂತನಾ
ದೇಶದಲಿ ನಿಜಭಕ್ತರಾದಳು
ತೇಪತಲದಿ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಿತ್ಯಪರಿಯುತ ॥ ೧೦೯

ಸನಕ ಸಾನಂದರುಗಳೊಂದಿನ
ಮುನಿಯ ವೇಷವ ಮರೊ ಗುಟ್ಟಿಯ
ತನುವಿನಲಿ ವೈಕುಂಠವಾಸನ ಭವನಕ್ಕೆತರಲು ।
ವಿನಯದಿಂ ಜಯ ವಿಜಯರಿವರನು
ಮನಕರೊ ಮಂದಿರಕೆ ಬಿಡದಿರೆ
ಮುನಿದ ಮುನಿಗಳು ಶಾಪವಿತ್ತರು ದ್ವಾರಪಾಲರಿಗೆ ॥ ೧೧೦

ರಕ್ಕಸವತಾರದಲಿ ಭೂಲೋ
ಕಕ್ಕೆ ಹೊರೆಯಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು
ಚಿಕ್ಕವರ ತಪ್ಪಿದನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು ನೀವೆನಲು ।
ರಕ್ಕಸರು ಮೂಜನ್ಮದಲಿ ನೀ
ಲಿಕ್ಕಿಸದೆ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸೇನುತ
ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯೊಳಿಳಿಯೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಾಪಗಳೆಯುವುದು ॥ ೧೧೧

ಶಾಪ ಪೀಡಿತ ಜಯನು ವಿಜಯನು
ತಾಪದಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ವಂದಿ
ಕೋಪದಲಿ ಮುನಿವರರು ನೀಡಿದ ಶಾಪಗಳೆಯೆನಲು ।
ತಾಪಸೋತ್ತಮರಿತ್ತ ಶಾಪವ
ದಾಪರಾಕ್ತರ ಶಿವನಿಗುಡಳ
ವೀಪರಿಯಲಿದ ನೀವನುಭವಿಸಬೇಕೆನುತ ॥ ೧೧೨

ಭೂವಿಯೊಳಗೆ ನೀವೇಳುಜನ್ಮವ
ಸವೆದು ಸ್ನೇಹದಿ ಬಾಳುವುದನು
ಭೂವಿಲಗುಚಿತವಾದರೆನ್ನೊಳು ಶತ್ರುರೂಪದಲಿ |
ಅವನೆಯೊಳು ಬರಿ ಮೂರು ಜನ್ಮವ
ನವತರಿಸುತೆನ್ನೊಳಗೆ ಶಣಸುತ
ಭವವ ಕಳೆಯಲೆಬೇಕು ನೀವದಗಣಿಸಿ ಪೇಳಿನಲು || ೧೧೩

ಕರಣಸಿಂಧುವೆ ಯಮಗೆ ತಮ್ಮಯ
ಚರಣಸೇವೆಯ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ
ಯರಿಕು ದೂರದಿ ಬಾಳಲಾರೆವು ದೀರ್ಘಕಾಲದಲಿ |
ತ್ವರಿತದಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಸೇರಲು
ಚರರು ವೈದಿಗಳಾಗಿ ಬರುವೆವು
ಕರಣಸೆಂದರು ಮೂರು ಜನ್ಮವ ಸಾಕುಸಾಕೆನುತ || ೧೧೪

ಎಂದ ಮುನಿಗಳ ಶಾಪದಲಿ ಮನ
ಗೂದಿ ಭೂವಿಯಲಿ ಜಯನು ವಿಜಯನು
ಬಂದಿರಣ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪರೆಂಬ ಹುಸಿನಲಿ |
ಕುಂದಿಸುತ ಸುರನರರುಗಳ ಒಡು
ಬಂಧನಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿ ಭೂಮಿಯ
ನೊಂದು ಚಾಪೆಯ ಪರಿ ಹಿರಣ್ಯಕನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಗಲು || ೧೧೫

ಇತ್ತ ಸುರನರವರ ಮುನೀಶರು
ಚಿತ್ತಜನಕಗೆ ಮೊರೆಯಲಭಯವ
ನಿತ್ತು ಶ್ವೇತ ವರಾಹ ರೂಪವನೆತ್ತಿ ತ್ರೀಹರಿಯು |
ಮತ್ತದಿ ಮದಿಸಿದ್ದ ಧನುಜನ
ಸುತ್ತಿ ಸಾಗರ ತಲದಿ ಕೋರೆಯೊ
ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮನೊಧಿಸಿ ತಂದನು ಭೂಮಿದೇವಿಯನು || ೧೧೬

ಸುರನೊಲಗರಲ್ಲ ಧರೆಯನು
 ಮರಳಿಕಂದ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೆಲಿಸಿಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆಯೆ ಪೊಡಮಾಡಲು ।
 ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ
 ಮೊರೆಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ನೆಲೆಸಲು
 ಸರಿಯು ಶೇಷಾಚಲವು ತನಗಿಂದೆನಲು ಭಕ್ತದನ ॥ ೧೧೭

ಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿದ್ದು ಭಕ್ತರ
 ಪೊರೆಯಲನುದಿನ ದೇವನಿಲಯವ
 ನರರು ಸುರರುಗಳೆಲ್ಲ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಶುಭ ಮಂಚೂರ್ತದಲಿ ।
 ಹರಿಯು ತನ್ನ ವರಾಹ ರೂಪದ
 ಐರದ ನೆಲೆಸಲು ಬೇಡಲಚ್ಯುತ
 ಕರೆದು ವರಗಳನಿತ್ತು ಸಲಹುತ್ತಿರುವ ಭಕ್ತರನು ॥ ೧೧೮

ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದಲಿ ಹರಿ
 ಸತ್ಯಸಂಧರಿಗಭಯ ಹಸ್ತದ
 ಸ್ತುತೃನಾಗಿರಲವಗೆ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತಕೆಂದೆನಿಸಿ ।
 ನಿತ್ಯ ಬಕುಳ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
 ನತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಪೂಜಿಸಿ
 ನಿತ್ಯದಲಿ ನಿಜಭಕ್ತರಾದಳು ಬಕುಳೋವರೆಗೆ ॥ ೧೧೯

ದೇವ ದೇವ ವರಾಹ ನಿನ್ನನ
 ದಾವ ಪರಿಯಲಿ ತಣಿಸಲೆಂದಾ
 ಭಾವಜನುತಮಾತೆ ಶೇಷಾಚಲವ ಮಾಲಕನ ।
 ದೇವನಿಷ್ಠಾರ್ಥದಲಿ ಬಕುಳಾ
 ದೇವಿ ಪೂಜಿಸುತಪ್ಪವಿಧದಲಿ
 ತೀವಿದತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದವಳಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿದಳು ॥ ೧೨೦

ಸನ್ನತಾಂಗನ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಚಲು
ಚನ್ನ ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪ ತೋರಿದ
ನನ್ನ ಬಕುಳಾಮಾತೆ ಮೈಮರೆತಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಸುತ |
ನನ್ನ ಕಂದನೆ ನನ್ನ ನೋಡಿದೆ
ನಿನ್ನು ಬಾರೆಂದವನ ಬಾಚುತ
ಮುನ್ನಿನತಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ನಲಿದಾಡಿದಳುಬಕುಳೆ || ೧೨೧

ಮೀರಿದರುಷಾಬ್ಧಿಯಲಿ ದೇವನ
ಸೇರಿ ಬಹುವಿಧಸ್ನಾನಭೋಜ್ಯವಿ
ಚಾರವಲ್ಲವ ಮುಗು ಮರುದಿನ ಶೇಷಚಲದೇಗೆ |
ಸಾರಿ ಬಂದು ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
ತೋರಿ ಪೂಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ
ಮಾರಜನಕನ ಪರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ವರಾಹಮನುಗೊಂಡ || ೧೨೨

ಶೇಷಚಲದ ವರಾಹನೋಳು ಸಂ
ಭಾಷಿಸುತ ಕೇಳಿದನು ನೆಲಸಲು
ಶೇಷತಲ್ಪಪ್ರಶಾಂತ ಭೂಮಿಯ ಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ |
ವಾಸಿಸಲು ನಾ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಾನಕೆ
ಲೇಸ ಬೆಲೆಯನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುದು
ಲೇಸನಲು ಹರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಲ್ಲದೆ ಧನಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ || ೧೨೩

ಲಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕುಂದಿರುವ ನಾ
ಬೆಲೆಯ ಕೊಡುವುದಸಾಧ್ಯವಾದರು
ಸಲಿಸಿ ಪೂಜೆಯಮೊದಲು ನಿನ್ನ ವರಾಹ ಮೂರುತಿಗೆ |
ಬಳಿಕ ಭಕ್ತರಿಗನ್ನ ದರುಶನ
ಗಳಿಕೆಯಿದು ನಿಶ್ಚಯವು ದೇವನೆ
ಸಲಿಸು ಸ್ಥಾನವನನಲು ಕೊಟ್ಟ ವರಾಹ ನೂರಡಿಯ || ೧೨೪

ಅಭಯವತ್ತ ವರಾಹಮೂರ್ತಿಗೆ
 ಉಭಯರೊಂದಿಸಿ ನಡೆದರಿತ್ತಲು
 ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿಂ ಮಮತೆಯ ಮಂದಹಾಸದಲಿ |
 ಅಜುಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಕರೆಯಲು
 ಶುಭದ ಪೆಸರೊಂದನಗೆ ಪೇಳಿನ
 ಲಭಯ ಹಸ್ತನು ಮಾತೆಯಭರುಚಿಯನ್ನಲಾಕೆಯಲಿ || ೧೨೫

ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಪಿಡಿದಲ್ಲಿ ಕರವನು
 ಮಾತೆ ತಾ ಮನದಿಟ್ಟೆಯಲಿ ಸಂ
 ಪ್ರೀತಿಸೊಂದಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸುನಾಮದಲಿ ಕರೆದು |
 ಈ ತರದಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯ
 ಪ್ರೀತಿನಾಮವೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು
 ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೋದಿಹ ಕಲಿಯುಗದ ನಿಜಭಕ್ತಮಂಡಲಕೆ || ೧೨೬

ಅಂದು ಹರಿಯು ವರಾಹನಿಗೆ ಮಂದ
 ದಿಂದ ವೇಳಿದ ತರದಿ ಭಕ್ತರ
 ವೃಂದ ಪುಷ್ಕರಣಿಯಲಿ ವಿಂದು ವರಾಹ ಮೂರುತಿಯ |
 ಸಂದರುತನವೆ ಮೊದಲು ನಂತರ
 ಮುಂದೆ ಜನ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನೆ
 ತಂದೆ ಕಲಿಯುಗಕೆಂದು ನೈವೇದಿಸುವರಭಿಮತವ || ೧೨೭

ಕಲಿಯುಗದಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ನೊಲಿದು ಭಕ್ತರ ಪೊರೆವನ್ನಲ್ಲದೆ
 ಚಲುವ ಮೂರ್ತಿಯ ದರುಶನವು ಬಲುಸಿರಿಯು ಕಣ್ಣಿನಕೆ |
 ಫಲಿಸುವುದು ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಜನರಿಗೆ
 ಸಲಿಸುವತಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮನವನು
 ಸುಲಭವಿದು ಸಜ್ಜನಕೆ ಮನಸಿನ ನಿಷ್ಠೆಯೊಂದಿರಲು || ೧೨೮

ಹತ್ತು ಮೈಲಿಯು ತಿರುಪತಿಗೆ ಮೆರೆ
ದಿತ್ತು ನಾರಾಯಣವುರಗೆ ದೊರೆ
ಯತ್ತು ಮಾಯ್ಯಸುಧರ್ಮ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳನು |
ಇತ್ತು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಶಾಮ
ಹೊತ್ತು ರಕ್ತಸನಾಗಿ ಬೋಳನು
ಸುತ್ತಿ ಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಹೊಕ್ಕು ಸುಧರ್ಮನುದರವನು || ೧೨೯

ರಾಜನರಸಿಯ ಗರ್ಭದಲಿ ಬಹು
ತೇಜದಿಂದಿದ್ದ ವಿಸ್ತಾರಾಗೆ
ಮೋಜಿನಿಂದಾಕಾಶರಾಜನ ಪುನರರ್ಥಿಯಲಿ |
ರಾಜ ಸಲಹುತಲೊಂದು ದಿನ ಮೃಗ
ರಾಜ ಬೇಟೆಗೆ ತೆರಳಿ ಎತ್ತಿನದಿ
ರಾಜನಾಯಾಸದಲಿ ಸೇರಿದ ಕಪಿಲಶೀರ್ಷವನು || ೧೩೦

ಆ ಸುಧರ್ಮನು ಕಪಿಲಶೀರ್ಷದಿ
ಘಾಸಿಕಳೆಯಲು ಮಿಂದು ಬಳಿಯಲಿ
ಆಸರೆಯ ಪಡೆದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲೊಂದು ತರುವಿನಡಿ |
ಆ ಸರೋವರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮ
ಹೀತನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಾಗಕನ್ಯೆಯ
ನಾಸೆ ಪರವತನಾಗಿ ವಿವರವನರಿತು ಮೋಹಿಸಿದ || ೧೩೧

ದಾಹದಿಂದಾಕೆಯೊಳು ರಾಜವಿ
ವಾಹ ನಿಜಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧದಲಿ
ಊಹೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆದು ಗರ್ಭವ ಧರಿಸಲಾಯಲಿ |
ರಾಹುಗಳಿದಾ ಶತಿಯ ತೇಜದ
ಮೋಹನಾಂಗನು ಮಗನು ಜನಿಸಿದ
ಭೂಹಿತಕೆ ಪೆಸರಾದನಾತನೆ ತೊಂಡಮಾನನನು || ೧೩೨

ಹಿರಿಯ ಮಗನಾಕಾಶ ರಾಜಗೆ
 ಧರೆಯ ಪಟ್ಟವ ಕಾಲಗತಿಯಲಿ
 ದೊರೆ ಸುಧರ್ಮನು ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನಯ ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಿದನು |
 ಧರೆಯ ದೊರೆಯಾಕಾಶರಾಜಗೆ
 ಧರಣಿ ದೇವಿಯು ರಾಣಿ ಪ್ರಜೆಗಳ
 ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು ರಾಜಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೩೩

ಪೊಡವಿ ಪತಿಯಾಕಾಶರಾಜನ
 ಮಡದಿ ಧರಣಿದೇವಿಯವರಿಗೆ
 ಬಿಡದಲಡರಿತ್ತೊಂದು ಸಿರಿಸಂತಾನದಾ ಕೊರತೆ |
 ಕೊಡದ ದೇವನಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದ
 ಕೊಡುಗೆ ದೊರೆವುದದಂತು ಮಾನವ
 ದುಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿದರವನ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಕಡಲಮಧ್ಯದಲಿ || ೧೩೪

ಸಂತತಿಯ ಸುವಿವಿಲ್ಲದಿರಲತಿ
 ಚಿಂತೆಯಿಂದಾಕಾಶನು
 ಕಂತುಜನಕನ ಭಜನೆ ತೋರಿದ ಯಜ್ಞದಾಶ್ರಯವ |
 ಇಂತಿರಲು ಶುಕಮುನಿಯು ಯಾಗವ
 ನೆಂತು ನಡೆಸುವುದೆಂದು ಬೇಳಲು
 ಸಂತಸದಿ ಕೈಗೊಂಡ ನಿಜಸಂತಾನವರಕ್ರತುವ || ೧೩೫

ಕರೆದನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜ ಧರಣಿ
 ಸುರರ ಮುನಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರಾಜ್ಯದ
 ದೊರೆಗಳನು ಸಮ್ಮುಖದಿ ಕೈಗೊಳಲೆಂದು ಯಜ್ಞವನು |
 ಸುರನರೋರಗರೋಳಗೆ ಬಹು ದು
 ಸ್ತರದ ಯಜ್ಞವಿದೆಂದು ನುಡಿದರು
 ನೆರೆದಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸ್ವಸ್ತ ನಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಯುತರು || ೧೩೬

ಕೆಂಗಳಿಗೆ ಬಹು ರಮ್ಯಸಜ್ಜನ
ಸಂಘವಿದು ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
ಮಂಗಳವು ನಮಗೊಂದು ಹಿಗ್ಗಿದ ರಾಜತ್ಯಪ್ತಿಯಲಿ |
ಮಂಗಳದ ಶುಭಸೂಚನೆಯ ಸ
ವಾರ್ತೆಗೆ ಕರ್ತೃಗಳಿದ್ದ ರಾ ಕೃತು
ರಂಗದಲಿ ತನ್ನ ಪುನಃ ಪದ ಫಲದ ಪುಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ||

೧೩೭

ಸಾಗಿದನು ಆಕಾಶರಾಜನು
ನೇಗಿಲಲಿ ಭೂಮಿಯನು ಬಗೆಯಲು
ತಾಗಿದುದು ನೇಗಿಲಿಗೆ ಭೂಮಿಯೊಳೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು |
ತಾಗಿದಾಗ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿಯಂದದಿ
ಭೋಗಿಗಳ ಸೌಭಾಗ್ಯರತ್ನವಿ
ದಾಗಿ ಲಭಿಸಿತು ದೊರೆಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಶಿಶುವೊಂದು || ೧೩೮

ಶಿಶುವ ನೈವೇದ್ಯವು ತಂದು ತನ್ನಯ
ಕುಸುಮನೇತ್ರಗೆ ಕೊಡಲು ಕತ್ತಲೆ
ಕುಸುಮ ಸಖಿಸುದಯದಲಿ ಸರಿದಂತಾಯ್ತು ನಿಜಪತಿಗೆ |
ಪೂರಿಸಿದ ಬಂಜಿತನವೆಮ್ಮನು
ಬಿಸುಟುಹೋಯಿತು ಮುದ್ದು ಕೆವರಿಯು
ದೊಡೆಯೊಳೊಂದಾ ರಾಣಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳಸಮ ಸಂತಸದಿ || ೧೩೯

೧೩೯

ಹೊನ್ನ ಶಿಶುವೆಂದನಲು ಕೆಲ ಜನ
ಹೊನ್ನ ಕಡೆಯೊನ್ನಲವೆಂಬರು
ಹೊನ್ನ ಸಕಲಕೆ ಲೇಸು ಹೊನ್ನ ನ ಪರ್ಮೆ ಸರ್ವಹಿತ |
ಹೊನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮನ ತೊಡೆಯನೇರಿತು
ಹೊನ್ನ ತ್ರೀಹರಿ ಯೆದೆಯನೇರಿತು
ಹೊನ್ನ ಹರಶಿರವೇರಿತೆನಲದಕೆನ್ನಾರು ಸಮವೆನುತ || ೧೪೦

೧೪೦

ದೊರೆತ ತಾಯ್ತನದಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿದ
ತರಣಿ ರಾಣೀವಾಸದಲಿ ಸಖೆ
ಯರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಂದ್ರಕಳಗಿಮ್ಮಿಗಿಲು ಕಾಂತಿಯಲಿ ।
ಕರೆಕರೆದು ಸಕಲೆಲ್ಲ ಹಿತರನು
ಮರೆತು ಮೇಳುತಳದ್ದೆಲ್ಲವ
ತರಳೆಯೋರ್ವಳಿಗಿಲ್ಲ ಸರಿಸಮವೆಲ್ಲ ಸಿರಿಯನುತ ॥ ೧೪೧

ನೋಡಿ ದಣೆಯಳು ಮಗಳ ರೂಪವ
ಪಾಡಿ ದಣೆಯಳು ಹಿಗ್ಗು ನುಡಿಗಳ
ಹಾಡಿ ದಣೆಯಳು ಮಗಳ ಚೆಲುವಿನ ಹಾಡನಡಿಗಡಿಗೆ ।
ಮೂಡಿದತಿ ಸಂತಸದಿ ಬಹು ಕೊಂ
ಡಾಡಿ ದಣೆಯಳು ರಾಣಿ ಮನಸಿಗೆ
ರೂಢಿಯಲಿ ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ ಕನ್ನ ಸಿರಿತನಕೆ ॥ ೧೪೨

ಕಥೆಯಿದಾಯಿತು ರಾಣೀಬಾಯಿಗೆ
ಸುತೆಯು ದೊರೆತಿಹ ಸಿರಿಯ ಸೊಂಪಿನ
ಮತಿವಿಕಳೆ ತಾನಾಗಿ ಮರೆದಳು ಮಮತೆವೆಗ್ಗೆ ೧೪೩ ।
ಪತಿಯ ಕರೆಸೇಳಿದಳು ತಮ್ಮಯ
ಸುತೆಯು ಜಾತಕದಧಿಕ ಫಲಗಳ
ನುತಿಯದಿ ತಿಳಿಸೆನುತ ಕುವರಿಯು ಭವ್ಯಭಾಗ್ಯಗಳ ॥ ೧೪೩

ಧರೆಯ ಭೂಸುರ ಮುನಿಜನಂಗಳ
ಕರೆಸಿ ನೋಡಲು ಜನ್ಮಜಾತಕ
ಸಿರಿಯ ಪದ್ಮಾ ಮತಿಯ ಮೆಸರದು ಸರಿಯದೆಂದೆನಲು ।
ಧರಿಸಿ ಶುಭಲಗ್ನದಲಿ ನಾಮವ
ಸುರನರೋರಗರೋಳಿಗೆ ಕುವರಿಯು
ಸರಿಸಮರ ನಾವರಿಯವೆಂದರು ನೈಜಸತ್ಯದಲಿ ॥ ೧೪೪

ವೃದ್ಧಿ ಚಂದ್ರನ ತೆರದಿ ವಿದ್ಯಾ
ಬುದ್ಧಿಗಳು ದಿನದಿನಕೆ ಕುಪರಿಯೊ
ಳಿದ್ದು ದಿನಮನೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುತಲಿರಲು ಸಂತತಿಯು |
ಮುಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಕಕ್ಕ ವರನವ
ನಿದ್ದ ರೆಲ್ಲಿಹನೆಂದು ತಿಳಿಯುವ
ಸುದ್ದಿಯನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಬಂದರು ನಾರದರು ತಿಳಿದಂ || ೧೪೫

ದೇವ ಮುನಿಯನು ಕಂಡು ನಿಜ ಸ
ದ್ಭಾವದಲಿ ಪೂಜಮಟ್ಟು ಚರಣಕ
ದಾವ ಕಡೆಯಿಂದಿಲ್ಲಿಗೈದಿಹರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡು |
ಭಾವಿಬೆವು ನಮ್ಮನಿಹು ಪೂಜಾ ಪ್ರ
ಭಾವವಿದು ತಾವಿಲ್ಲಿಗೈದುದು
ಪಾವನವು ತಾವೆಂದು ರಾಜನು ಮುನಿಯ ಸತ್ಕರಿಸಿ || ೧೪೬

ಧರಣಿಪತಿ ನಾವೆಲ್ಲಿಗಾದರು
ಬರಿದೆ ಬರುವವರಲ್ಲವೆಂಬುದ
ರರಿವು ಮೂಲೋಕದಲಿ ತಾ ನಿಜವಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ |
ಕರೆದು ರಾಜನು ತನ್ನ ತನುಜೆಯ
ಕರದ ಭಾಗ್ಯವ ಕೇಳಿ ನಾರದ
ಹರಿಯು ವರಿಸುವನಿವಳನೆಂದನು ಹಸ್ತರೇಖೆಯಲಿ || ೧೪೭

ಎಂದು ಪೇಳಲು ನಾರದನು ಮನ
ಕೊಂದು ಶೋರದೆ ಧರಣಿಪನು ಸಾ
ನಂದದಲಿ ಕಡುಹಿಗ್ಗಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾ ಮುನಿಯು |
ಮಂದಮತಿಗಳು ನಾವು ದೈವದ
ಚಂದಿರನು ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ನಮ್ಮಯ
ಮಂದಿರದ ನಂಟಿನಗೆ ವಿಷ್ಣುಯ ವಿವರವೇನೆಂದ || ೧೪೮

ಜನಪ ನೀ ಕೀಳಿನ್ನು ಲೋಕದ
ಘನತೆಯಲಿ ಕೀಳಿಲ್ಲ ಜನಗಳ
ಮನಕೆ ಕೀಳ್ಮೆಲುಂಟು ತನ್ನಯ ತಾನೆ ಮರೆತವಗೆ ।
ಅನುದಿನದಿ ಮತಿವಂತ ತನುಮನ
ದೊಳಿಗಲನು ನೆನೆಯದಲಿ ಸಿರಿ
ವನಿತೆಯೊಬ್ಬಳ ನಂಬಿ ಮಿಕ್ಕುದ ಮರೆವುದಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೪೯

ಸತಿಸುತರ ನಶ್ವರದ ಭ್ರಾಂತಿಗೆ
ಮತಿವಿಳಿತ ತಾನಾಗಿ ನಿಜ ಸ
ದ್ಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾವುದೆಂಬುದ ಮರೆತು ಮಾನವನು ।
ಖಿತಿಗೊಳದೆ ಶನ್ನಾತ್ಮವಿಪ್ಪರ
ಜೂತೆಯ ಬಾಳದು ಲೇಸು ಕಲಿಯುಗ
ದತಿಶಯವು ಕೇಳೆಂದು ನಾರದ ನುಡಿದ ಧರಣಿಪಗೆ ॥ ೧೫೦

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ನಮಗಲ್ಲ ದೇವನಿ
ಗಿಷ್ಟವಾಗಿಹುದೆಂದು ತಿಳಿದೊಡೆ
ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಯ ದೃಷ್ಟಿಭ್ರಾಂತಿಮಯ ।
ಇಷ್ಟವಿದು ನಮಗೆಂದು ಗೈದುದ
ದೆಷ್ಟು ಸಿದ್ಧಿ ಹುದೆಂದು ತಿಳಿದವ
ರೆಷ್ಟು ಜನ ಲೋಕದಲಿ ನೀನಿದ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೫೧

ಜಾತಿರೋಗದ ಮಾತು ಸೃಷ್ಟಿವಿ
ಧಾತು ಕ್ಷತ್ರವು ಮನುಕುಲದ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಾಳನ್ನಿಜ್ವಾಲೆ ನರರೊಳಗೆ ।
ನೀತಿಶತ್ಪರನಾಗಿ ನಿಜ ವಿ
ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿದನಾವನಾಗಲಿ
ಪ್ರೀತಿಗೊಳ್ಳುವನಿಹಪರಂಗಳ ಸರ್ವಮೇಳದಲಿ ॥ ೧೫೨

ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ತನ್ನ ಭೀಷ್ಮದ
ಪರ್ಮೆಯನ್ನಿ ತರರಲಿ ಬಯಸುವ
ಮರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ತಾ ಬೇರಿಲ್ಲ ಬದುಕಿನಲಿ ।
ಧರ್ಮವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸುಲಭದಿ
ಕರ್ಮಕೂಪದಲಿವ ನರರಿಗೆ
ನಿರ್ಮಲವು ಬರಿಕನು ಮೂತ್ರವದಿಂದ ನಾರದನು ॥ ೧೫೩

ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಸೋಗಿನಲಿ ನಿ
ಸ್ವಾರವಾದರು ಕೆಲರು ಜನ್ಮದ
ಪಾರ ಹೋಗಿಯನು ಮರಕು ಕಮ್ಮಯ ಕರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ।
ವೀರಿದರ್ಥವದೇಕೆ ದೈವದ
ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಸಿಲುಕಿರುವ ನರರಿಗೆ
ಮೂರು ಕರಣಗಳಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವ ಬಯಸೆ ಸಾಕೆಂದ ॥ ೧೫೪

ನಾಲಿಗೆಯು ಬಹುಕಿರಿದು ನೋಡಲು
ಸಾಲದದಕಿನ್ನೆಷ್ಟು ತಿಂದರು
ಮೂಲದಲಿ ಸವಿಯುಂಡು ನೂಕುವುದೆಲ್ಲ ಭಾರವನು ।
ನಾಲಿಗೆಯ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಲು
ಕೀಳು ನುಡಿಗಳ ನುಡಿದು ಸುಲಭದಿ
ಬಾಳ ಕಡಿಸುವುದೆಂಬುದನು ನೀ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೫೫

ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನಿನ ಮೋಹ ಮನಸಿನ
ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣದನಂದಿ ಸಜ್ಜನ
ಸಣ್ಣ ವಂದಿವ ತಿಳಿದು ಬಳಸುವರವರ ಹಿಡಿತದಲಿ ।
ಹುಣ್ಣಿ ಮೆಯ ಬೆಳಕಿರಲು ಸಾಲದೆ
ಸಣ್ಣ ಶಶಿಯನು ತರಲು ಪೋದವ
ಮಣ್ಣ ಮುಕ್ಕುವನಲ್ಲದೆಲಿ ಬರಿಬ್ರಮೆಗೆ ಸಿಲುಕುವನು ॥ ೧೫೬

ಉತ್ತಮರು ನಾವೆಂದು ಕೆಲಜನ
ಮತ್ತರಾಗಿಹರವರು ಮನಸಿನ
ಪಿತ್ತವೆಗ್ಗಲೆಯಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಗುಣವ ಕಡೆಗಣಿಸಿ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಾಕನು
ಸುತ್ತುಲಿದು ಫಲವಿಲ್ಲ ಲೋಕದ
ವೃತ್ತಿಯಲಿ ತಾ ಕಾಣಲಾರನು ತಾಂತಿಸೌಖ್ಯವನು || ೧೫೭

ಲೋಕದೊಳಗಗ್ಗಲೆಯ ಸಿರಿತನ
ಬೇಕು ನಮಗಿಂದವರು ಬಡವರ
ನೇಕೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ತಮ್ಮಯ ಸಿರಿಯ ಸೋಗಿನಲಿ |
ಬೇಕುಬೇಡೆಂದುಸುರಲಾರದ
ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಕಾಣ್ವರ
ನೇಕ ದೀನರ ಸಿರಿಯ ಪರಮಾವಧಿಯ ಸೂಕ್ತಿನಲಿ || ೧೫೮

ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ದುಡಿಮೆಯ
ಗಲಕೆಯದು ದುಷ್ಟರೂಪವ
ನುಳಿಸುವುದು ಸುಪನ್ನ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ಪಾಪಮಯ |
ಆಳವಡನ ತಮ್ಮಿತ್ತಿಯಲಿ ಬಹು
ಗಲಿಸಿ ಮೋಸದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ರಿಸ
ಕಳೆಯಲೋದವನಾವನಾದರು ದೈವದ್ರೋಹಿಯವ || ೧೫೯

ಪೇಳಬೇಕೆ ಮುಸುಕುಲೋತ್ತಮ
ಕೇಳ ಬಯಸುವೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಬಾಲದಲಿ ಸುರನರರಗಳಿಗಿಹುದಾವ ಸಂಬಂಧ |
ಕಾಲ ಬೇಸರವಾಗದಂತಹ
ಲೀಲೆಯನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನೃಪ
ನಾಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಾರದ ಪೇಳಲನುಮಾದ || ೧೬೦

ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಕಲೆಲ್ಲ ಜೀವಿಯ
 ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವ
 ನಿಷ್ಪನ್ನಾಗುವನೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಿಜಭಾವ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ।
 ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನಿವ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ
 ತೃಪ್ತ ಜ್ಞಾನದ ಬಲವು ಮನುಜನಿ
 ಗೆಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವೊ ದೈವಕೊಡುಗೆಯಿದೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೧೬೦

ಗಳಿಸುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಮಿಕ್ಕುದ
 ನುಳಿಸುವುದು ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತನ್ನಯ
 ಕಳುಪು ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲದೆಲ್ಲವನಿಳಿಯ ಜಾಣರಿಗೆ ।
 ಬಳಿಕೆಯಲಿ ತನ್ನಂತೆ ದೀನರ
 ನುಳಿಸಿಕೊಂಡವನಾವನಾದರು
 ಗಳಿಸುವನು ತಾ ತುಳಿಸಿಮಾಲಾಧರಣ ಮನ್ನಣೆಯ ॥ ೧೬೧

ಅವ ಮನುಜನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ
 ಭಾವನೆಯ ಮುಡಿಹಿಡಿದು ನಡೆದವ
 ದೇವರಿಗೆ ಸಮನಹನು ಮೂಜಗದೊಳಗೆ ತಿಳಿಯೆಂದ ।
 ಜೀವಿಯಾಗಲಿ ಮೇಣು ಸತ್ತ್ವಪ್ರ
 ಭಾವಿಯಾಗಲಿ ಬಾಳ ಬದುಕಿನ
 ಕೋವಿದನು ತಾನೆಂಬ ಗರ್ವವ ಮರೆಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೬೨

ಸಿರಿಯಡರಿ ಕೆಲಜನರು ತಮ್ಮಯ
 ಪರಿವೆಯನು ಮರೆತಿರುವರಲ್ಲದೆ
 ಧರಗೆ ನಾವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದರದವರ ದುಷ್ಟರ್ಮ ॥
 ಕರುಣ ಬೇಡುಳ್ಳವಗೆ ಮನದಲಿ
 ನೆರೆಯ ಸಿರಿಯೇ ನಮಗೆ ಸರಿಯೆ
 ದರಿತರದು ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದ ನಾರದನು ॥ ೧೬೩

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಸುತತಾ
 ನೋರ್ವನಿಲ್ಲದ ವಂಶಲತೆಯದು
 ಸರ್ವಥಾ ಕುಡಿಸಾಗಲಾರದು ನಿಯಮಿತಾರ್ಥದಲಿ |
 ಸರ್ವಕಾಲದ ಪರಿಯನರಿಯದ
 ಗರ್ವಿಗಳು ನೂರಂಟು ಜನರಿಗೆ
 ನಿರ್ವಿಕಾರದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ತಾನೊಬ್ಬ ಮಿಗಿಲೆಂದ || ೧೬೫

ಕಿವಿಗೆ ಸಿರಿಸಂಗೀತ ಗಾಯನ
 ರವಿಗೆ ಸಿರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದರ್ಶನ
 ಭುವಿಗೆ ಸಿರಿ ಗಿರಿ ತಯಲತಾಧಿಕ ಕೆಸುಮ ನಿಜದಬನ |
 ಸವಿಗೆ ಸಿರಿ ಸಜ್ಜನರ ತಾಳಿಗೆ
 ನವಯುಗಕೆ ಸಿರಿ ನಾಗರಿಕ ಸ
 ತ್ಯವಿಗೆ ಸಿರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಾಲಂಕಾರ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬೬

ಬುದ್ಧಿ ಹೀನರನೊಲಿದು ನೀಡುವ
 ಬುದ್ಧಿಯೇ ನಿಜ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದ
 ನುದ್ಧರಿಸಲಾತಂಗಿ ನಿಜ ಗುರು ಪೀಠವೊಪ್ಪುವುದು |
 ಬುದ್ಧಿಯೊಂದೇ ಸರ್ವಲೋಕದ
 ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೆಂಬುದ
 ಬುದ್ಧಿ ವಂಶರು ಮರೆತರಥು ಕಂಟಕವು ಮತಿಯೊತಗೆ || ೧೬೭

ಆಶೆಯೆಂಬುದು ಜೀವರಿಗೆ ಯಮ
 ಪಾಶ ಸತ್ಯ ವಿನಾಶ ಮಮತಾ
 ಕ್ಲೇಶದಾಸಿಗೆ ದಾಸ ಸುಗುಣದ್ವೇಷ ಬಹುವಿರಸ |
 ಲೇಸ ಬಯಕೆಯ ವೇಷ ಸತ್ಯಕೆ
 ಮೋಸ ಚಿತ್ತದಿ ದೋಷ ಕರ್ಮವಿ
 ಕಾಸ ಸ್ವಾರ್ಥವಿಶೇಷ ದುರ್ಗುಣಪೋಷದವಕಾಶ || ೧೬೮

ಬಂಧುಗಳ ದೂಷಿಸುತ ಪರರನು
 ಚಂದದಿಂ ಪೋಷಿಸುವ ಬಾಳದೊ
 ನಂದನೆಯ ಬಾಳೆಂದು ತಿಳಿನೀನೆಂದನಾ ಮಂನಿಪ |
 ಗೊಂದಲವ ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿ ಬಾಳನು
 ಮುಂದುವರಿಸುವ ನಾವನವ ನಿಜ
 ಬಂಧುವೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕೆ ಜನಪ ತಿಳಿಯೆಂದ || ೧೬೯

ಧನವುದದ ಬಹುಗರ್ವಗಳು ಬಲು
 ತನು ಮುದದ ನೂರೊಟು ಜನ ನಿಜ
 ಘನತೆಯರಿಯದ ವಿದ್ಯೆಜಾಣರು ನೂರು ಮಂದಿಗಳು |
 ಜನಕೆ ಸೊಗಸದ ಖೂಳ ಜನರವ
 ರೆನಿತು ಮಂದಿಯು ಬಾಳಿನಲಿ ಸದಾ
 ವಿನಯ ಗುಣಪುಷ್ಪನ್ನೋರ್ವನಿಗಳೆಯೆ ತಿಳಿಯೆಂದ || ೧೭೦

ತಾನು ತನ್ನಯ ತನಗಿದೆನ್ನುವ
 ಹೀನವಂತಿಗಳ ಮರೆತು ಸರ್ವ ಸ
 ಮಾನತೆಗೆ ಮತವಿತ್ತು ಕೂಡುವುದುಚಿತ ಸಜ್ಜನಕೆ |
 ದೀನರಥಿಮಾನದಲಿ ಬದುಕುವ
 ಜ್ಞಾನ ನಿಧಿಗಳು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠರು
 ನಾನೆಯೆಂಬುದಕಿಂತ ಬಾಳಿಗೆ ನೀನು ಲೇಸೆಂದ || ೧೭೧

ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ಗುಟ್ಟಿನಲಿ ಮನ
 ವಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟುದ ಬಿಟ್ಟು ತಟ್ಟಿನೆ
 ನೆಟ್ಟಗಾಗುವ ದಿಟ್ಟತನವಿದು ಸೃಷ್ಟಿಗರ ಪಟ್ಟಿ |
 ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ಗಟ್ಟಿಗನು ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿಯಾತನ ಬಿಟ್ಟವರು ಮತಿ
 ಗಟ್ಟಿ ಮಾನವ ಪಟ್ಟಿಗರ್ಹರ ಸಿಟ್ಟು ಬಲುಪಟ್ಟು || ೧೭೨

ಸಂತೆಯಿದು ನರಜನ್ಮವಿದರತಿ
 ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ತೇಲ್ಕುಳುಗಿ ನಿಲುಕದ
 ಚಿಂತೆಯಲಿ ತನುಕರಗಿ ಬಾಳಿದು ಬರಡುಗೊಳ್ಳುವುದು |
 ಕಂತು ಜನಕನ ಲೀಲೆಯಲಿ ಮತಿ
 ವಂತರೆಲ್ಲರು ನಕ್ಕುನಲಿಯುತ
 ಸಂತಸದಿ ದಿನಗಳಿವುದಲ್ಲದೆ ಭ್ರಮೆಯು ಬೇಡೆಂದ || ೧೭೩

ಸಂಕಟಕೆ ಬಲು ಮೂಲದಾಸೆಯು
 ಬೆಂಕಿ ಇಲ್ಲದ ದಹನವಿದು ನಿ
 ಶೃಂಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಂಕವಿಲ್ಲದ ಬಾಳನಾಟಕವು |
 ಮಂಕು ಜನಗಳು ಸರ್ವಗಳಿಕೆಯ
 ಸೋಂಕಿನಲಿ ಬಾಳ್ವೊಂಕಿ ಕಡೆಯಲಿ
 ಪಂಕಜೋದರ ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪರು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭೪

ಹೊಟ್ಟೆಹೊದವನೊಬ್ಬನನುಜನ
 ಬಿಟ್ಟು ತಿಂದವರೆಂಪ ಮೇಲವ
 ರುಟ್ಟಿ ಶಾನರಮನುಜರೆಂಬುದು ಸೃಷ್ಟಿ ಕೌತುಕವು |
 ಉಟ್ಟು ಬೇಸರಗೊಂಡ ತಮ್ಮಯ
 ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬಡಜನರಿಗಿತ್ತರೆ
 ದಿಟ್ಟಿಸನ ಕಂದಳು ಜನಕನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭೫

ಕಾವದೇವನು ಕೊಟ್ಟ ನಮ್ಮಯ
 ಬೇವವಿದರಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮದ
 ದಾವುವೆಂಬುದನರಿಯದಲಿ ಜನ ಬರಿಯ ಮೋಹದಲಿ |
 ನಾವು ನಮ್ಮದು ನಮ್ಮವರು ನಮ
 ಗಾವ ಜನರಿದಿರಿಲ್ಲವೆಂಬುದ
 ಭಾವನೆಯು ಕಡು ಮೂರ್ಖತನ ನರಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭೬

ಆಸೆಯೆಂಬುದನರ್ಥ ಮುನ್ನಡೆ
ಘಾಸಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳ ಸತ್ವ ವಿ
ನಾಶ ನಿಜಸದ್ಭಾವವರ್ತಿಸ ಸರ್ವದೋಷಮಯ |
ಆಸೆಯಿರಿಯದೆ ಸಾಕ್ಷಿಕನು ಸ
ನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಕಾವಿಯು
ಮೇಷ ಬಹುವಿಧ ಮೋಸವಿದನೀ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ || ೧೭೭

ನಂಬಿಕೆಯು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಸಾಧನ
ನಂಬಿಕೆಯು ಪರಮೋಚ್ಚ ಪಾವನ
ನಂಬಿಕೆಯು ನಿಜ ಮಾತೃದರ್ಶನ ಮಿತ್ರಲಾಭಕರ |
ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ಜಗದಲಿ
ನಂಬಿಕೆಯ ನಿಜ ಬಾಳನೌಕೆಯೊ
ಳಂಬಿಗನು ತಾನೆಂಬುದನು ನೀ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ || ೧೭೮

ನಂಬಿದರೆ ಕಗ್ಗಲೆ ದೈವವು
ನಂಬಿದರೆ ನಿಜದೈವ ಜಡಶಿಲೆ
ನಂಬಿಕೆಯು ಮನದೈವ್ಯವಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪದನ್ಯಮತ |
ನಂಬಿ ದೈವವ ತೋರಿದನು ಜಡ
ಕಂಬದಲಿ ಶಿಶುವೆಂದ ಮೇಲಿದ
ರಿಂಬನರಿವುದು ಭಕ್ತಿದರ್ಶನಮೆಂದನಾ ಮುನಿಪ || ೧೭೯

ಶಕ್ತಿ ಹುದುಗಿಹುದೆಲ್ಲ ಬೀವದಿ
ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಜಡಸರ್ವಜರದಲಿ
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಿದನರಿದು ಬಳಸಿದರದುವೆ ವಿಜ್ಞಾನ |
ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದನರಿಯದೆಲೆ ನಿಜ
ಮುಕ್ತಿಯನು ಜನಬಯಸಲದು ನಿ
ಶ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಹುದಧಿಕ ಚಪಲದ ಶ್ರಮಕೆ ಸುಜ್ಞಾನ || ೧೮೦

ಮಂದಿರವು ಮನ ಸಕಲ ನಿಜಿತಕೆ
 ಚಂದಿರನ ಕಳೆಯುಂಟು ಸವಿ ಮನ
 ಕೆಂದು ತಿಳಿದರದೇಕೆ ತುಂಬುವರಲ್ಲಿ ಕುಹಕವನು |
 ಒಂದೆರಡು ಮೂರೊಂದು ಸುಲಭದಿ
 ಮುಂದಾವರಿದರೆ ದುರಿತಗಳು ಮನ
 ಗುಂದದಿರುವುದೆ ದುರ್ವಿಕಾರದ ಮನದ ಮಂದಿರದಿ || ೧೮೦

ಮಾಯಮಯವಾಗಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ
 ನಾಯಕನು ತಾನಾಗಿ ನಮಗೀ
 ಕಾಯವಿತ್ತಿಹನವನಿಗಿಷ್ಟವೆನಿಸಿದಾ ಕೃತಿಯು |
 ರಾಯ ನೀ ಕೇಳಿದರೆ ಮೋಹದಿ
 ಬಾಯಬಿಡುತಲನೇಕ ಮನುಮಂನಿ
 ದಾಯ ತಪ್ಪಿದರೆಂದಮೇಲಿದರಿಂಬನರೆಯೆಂದ || ೧೮೧

ತಪವ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯಾದರೆ
 ವಿಷನವೇತಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಕರುಗಳು
 ವಿಪರೀತಾರ್ಥಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕಾಲವ ಕಳೆವರನುಚಿತದಿ |
 ಜಪತಪವನರಿಯದಲೆ ದೈವದ
 ಕೃಪೆಯ ಪಡೆದವರುಂಟು ಬಾಳಿನ
 ಚಪಲವಿಲ್ಲದ ದೈವಸೂಚಿತ ಕರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ || ೧೮೨

ಮಡದಿಯೊಬ್ಬಳು ಬೇಕು ಮಕ್ಕಳ
 ಹುಡುಗ ಸುಹೃದ್ವೆಂದುಕೊಂಡರೆ
 ಪೂಜವಿಯಲಿ ಸಹಜಾಳ್ವೆ ಸತಿಯೊಡನೆತು ರಂಜಿಪುದು |
 ಕಡಲ ಮಧ್ಯದಿ ಕಮಲದಂದದೊ
 ಇಡಗಿರುವ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರ
 ದೊಡಲ ಕ್ಷೀರವ ಸವಿದರದು ದಾಂಪತ್ಯ ಪರಮಾರ್ಥ || ೧೮೩

ಪಾರಮಾರ್ಥದಪಾರ ತೋಡರಿನ
ಸಾರವನು ವಿಸ್ತರಿಸಲುದು ನಿ
ಸ್ವಾರವಾಗಲು ಕನ್ನೊಳಗೆ ತಾನರಿವುದದು ಲೇಸು ।
ಮೀರಿದತಿ ಸುಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನೊಳು
ಸಾರುತಿದೆ ಸರ್ವಾರ್ಥವನು ನಿನ
ಗಾರು ಸರಿಸಮರಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದೊಳಿಂದ ನಾರದನು ॥ ೧೮೫

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಾರದನ ನುಡಿ
ಯಿಂದ ಪುಳಕಿತನಾದ ಚಿತ್ತದಿ
ವಂದಿಸುತಲಾಕಾಶರಾಜನು ಮುನಿಯೊಳಿಂತೆಂದ ।
ಇಂದು ವಂದದ ವಿಕಾರವನು ನೀ
ಕುಂದಿಸಿದೆ ನಿಜದೈವಮುನಿ ನೀ
ಬಂದ ಕಾಲವಿದಂತು ಸುಕೃತವೆಂದು ಕೈ ಮುಗಿದ ॥ ೧೮೬

ಸಾಮದಲಿ ಸಂತ್ಯಸಿ ಮುನಿಯನು
ನೇಮದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ವಿ
ರಾಮದಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ರಾಜಕುಟುಂಬ ಪರಿಜನವ ।
ಸೋಮಧರ ಸತಿಪಿತನು ನಮ್ಮಯ
ಪ್ರೇಮ ಕುವರಿಯ ವರಿಸಲಿದು ಶ್ರೀ
ರಾಮ ಕೃಪೆಯೆಂದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿದರೆಲ್ಲ ಪರಿಜನರು ॥ ೧೮೭

ಒಂದು ದಿನ ಮೃಗಸೇತಿಯಾಡಲು
ಮಂದಹಾಸದಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತಾ
ನೊಂದು ವಿಹಿನಕೆ ಬಂದು ತುರುಗುವನೇರಿ ಹರುಷದಲಿ ।
ಹಂದಿ ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲ ಮೃಗಗಳ
ಕೊಂದು ಸರಳನೊಳ್ಳಿ ಬರುತಿರ
ಲೊಂದು ವಂದಾಜವೆದುರು ತಾಗದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತಿರೆ ॥ ೧೮೮

ಕರಿಯ ಹರಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರಲಡು
ತಿರುತಿರುಗಿ ಕಾಡಿನೊಳು ಕಡೆಯಲಿ
ಕರೆದು ತಂದಿತು ವನಕೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸಂದಣಗೆ ।
ತರುಣಿಯರೊಳೊಡನಾಡುತೀರೆ ಪಂದ
ಕರಿಗೆ ಬೆದರಿದ ಯುವತಿಗಲ್ಲೆಯೆ
ಹರಿಯು ಹೆದರದಿರನ್ನ ತಥಯವ ಕೊಟ್ಟನಾ ಕ್ಷಣದಿ ॥ ೧೮೯

ಅಟ್ಟಿ ಬಂದಾನೆಯನು ಶರಗಳ
ಬಿಟ್ಟು ದೂಡಿದ ಬಹಳ ದೂರಕೆ
ದಿಟ್ಟ ಸುತ ಹೆಂಗಳೆಯರೆಲ್ಲರು ನೋಡುತಿರುವಂತೆ ।
ಗಟ್ಟಿಗನು ದಿಟವಾರೊ ತಿಳಿಯೆನು
ಮೊಟ್ಟಿಮೊದಲಿದನರಿಯ ಬೇಕೆ
ದಿಟ್ಟ ಕಂಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಕಲಕದೆ ನೋಡುತಿರಲವರು ॥ ೧೯೦

ಭೀತಿಯಲಿ ಬೆದರಿದ್ದ ಹಂಗಳ
ಕಾತರವ ಬಿಡಿಸಲ್ಯೆ ಶ್ರೀಹರಿ
ಯಾತು ಕೊಂಡದನಟ್ಟಿದನು ಮದಗಜವ ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತಿಲ್ಲದಾಕೆಯ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವಯುಕ್ತದಲೆ ಮನ
ಸೋತು ನೋಡುತ ನಿಂದ ಮನಮುಕ್ತಳು ಜಲುವಿನಲಿ ॥ ೧೯೧

ಸುದತಿಯರ ಸುಳಿದಿನಲಿ ಬಳುಕುವ
ಚಂದರೆಯನು ದಿಟ್ಟ ಸುತ ಮನದಲಿ
ಮದನಸುತ ಕಳೆಯದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಂಡ ತವಕದಲಿ ।
ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದಲ್ಲಿ ಸಖಿಯರ
ಬದಿಯೊಳವನೈತಂದು ತಿಳಿಯಲು
ಮಂದದಿ ಪೇಳಿದರವರು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಪೆಸರೊಂದು ॥ ೧೯೨

ಯಂವತಿಯಿರುವ ವಿಳಾಸವೆಲ್ಲವ
ನವಧರಿಸಿ ಮುರವೈರಿ ಬೆಸಸಿದ
ನವಯುಗದ ಸಿರಿವಸ್ತುವೆಂಬವಳೆನ ವರಿಸಬೇಕೆಂದು |
ಕುವರಿ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನೆಲದಲಿ
ವಿವರಿಸಿದಳವಳಿಂಗಿತವ ಪರ
ಶಿವನ ಪ್ರೇರಣೆಗಾರು ವಂಚಿತರೆಂದು ವಿನಯದಲಿ || ೧೯೩

ಬಳಿಕ ಸುಖಿಯರನ್ನೊಲಿದು ಕೇಳಲು
ತಿಳುಹಲವ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವ
ನಳಿನನಾಭನು ವರಿಸುವನು ತಾನೆಂದನೀಕೆಯನು |
ಕಲುಷ ಬಿಂತರ ನಿನ್ನ ಗೋತ್ರದ
ನೆಲೆಯವರಿಯದೆ ವರಿಸುವುದು ಬಹು
ಸುಲಭವಲ್ಲೆಂದೊಡೆಯಲಾತನ ಹಯವ ಕಲ್ಲಿನಲಿ || ೧೯೪

ಹೊಡೆತದಲಿ ಹಯ ನೀಗುತ್ತಸುವನು
ಪೊಡವಿಯಲಿ ದೊವೈಂದು ಬೀಳಲು
ಕಡುಕರುಣೆ ಬಹು ಚಿಂತೆಯಲಿ ಹೊರವಂಟ ಕಾನನವ |
ಒಡೆಯನಶ್ವದ ಹಾನಿಯಲಿ ಭಯ
ತೊಡರಿ ಮೂರ್ಚಿತಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಾ
ಒಡತಿಯನು ಸಂಕೈಸಿ ಸಖಿಯರು ಕೊಂಡರರಮನೆಗೆ || ೧೯೫

ಪರಮ ಪುರುಷನ ಕಂಡ ಮನುಷ್ಯ
ಹರುಷ ಪುಡಿಗೈದಿತ್ತು ನಿಮಿಷದಿ
ಸರಸಿಜಾಂಬಕಿ ಕಂಡ ಪುರುಷನನಗಲಿ ತಾಪದಲಿ |
ಕರಗುತಿರ್ದಳು ನಿತ್ಯನಿಯಮವ
ತೊರೆದು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಶ್ರೀಹರಿ
ಮರಳಿ ಬರುವುದಕಾಂಬಿನೆಂದೆಂದೆನುಕ ಚಿಂತೆಯಲಿ || ೧೯೬

ರೂಪಿನಲಿ ಬಹು ಚಲುವನಾತನ
 ರೂಪದತ್ತಿಯ ರೂಪದರ್ಶನ
 ಕೋಪದಲಿ ಕಳಕೊಂಡನಾತನನೆಂದು ದರ್ಶಿಸೆನೊ |
 ಆ ಪರಾತ್ಪರ ಮೂರ್ತಿಯೇ ನಿಜ
 ರೂಪದಲಿ ದೊರೆಕಿಡ್ವನೆನ್ನುತ
 ಲೀಲೆಯ ಸಂತಾಪದಲಿ ಕರಗುತ್ತಲಿರೆ ಯುವತಿ || ೧೯೭

ದಿನದಿನಕೆ ತನು ಕರಗಿ ಚಿಂತೆಗೆ
 ವನಿತೆ ತಾ ವಶಳಾಗಲವಳಿಗೆ
 ಕನುನಲಿ ಕಂಡಂತೆ ರೂಪವನೆದ್ದು ಬೆರಗಾಗಿ |
 ಕನಕ ಮೃದ್ವಾಭರಣವೆಲ್ಲವ
 ಮಮಾನಲಿ ಮರೆತಂತೆ ಬಳಲುತ
 ದಿನದಿನಕೆ ತನು ಕರಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಮಂದನ ಚಿಂತೆಯಲಿ || ೧೯೮

ಕಳೆದು ದೊರಕುವುದಂತೆ ಚಲುವನು
 ತಿಳಿಯಲರಿಯ ಭವಿಷ್ಯವೇನೆಂ
 ದಳಲುತಿರ್ದಳು ಪದುಮ ತಾ ದಿನಗಳೆಯಲಿಂತೆಂದು |
 ಉಲಿದ ಶಬ್ದಕೆ ಕಿವಿಯನೊಡ್ಡುತ
 ವುಳಕಿಸುತಲಡಿಗಡಿಗೆ ಮನದಲಿ
 ನೆಲೆಯ ಕಾಣದೆ ಬಳಲುತಿರ್ದಳು ಬಾಲೆ ಬಸವಳಿದು || ೧೯೯

ಮನುಷ್ಯಾತನ ತಾಪನದು ತಾ
 ನನವರತ ಕಾಡುಕಲಿ ಪದುಮಳ
 ಮನಕೆ ಮಂಕಾವರಿಸಿ ಮರೆತಳು ಸಕಲ ಸಿಂಗರವ |
 ಯನಗೆ ದೊರಕಿದ ದೈವರೂಪಿನ
 ತನುವ ಕಳೆದನವರತ ಚಿಂತಿಸ
 ಲೊತು ಕಾಣುವುದಂತೆಯನ್ನಯ ಪ್ರೀತಿ ಬಿಂಬವನು || ೨೦೦

ಇತ್ತ ಪದುಮಳ ಕಂಡು ತಿರುಗಿದ
ಚಿತ್ತಜನಕನು ಮನದಿ ಬಹು ನೆನೆ
ಯುತ್ತ ಯುವತಿಯ ಚಲುವ ರೂಪಿನ ಮಮತೆಯಾವರಿಸಿ |
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸುಂದರಿಯ ನೆನೆ
ಯುತ್ತ ಮನ ಮಂಕಾಗಿ ಮನಿತೆಯ
ಚಿತ್ತದಲಿ ವರ್ಣಸುಕಲೀತರ ಬರುತಲಿಷು ನವ || ೨೦೦

ಕಾಮಿನಿಯ ರೂಪಿನಲಿ ಸೊಬಗಿನ
ಕಾಮನೇ ಮೈದುಂಬಿ ಕಾಣ್ತನೊ
ಸೋಮನರಸಿಯ ಚಲುವವೀರ್ವಳೊ ಪದುಮ ರೂಪಿನಲಿ |
ಪ್ರೇಮವೆಗ್ಗಿಳಿಯಲಿ ಹಗ್ಗಿದ
ತಾಮ ಬಾಲೆಯ ನೋಟವಾರಿಸಿ
ರೋಮ ಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಸಾಗುತಲಿದ್ ದಾರಿಯಲಿ || ೨೦೧

ಕುಸುಮ ನೇತ್ರೆಯ ಕೂಡದಿರಲೆ
ನ್ನಸಿರು ಸಾಗುವುದನು ಕಾಣೆನು
ಬಿಡುಬಿಡು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ತನು ಸೋಂಕದಿಲ್ಲದಲೆ |
ಅಸಮ ಸಾಹಸ ವೀರರಾದರು
ಕುಸುಮತರ ಸಂತಾಪದಲಿ ಮನ
ಬಿಡುಗೆಯಿರಿಯದ ಕಾಮಪೀಡಿತನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ || ೨೦೨

ಮೂರು ಲೋಕದ ಕರ್ತನಾದರು
ದಾರಿಯಿರಿಯದೆ ಮನದಿ ಸುಂದರ
ನಾರಿಗೋಸುಗ ತನ್ನ ತನುವನು ಕುಂದಿಸುತ ದಿನದಿ |
ಅರ ಕುವರಿಯೊ ಪದುಮನಾಭನ
ನೀರಜಾಕ್ಷಿಯದೆಂತು ಶಳಿದಳೊ
ಮೂರುತಿ ಮನವನ್ನು ತಿಳಿಯನು ದೇವ ತನ್ನೊಳಗೆ || ೨೦೩

ಕೂಗಿದರೆ ದನಕೇಳ್ವಳೋಮಿಗೆ
 ಕೂಗದಿರಲವಳಿಗು ನೆನವಳೊ
 ಪೋಗಲೆಂತವಳಲ್ಲಿಗಿನ್ನು ಕ ಮನದ ಬೇಗೆಯಲಿ |
 ನೀಗಿ ಭೋಜನ ಪಾನಗಳ ತನು
 ಭೋಗದಂಕುರಿತಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬೆಳ
 ಗಾಗುತಿರ್ದೊದ ನೆನೆದು ನೋಯುತಲಿರ್ವ ಮದನಪಿತ || ೨೦

ನೋಡಿ ಒಂದಾ ಸುಂದರಿಯ ತನು
 ಜೋಡಿಯನು ನೆನೆನೆನೆದು ಮನದಲಿ
 ರೂಢಿಯಲಿ ನಾನನರಿಯೆ ನಿಂತಿತ ಬೆಡಗಿನಂದವನು |
 ಕೂಡುವುದು ನಾನಂತು ವನಿತೆಯ
 ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಶಿವನ ಕರುಣೆಯ
 ಜೋಡಿಸಲು ನಮ್ಮಿರ್ವರನು ದಿನಗಳಿವ್ವದಕೆ ಮೊದಲು || ೨೦೧

ಮನುನಲಿ ಬೇರೂರಿದಾ ಚಲು
 ವನಿತೆಯೆಂತಿಹಳೆನುತ ಮರೆಯದೆ
 ಕನಕ ಕಂಡಾತುರದಿ ಪಿಡಿಯುತಲಿಷಿ ನು ಬೆಡಗ |
 ಕನವರಿಸಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಲು
 ವನಿತೆ ಕಾಣದೆ ಮೋಹವಡರಿದ
 ತನುವು ಪೂಶರ ತಾಗಿ ಬಳಲುತಲಿರ್ವ ಶ್ರೀಹರಿಯು || ೨೦೨

ನಸುನಗುತ ತನ್ನೆದುರು ಕಂಡಾ
 ಕುಸುಮದಳೋಚನೆಯ ಮನದಲಿ
 ವಸೆದು ಕಾಣುತಲಿರ್ವನಾಕೆಯನಪ್ಪಿದಂದದಲಿ |
 ಶಶಿವದನೆ ವದುಮಗಳನು ಕಾಣದೆ
 ವಸುಧೆಯೊಳು ನಾನೆಂತು ಬದುಕಲಿ
 ಶಶಿಧರನೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದಳಲುತಿರ್ವನವ || ೨೦೩

ದೊರೆವಳೋ ಮೇಣವನಿಯೊಳು
ಮರೆತನ್ನ ಕಾಣದೆ ಕೂಡಿ ಪರರನು
ಮರೆವಳೋ ನಾನೆನಿತು ಜೀವಿಸಲವಳೆ ಕೂಡದೆಲೆ |
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲೀತರ
ಪರಕಿವನಿಗೊಪ್ಪಿಸುತ್ತ ತನ್ನಯ
ಪರಮ ಚಿಂತೆಯ ತಾನು ನಡೆದನರಣ್ಯಮಧ್ಯದಲಿ || ೨೦೯

ದೇವದೇವನು ಬಂದು ಬಕುಳಾ
ದೇವಿ ನೆಲೆಯ ಕುಟೀರದಲಿ ನಿ
ರ್ಜೀವನಂದದಿ ಪವಳಿಸಿದ್ದ ನು ಕವಿದ ಚಿಂತೆಯಲಿ |
ಆವ ಪಡುರಸ ಭೋಜನಗಳ
ಭಾವನೆಯ ಮನ ತೊರೆದು ಮತ್ತಿ
ನ್ನಾ ವತೆರದುಪಚಾರಗಳ ಮರುಮಾತನಾಡದೆ || ೨೧೦

ಶ್ರೀರಮಣ ಕಳೆಗುಂದಿ ಚಿಂತಿಪ
ಕಾರಣವದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು
ನಾರಿ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಬೆಸಗೊಂಡವನ ಮನ್ನಿಸಲು |
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ಮನವನು
ಸೂರೆಗೊಂಡಾ ಯುವತಿಯನು ಮನ
ಸಾರೆ ತಾ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಕುಳಾದೇವಿಗಿಂತಂದ || ೨೧೧

ಇಂದು ವನದಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಲು
ಬಂದನಲ್ಲಿಯೆ ಕಂಡು ಯುವತಿಯ
ಚಂದ ಚಲುವಿಗೆ ಸೋತ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ರೂಪಿನಲಿ |
ಸುಂದರಾಂಗಿಯ ಬಯಸಿ ತವಕದಿ
ಬಂದನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದೆ ನೀನಿದ
ಕೊಂದುಪಾಯವನರಹಿ ಸಕಲವ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದ || ೨೧೨

ಮೂರು ಲೋಕಕೆ ಮುಖ್ಯ ನಿನ್ನನ
 ದಾರು ವರಿಸದೆ ಬಿಡುವರದಿರಲಿ
 ನಾರಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಸಾಟಿಯೆ ದೇವ ನಿನ್ನಗೊಂದು ।
 ನೀರಹಾಕ್ಷಿಯು ನುಡಿಯೆ ಹಿಂದಿನ
 ಸಾರಮಯ ಸಂಬಂಧವನು ಹರಿ
 ಸಾರಿದನು ನಿಜಮಾತೆ ಬಕುಳಾದೇವಿಗೊಂತೆಂದು ॥ ೨೧೩

ಮಹಿಮ ಮೂರುತಿ ತನ್ನ ಮನಸಿನ
 ಗಹನವೇನೆಂದಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು
 ಸಹಿಸಲಾರದ ವೇದನೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ದೇವ ।
 ಸಹಜದಲಿ ನಾನೊಂದು ಕಂಡೆನು
 ಮಹಿಮಸುತೆಯೋರ್ವಳನು ಮನವಿದು
 ದಹಿಸುತಿದೆ ಮಧುಚಂದ್ರ ತವಕದೊಳಿಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೨೧೪

ಭೂರಮಣ ನಿನ್ನಂತರಂಗವ
 ಸೂರೆಗೊಂಡಾ ಯುವತಿ ಮರ್ತ್ಯರ
 ನಾರಿಯೋ ಸುರವನಿತೆಯೋ ಮೇಣಸುರಬಾಲಕೆಯೋ ।
 ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಶಯನನೊಳು ಸಂ
 ಸಾರಿಯೆನಿಸುವ ಘನಶಿರೋಮಣಿ
 ಯಾರು ವಿವರಿಸಿದೊಂದು ಬಕುಳಾದೇವಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ॥ ೨೧೫

ಹಿಂದೆ ನಾರಾಯಣನ ವರಿಸಿದೆ
 ನೆಂದು ಪೇದಾವತಿಯು ಪೇಳಲು
 ಮಂದಮತಿ ದಶಶಿರನು ತನ್ನನೆ ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ।
 ಮಂದಗಮನೆಗೆ ದುಡುಕಲಾಪನ
 ನೆಂದು ಶಬ್ದವಿಳಾಕಿ ಜೇಷ್ಠನ
 ಬಂಧನವೆ ನಿನಗಂತ್ಯವಾಗಲಿ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯೆಂದು ॥ ೨೧೬

ತಾಪವಿತ್ತಾಸುಂದರಿಯು ಸಂ
ತಾಪದಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಿಡೆಯಲಿ
ಪಾಪಿ ಸೌಂದರ್ಯವನು ಕಳೆಯಲು ಧುಮುಕಲಗ್ನಿಯಲಿ ।
ತಾಪರೋತ್ತಮನನಲ ದೇವನು
ತಾಪವಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ವಿಯ
ರೂಪು ಕೆಡದಿರುವಂತೆ ತನ್ನಯ ಗೃಹದೊಳಿಟ್ಟರಲು ॥ ೨೧೭

ಹಿಂದೆ ದಶಕಿರ ಪೃಥ್ವಿಜೆಯ ತಾ
ಬಂಧನದಿ ಕದೊಡ್ಡಿಯ್ವು ಸಮಯದೊ
ಕೊಂಡುಪಾಯವನುಸಗಲಗ್ನಿಯು ಬಂಜನಡ್ಡಿಸಿ ।
ತಂದಂ ಮೇದಾವತಿಯ ದುರುಳನ
ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಜನಕಸುತೆಯವ
ಕೊಂದು ನಂಬಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಿಜಜಾನಕಿಯ ಕರೆತಂದು ॥ ೨೧೮

ಅರಸಿ ಸ್ವಾಹಾದೇವಿಯೊಳು ಬಿ
ತ್ತರಿಸಿ ವೃತ್ತಾಂತವನು ತನ್ನ
ಲ್ಲಿರಿಸಿ ಸೇವಿಸುತಿರ್ಪರನುದಿನ ಜನಕಜಾತೆಯನು ।
ತರುಣ ಮೇದಾವತಿಯ ಬಂಕಾ
ಪುರದೊಳಿದ್ದ ವಳೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ
ಮೊರೆದ ಬಳುಕಾದೇವಿಯೆದುರಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯು ॥ ೨೧೯

ರಾವಣಾಂತ್ಕದಿ ರಾಮ ತನ್ನ ಸ
ಜೀವ ಜ್ಯೋತಿಯೊಳುಕೆ ಮನದಲಿ
ಭಾವಜನ ನಿಜಮಾತೆಯಗ್ನಿಯೊಳೆಡ್ಡು ಬಂದಿರಲು ।
ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನು ಭೂಮಿಜಯ ಸ
ದ್ಭಾವದಲಿ ತಂದೊಕ್ಕುಸಲು ಸಿರಿ
ದೇವಿಯರಸನು ಕೂಡಿದನು ನಿಜಸತಿಯ ಸಂತಸದಿ ॥ ೨೨೦

ಇತ್ತ ವೇದಾವತಿಯು ತನ್ನನು
ಮತ್ತೆ ಕೂಡೆಂದಲ್ಲಿ ಬೇಡಲು
ಚಿತ್ತಜನಪಿತನೊಪ್ಪದೀತೆರ ನುಡಿದನಾಕೆಯಲಿ ।
ಹತ್ತು ಜನ್ಮಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಮನಿ
ಗುತ್ತಮಳುಸತಿಯೋರ್ವಳ್ಳದೆ
ಮತ್ತೆ ಮಡದಿಯರಿಲ್ಲ ತನ್ನೊಂದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿ । ೨೨೧

ಸೀತೆ ವೇದಾವತಿಯರೀರ್ವರು
ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠರಿವರನು
ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಕೂಡೆಂದು ಪೇಳಿದನನಲ ರಾಮನಿಗೆ ।
ನೀತಿಯಲಿ ನಾನೇಕವತ್ಸಿ
ವ್ರಾತಿಯೆಂದನು ಬಳಿಕ ಕೂಡೆನು
ಮಾತು ಕಪ್ಪೆನು ಮುಂದೆ ವರಿಯುವೆನೆಂದ ಶ್ರೀರಾಮ । ೨೨೨

ರಾಮ ರಘುಕುಲಸೋಮ ಮುನಿಜನ
ಪ್ರೇಮಧುರನ್ನೀಮ ಕರುಣಾ
ಧಾಮ ದುರುಳ ವಿರಾಮ ರಕ್ತಸ ಭೀಮ ಶ್ರೀರಾಮ ।
ಕಾಮಜನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಧುರಾ
ನಾಮ ಭಕ್ತಲಲಾಮ ಸೀತಾ
ರಾಮ ರಾಮೆಂದಕ್ಷಿಯನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು ಬಾಲೆ । ೨೨೩

ಇನಿತುಕಾಲವು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದಿ
ವನಿತೆ ಕಳೆಯುತಲುದೊಡಳು ಬಲು
ಘನತೆಯಿಂದಾಕಾಶರಾಜನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗರ್ಭದಲಿ ।
ಮನಕೆ ತಾ ಬೇರೇನು ರುಚಿಸದು
ಎವಗೆ ಪದ್ಮಾ ವತಿಯ ಬಯಕೆಯ
ನೆನೆನೆನೆದು ಬಿಡಾದೆ ಬಕುಳಾದೇವಿ ತಿಳಿಯೆಂದ । ೨೨೪

ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮುದದಲಿ
 ತಂದು ಮದುವೆಯು ಮಾಡುವುದು ನಿನ
 ಗಿಂದು ಸೇರಿದ ಕಾರ್ಯ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಕೇಳೆಂದ |
 ಮಂದಗಮನೆಯು ಮನದಲಭಿ
 ಮಂದಿಸುತ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತವಕದಿ
 ಬಂದಳವಳಾಕಾಶರಾಜನ ದಿವ್ಯಮಂದಿರಕೆ || ೨೨೫

ಬರಲು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸಖೆಯರು
 ನೆರೆದು ಫಲವುಷ್ಟಾದಿಗಳ ಬಲು
 ಹರುಷದಲಿ ತಾವೆದುರುಗೊಂಡರು ಬಕುಳದೇವಿಯನು |
 ಧರಣಿದೇವಿಯು ಕಂಡು ಬಕುಳೆಯ
 ಕರೆದು ರಾಣೀವಾಸದಲಿ ತಾ
 ವಿರಲು ಧರಣೀಪ ಬಂಧುವಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡ ಕುಶಲವನು || ೨೨೬

ದೇವಿ ನಿನ್ನಯ ಬರುವಿಕೆಯ ನಾ
 ಭಾವಿಸಿದ ಪಿರಿದೆಂದು ತಮ್ಮನ
 ದಾವ ಕಾರ್ಯವು ಸೆಳೆದುದಿಕ್ಕಲು ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದು |
 ತೀವಿದತಿ ಸಂತಸದಿ ಬಕುಳಾ
 ದೇವಿ ನಿನ್ನಯ ಕುವರಿ ಪದ್ಮಾ
 ದೇವಿಯನು ಶ್ರೀರಮಣ ಬಯಸಿದನೆನಲು ಹರುಷದಲಿ || ೨೨೭

ವಾರಿಜೋದರ ನಿಮ್ಮ ಕುವರಿಯ
 ಮೀರಿದತಿ ಚಲ್ವಿನಲಿ ಸೋತಿಕ
 ಪಾರುವಾಡೆಂದಾಕೆ ಬೆಳಗೊಳಿ ದೊರೆಯು ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ |
 ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ಬಯಕೆಯು
 ದಾರು ಬೇಡೆಂದವರು ನಮಗಿದ
 ಪಾರ ಪುಣ್ಯವಿದೆಂದು ಕರಿಸಿದ ಕುವರಿ ಜಾತಕವ || ೨೨೮

ಕರಸಿ ರಾಜ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನಾ
 ದರಿಸಿ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಪೂಜಿ
 ದೊರೆತಿಹನು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಪೂರ್ವ ಪೂಜ್ಯತಲ |
 ಪರೀಣಯಕೆ ಲಗ್ನವನು ನಿಯಮಿಸೆ
 ಕರಸಿದನು ಪೇಳಿನಲು ಗುರುವರ
 ಹರುಷದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವ ಕೊಟ್ಟನು ರಾಜದಂಪತಿಗೆ || ೨೨೯

ಕುಶಲ ಸಂಭಾಮೇಯೋಳಿವರಿರೆ
 ವಸುಧೇಸುತ ವರ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ನೆನೆವ ಕೊರವಂಜಿಗನ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಪುರದೊಳಗೆ |
 ಆಸಮ ಕಣೆ ಹೇಳುತಲಿ ಬರುತ್ತಿರೆ
 ಬಿಸುಟಮುಖಿಯರು ನೋಡುತವನನು
 ಗುಸುಗುಸನೆ ಬೆಸಗೊಂಡು ಕೇಳುತಲಿದರಾ ಕಣೆಯು || ೨೩೦

ಮನ್ನೆಯರಸರ ಮನ್ನಣೆಯ ಕಣೆ
 ಕನ್ನೆಯರ ಮನಸೆಳೆಯುವಾ ಕಣೆ
 ತನ್ನಭೀಷ್ಠವ ಗೆಲುವ ಸದಪಣೆ ಕೇಳಿರೆನ್ನ ಕಣೆ |
 ಚೆನ್ನಿಗನ ಗುಣವರ್ಣನೆಯ ಕಣೆ
 ಹೊನ್ನ ನಿತ್ತರೆ ವಿವರಿಸುವಾ ಕಣೆ
 ಬನ್ನಿ ಬಿಡಿಸುವೆ ಚಿಂತಯಾಗಣೆ ಕೇಳಿರೆನ್ನ ಕಣೆ || ೨೩೧

ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದ ಹೇಳುವುದು ಕಣೆ
 ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕೆಂದರೀ ಕಣೆ
 ಬಂದು ಕೇಳಿ ಪೇಳುವೆನು ಕಣೆ ಮನದ ಮರ್ಮಮಣೆ |
 ಸುಂದರಿಗೆ ಶುಭಮಂಗಳದ ಕಣೆ
 ಯಿಂದ ನಲ್ಲರ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕಣೆ
 ಇಂದುಮುಖಿಗರವಿಂದನಾಭನು ಸಂಧಿಸಿರುವ ಕಣೆ || ೨೩೨

ನಂಬಿದವರಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀ ಕಾಣೆ
ನಂಬದಿರೆ ನೀರಸದ ಕಾಣೆಯಿದ
ನಂಬಿಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿರಿ ಕೇಳಲೀ ಕಾಣೆಯೆ |
ನಂಬಿದವರಂಬಗನ ಕಾಣೆಯಿದ
ರಿಂಬನರಿಯಲು ಕೇಳಿರೀ ಕಾಣೆ
ಜಂಬವಲ್ಲಿದು ಕೇಳಿ ಮಮಕಾಮಾಣಿಗಳಪ್ಪದಲಿ || ೨೩೩

ಕೇಳ ಬಂದರೆ ಪೇಳುವನು ಕಾಣೆ
ನಾಳನಲಿ ಶ್ರೀರೋಲನಿಗೆ ಕಾಣೆ
ಹೇಳಿ ಕರೆದಿಹನೆಂದನುರದ್ವಂಸಿ ನಸುನಗುತ |
ಬಾಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸಖಿಯರು
ಕೇಳಿ ಕೊರವಂಜಿಯನು ಕರೆದೊ
ಯ್ದೇಳದರು ತಮ್ಮೊಡತಿಯೊಡನಿರಿದಿಲ್ಲ ವಿವರವನು || ೨೩೪

ನೋಡಿದಳು ಕೊರವಂಜಿ ತನ್ನಯ
ಜೋಡಿಯನು ಕಿರುಗಣ್ಣಿನಲಿ ಬರ
ಮಾಡಿದಳು ತನ್ನತ್ತೆಯನು ಮನದನುವ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ |
ಕಾಡದಿರು ಕೊರವಂಜಿ ನಿಜವನು
ನೋಡಿ ಪೇಳಲು ರಾಣಿ ನಿನ್ನಯ
ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸಲಿಸುವರೆಂದಳೋರ್ವ ಸಖಿ || ೨೩೫

ದಿಟ್ಟಸುತಲುಡುರಾಜವದನೆಯ
ಪಟ್ಟವನು ಹೂಡುತ್ತ ಕೈಯನು
ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದಳತ್ತರೇಖೆಯನರಿತ ಮತಿಯಂತೆ |
ಗಟ್ಟಿಗಳು ಮಧು ಯುವತಿಯವಳಿಗೆ
ನೆಟ್ಟಹಂದು ಮನಸೋರ್ವ ವರನಲಿ
ಬಿಟ್ಟಿರುವುದತಿ ಕಷ್ಟವೆಂದಳು ನಗುತ ಕೊರವಂಜಿ || ೨೩೬

ಶ್ರೀರಮಣ ನೀ ಕನ್ನೆಯನು ಪುನ
ಸಾರೆ ಮೆಚ್ಚಿದನೆನಲು ಕೊಟ್ಟಳು
ಭಾರಿ ಸಿಂಹಿಂಗಾರದೊಡವೆಯ ರಾಣಿ ಸಂತಸದಿ |
ಶ್ರೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ಭರಣವ
ತಾರವತ್ತಿಹನೆಂದು ಕೇಳಿದ
ನೀರೆಯರು ಮನಕುಂಬಿ ನಲಿದರು ಭಾಷ್ಯಧಾರೆಯಲಿ || ೨೩೭

ಅಂಜದಿರಿ ಹುಸಿಯಲ್ಲವೀ ಕೊರ
ವಂಜಿ ನುಡಿದುದ ಪದ್ಮಳಿಗೆ ಪತಿ
ಕಂಜಸಂಭವ ಪಿತನು ನಂಬಿರಿ ಹೊರಟೆ ತಾನೆನಲು |
ಸಂಜೆಯಾಯಿತು ಕಳುಹಿಸಲು ಕೊರ
ವಂಜಿಯನು ಸಂತುಷ್ಟಿಯಲಿ ನಡೆ
ದಂಜನಾಸುತನೊಡೆಯ ಬಂದನು ದೇವಿಯಾಶ್ರಮಕೆ || ೨೩೮

ದೊರೆಯು ಕಮ್ಮನ ತೊಂಡಮಾನನ
ಕರೆದು ಕಳುಹಿದ ಶುಕ ಬೃಹಸ್ಪತಿ
ಯರನು ತೀವ್ರದಿ ಕರೆತರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸೆ ಲಗ್ನವನು |
ಗುರುವರರ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಸೇರಿದ
ಪರಮಮಿತ್ರ ಪವಿತ್ರರೆಲ್ಲರು
ವರನ ತಾರಾಬಲಕೆ ಲಗ್ನವ ಶುಭದಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸೆ || ೨೩೯

ತಿಳುಹಿ ಬಕುಳಾದೇವಿಗೊಲ್ಲವ
ಕಳುಹಿದರು ಪತ್ರವನು ಶುಕರಲಿ
ಸಲಿಸಲದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
ಚಲುವಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡು ಮಂಜಿವರ
ಬಳಿಯಲಿಡಲಾ ಲಗ್ನಪತ್ರವ
ನೊಲಿದು ಸಮ್ಮತಿಯಕ್ಕು ಕಳುಹಿದ ಶುಕರದೊರೆಯಡಿಗೆ || ೨೪೦

ಮಾರಜನಕನು ಬಂದು ಬಕುಳಾ
ನಾರಿಯನು ಬೆಸಗೊಂಡು ಲಗ್ನ ವಿ
ಚಾರ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ಬಹುಧನವ ಹಾರೈಸಿ |
ಶ್ರೀರಮಣ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ತವಕದಿ
ಸೇರಿದರು ಗೌರೀಶ ಬ್ರಹ್ಮರು
ಮೂರು ಕೋಟಿ ಸಮಸ್ತದೇವಾದ್ಯಖಿಳ ಸುರನರರು || ೨೪೧

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿವಾಹವಾಗಲು
ಸಾನುರಾಗದಿ ನಡೆಯಲೆಲ್ಲವು
ತಾನು ಬಯಸಿದ ಧನವದಿಲ್ಲದೆ ದೇವ ಚಿಂತಿಸುತ |
ದಾನವಾರಿಗು ಧನದ ಬವಣೆಯು
ತಾನು ತಪ್ಪದದೆಂದರುಳಿದವ
ರೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನರಿತರದು ಸೊಬಗು || ೨೪೨

ಧನವದಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯದು
ಧನವೆ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಗದಲಿ
ಧನ ವೀನನದಾರು ಗಣಿಸುವರಿಯಪರಂಗಳಲಿ |
ಧನಕನೇ ಬುದ್ಧಿವವಳ್ಳಕೆ
ಧನಕ ತಾನಧಿಪತಿಯು ಲೋಕಕೆ
ಧನಕನೆಲ್ಲವ ಗಳಿಸಬಲ್ಲನು ತನ್ನ ಧನಬಲದಿ || ೨೪೩

ಹಣವು ಬೇಕೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸರ್ವಕೆ
ಹಣವು ಬಯಸುವರೆಲ್ಲ ಸರ್ವಕೆ
ಹಣವೆ ಸಕಲಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರೆಯಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಿದನು |
ಹಣವದಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಜನಗಳು
ಹೊಣಕು ಕಡೆಯಾಗವನ ಕಾಣ್ವರು
ಹಣವನುಳ್ಳವನಾವನಾದರು ಸಕಲಮತಿಯುತನು || ೨೪೪

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ಸಿರಿಯನುಳ್ಳ ಕುರೂಪಿ ಚಲುವನು
 ಸಿರಿಯನುಳ್ಳ ವಿರಾಗಿಯೇ ಧಣಿ
 ಸಿರಿಯು ಸೇರಲು ರಾಜ್ಯವಾಳುವ ತನ್ನ ಸಿರಿಬಲದಿ |
 ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವ ಗೌರವಾನ್ವಿತ
 ಸಿರಿಯಸಂಪದಿ ಸರ್ವಮಾನ್ಯನು
 ಸಿರಿಯದಿಲ್ಲದ ಶಿವನ ಗಣಿಸರು ಜನರು ಲೋಕದಲಿ || ೨೪೫

ಪರಿಪರಿಯ ಯೋಚಿಸಿದ ಕಡೆಯಲಿ
 ಪರಮಪುರುಷನ ಹೊರಗೆ ಗಂಗಾ
 ಧರನು ಕರೆಸೆ ಕುಬೇರನನು ಪಡೆಯಲ್ವೆ ಸಾಲವನು |
 ಹರಿಯ ಬೇಡಿಕೆಗೊಪ್ಪಿ ಧನಪತಿ
 ತರಿಸಿಕೊಡುವನು ದ್ರವ್ಯವನು ನೀ
 ಕರುಣಿಸಲು ಬೇಕದಕೆ ಬಡ್ಡಿಯನೆಂದ ನಿಯಮದಲಿ || ೨೪೬

ಒಪ್ಪಿದನು ಕಲಿಯುಗದ ಪರಿಯಂ
 ತೊಪ್ಪಿಸಲು ಬಡ್ಡಿಯನು ಸಾಲಕೆ
 ತಪ್ಪದಲೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನು ಧನಿಕ ರಾಜನಿಗೆ |
 ತಪ್ಪದಲೆ ಕಲಿಯುಗದ ಕಡೆಯೊಳ
 ಗೊಪ್ಪಿಸುವೆ ನೀನಿತ್ತ ಧನವನು
 ತಪ್ಪಲಾರೆನು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರೆ ಸಾಕ್ಷಿಯದಕೆಂದ || ೨೪೭

ಕೇಶವನಿಗೆ ಕುಬೇರ ಹೊನ್ನಿನ
 ರಾಶಿಗಳ ಬಹುಸುರಿದು ವಧುವಿನ
 ಭೂಷಣಕೆ ಸರಿಯಪ್ಪ ವಿವಿಧಾಭರಣ ಮಸ್ತುಗಳ |
 ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳದೆ ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನಯ
 ಕೋಶದೊಳು ಹುದುಗಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯವ
 ದೇಸು ಪರಿಯಂತರವು ಲೆಕ್ಕದೊಳಿಣಿಕೆಗಳವಲ್ಲ || ೨೪೮

ಧನದ ಬಡ್ಡಿಗೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ನನುದಿನವು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಕೇಳಲು
ಜನಗಳನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿರುವ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ।
ದಿನದಿನಕೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬಲು
ಧನವ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಲಿರುವರು
ವನಜನಾಭನ ಲಗ್ನ ಸಾಲವ ತೀರಿಸಲ್ಕೊಂದು ॥

೨೫೯

ಹಣವ ಕಲಿಯುಗದಂತೆ ದಲಿ ನಿಜ
ಧನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಪತ್ರಕೆ
ಘಣಿತಯನ ಸಹಿಗೈದನಜಹರ ಸಾಕ್ಷಿಯಿದಕೆಂದು ।
ಎಣಿಸಲಾಗದ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಗೆ
ತಣಿದು ಸುರನರಲ್ಲ ಹಿಗ್ಗುತ
ಲೆಣಿಯೆ ಸಿರಿಯರಸಿಗೆ ಸಿರಿತನಕೆಂದು ಪೇಳಿದರು ॥

೨೬೦

ಇಂದುಧರ ಕಂದರ್ಪನಗ್ರಜ
ಮುಂದೆ ಬಕುಳಾದೇವಿಯರುಗಳು
ಬಂದರವರು ವರಾಹ ಪರ್ವತದಿಂದ ವಧುವುರಕೆ ।
ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರೊಳ ಸುರನರ
ರಂದು ನರಯಣವುರಿಗೆ ಧಾಮಿನಿ
ಬಂದು ಬೆರೆತರು ಕಿನ್ನರೋರಗರಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದಿ ॥

೨೬೧

ಸೇರಿದರು ಸುರರಲ್ಲ ತಮ್ಮಯ
ನಾರಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸುರನರ
ಬೇರೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬಂತೆ ಭೂಲೋಕದಲಿ ನವಸಿರಿಗೆ ।
ನಾರಿ ಭೂರಮೆ ನಲಿದು ಸುರಶೃಂಗ
ಗಾರವರ್ಧನೆಯೆನಿಸಿ ನಿಜಗಂ
ಭೀರದಲಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು ಸುರಕೋಟಿ ಮನಹಣಿಸಿ ॥

೨೬೨

ವಸುಧೆಯಲಿ ವೈಕುಂಠಪತಿ ತಾ
 ನೊಸೆದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ವರಿಸುವ
 ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರವರ ಪರಿವಾರ ।
 ವಸುಧೆಪತಿಯಾಕಾಶರಾಜನು
 ಕುಶಲದಿಂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೆಲ್ಲರ
 ಕುಸುಮ ಗಂಧಾಮೃತಯೋಕುಚಿತಾಸನದಿಶ್ಯಕ್ಕಿ ॥ ೨೫೩

ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಮರರು
 ಬೆರಕು ನರರೊಳುನೋಳ್ಳ ಜನರಿಗೆ
 ನರರ ಲೋಕವು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲದೊಡ್ಡು ।
 ಧರಿಸಿ ಪೀತಾಂಬರವ ವರಸಿಗೆ
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ವಿವಿಧಾ
 ಭರಣ ಜರತಾರಿಗಳನುಡಿಸುತ ಸಿಂಗರಿಸಿ ವಧುವ ॥ ೨೫೪

ವೇದ ಮೊಳಗಿದ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿ
 ವಾದವಿಲ್ಲದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸವಿ
 ನಾದಮಯ ಮಂಗಳದ ವಾದ್ಯದಗೋಷ್ಠಿ ಮಧ್ಯದಲಿ ।
 ವೇದಪುರುಷನು ಪದುಮವತಿಯನು
 ಮೋದದಿಂ ವರಿಸಿದನು ನೆರೆದಿಹ
 ಮೋದಿನಿಯ ಸುರನರರುಘೇ ಎಂದೆನಲು ಹರ್ಷದಲಿ ॥ ೨೫೫

ಮಂಗಳಾರತಿಯತ್ತಿ ಬೆಳಗಿದ
 ರಂಗಜನಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸು
 ಗಂಗನಾಂಗನೆಯರೊಲ್ಲ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಶುಭಮತಿಗೆ ।
 ಮಂಗಳಂ ಜಯಮಂಗಳಂ ಶುಭ
 ಮಂಗಳಂ ರತಿಪತಿಯ ಪತನಿಗೆ
 ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀರಂಗನರಸಿಗೆ ಪದ್ಮಪೀರಳಿಗೆ ॥ ೨೫೬

ಕಂಕಣಾಂತ್ಯದ ಯಜ್ಞ ಹೋಮವ
ಮೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಪದ್ಮವತಿಗೆ ಕ
ಳಂಕವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಸಿದರು ತುಕ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯರು |
ಮೆಂಕಟೇಶ ವಿವಾಹವಾಗಲು
ಪಂಕಜೋದರನರಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವದಲಿ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರಿಗೆ ಧಾವಿಸಲು || ೨೫೭

ಹರುಷದಲಿ ಮಧುಚಂದ್ರದಾಟಕೆ
ಹರಿಯು ನಮ್ರಧುಗೂಡಿ ಬಂದನು
ಚರಿಸುತಾಗುತ್ತಾ ಶ್ರಮದಿ ಸುವಿತಾಂಶಿಯಿಂದಿರಲು |
ಪರಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಚರಣದೊ
ಳೆರಗಿ ಮುನಿವರನಿರಲು ಬೇಡಿದ
ಮೊರೆಗೆ ಮನ್ಮಥಯಿತ್ತು ಕಾಲವ ಕಳೆಯುತ್ತಲ್ಲಿರಲು || ೨೫೮

ನೋಡಿ ದಣಿಯರು ನದವಧೂವರ
ರಾಡಿ ದಣಿಯರು ವಿವಿಧ ಕೇಳಿಯ
ಪಾಡಿ ದಣಿಯರು ಮದನಮೋಹನುಂಗ ಗೀತೆಗಳ |
ಕೂಡಿ ದಣಿಯರು ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಯೊ
ಳಾಡಿ ದಣಿಯರು ಹಿರಿಮೆಗಳ ಮು
ದ್ದಾಡಿ ದಣಿಯರು ಮದನಪಿತ ಮಾತೆಯರು ನಿತ್ಯದಲಿ || ೨೫೯

ಇರುತ್ತಲಿರಲಾಕಾಶ ರಾಜನು
ತೊರೆಯಲಸುವನು ಕಾಲಗತಿಯಲಿ
ದೊರೆತನಕೆ ತನ್ನ ಸುಜನನುಜರು ಕಾದುವುದ ಕಂಡು |
ಮರಣರಾದಿರಿ ಭವರ ನಿವುಗಿದು
ತರವೆ ಬೇಡೆಂದನುತ ಶ್ರೀಹರಿ
ಬರಲು ಬಿದ್ದ ನು ತೊಂಡಮಾನನ ಸರಳ ತಾಗಿನಲಿ || ೨೬೦

ಹರಿಯು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬೀಳಲು
 ದೊರೆಯ ಮಗ ವಸುಧಾನನನು ಬಂ
 ದೆದಗಿ ಚರಣಕೆ ಶೈತ್ಯದಿಂದಪಚರಿಸಲೀರ್ಪರನು ।
 ಕರೆದು ಭಾಗವ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯದ
 ಸಿರಿಯನ್ನಿಬ್ಬರಿಗೊಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು
 ಹರಿಯು ಸರ್ವರಿಗೊಪ್ಪುವಂಕಪ ನ್ಯಾಯನೀತಿಯಲಿ ॥ ೨೬೦

ಶ್ರೀನಿವಾಸನಭೀಷ್ಟದಲಿ ಬಹು
 ಮಾನನಿಧಿ ತೊಂಡಮಾನನು
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಬಂದು ಶೇಷಾಚಲದಿ ನೆಲೆಸಲ್ಕೆ ।
 ಮೌನವರರಿಚ್ಚಿಯಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಧ್ಯಾನಿಸುತ ವಾರ್ತೀಕವಿದ್ದೆಡೆ
 ಸಾನುರಾಗದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಾನಂದ ನಿಲಯವನು ॥ ೨೬೧

ಒಂದು ದಿವಸದ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದೊ
 ಕಂದು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು
 ತಂದು ರಥದಲಿ ಮಂಕಟೇಶ್ವರ ಪದ್ಮವತಿಯರನು ।
 ಸುಂದರದ ಶ್ರೀ ಮಂಕಟಾಚಲ
 ಕಂದು ಸೇರಿದ ದಿವಿಜ ಮನುಜರ
 ಮುಂದೆ ಗರ್ಭಾಸನದಿ ನೆಲೆಸಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ಮುಂದೆ ॥ ೨೬೨

ಕಲಿಯುಗಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಭಕ್ತರ
 ನೊಲಿದು ಸಲಹುವುದೆಂಬ ನಿಯಮಕೆ
 ನಳಿನನಾಭನು ವರದ ಹಸ್ತವನಿತ್ತಿ ಮನ್ನಿಸಲು ।
 ನಲಿದು ಹರುಷಾಬ್ದಿಯೊಳು ಮೀಯುತ
 ಕಲಿಯುಗದಿ ನಿಜದೈವ ನೆಲಸಿದ
 ನೆಲೆಗೆ ಕಾರಣ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದರು ದಿವಿಜ ಮಂಡಲಿಯು ॥ ೨೬೩

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಸ್ಥಾನವರಿಯದೆ ಮನುನಲಿ ಮುಂ
ದೇನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಸಾಲದ ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರಲು |
ಹ್ಲಾನಮತಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಕುಂ
ದೇನು ನಮ್ಮಯ ದೇವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ನೀನು ಕರೆಸಲು ಕಳವಳವು ನಮಗಿಲ್ಲವೆಂದನಲು || ೨೬೫

ಸತಿಯ ಸಲಹೆಗೆ ದೇವ ತಾ ಸ
ಮೃತ್ತಿ ಧರಿಸುತ ಶಂಖಚಕ್ರವ
ಸತತ ಶೀತಾಂಬರನು ಖಗವಾಹನದಿ ಹೊರಬಂದು |
ಮತಿವಿಕಳ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರದಿ ನಿಜ
ಸತಿಯ ಕಾಣದೆ ದೇವರೋಕದೊ
ಳತಿಶಯದ ಸಾಸಿರದ ಪತ್ರದ ಕಮಲವನು ತರಿಸಿ || ೨೬೬

ವಾಯುದೇವನು ಕಂದ ಕಮಲವ
ತಾಯಿ ಪದ್ಮ ಸರೋವರದಿ ಸ
ವಾರ್ಯನು ಸತ್ಯನು ನೆಟ್ಟು ತೀರದಿ ತಪಕೆ ಕುಳಿತರಲು |
ತೋಯಹಾರ್ಷನ ತಪಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ತೋಯತೋದ ಭವಾಗಿ ತೋರಲು
ತಾಯನರಸುತ ಬಂದ ಭೃಗುಮುನಿ ಬ್ರಹ್ಮಹರರೊಡನೆ || ೨೬೭

ಮಾತೆ ಮುನಿಸಂಜಾತೆ ಮೂಜಗ
ಧಾತೆ ವರವಿಖ್ಯಾತೆ ಸುರ ಸಂ
ಪ್ರೀತೆಯನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸು ಬೇಡುವೆನೆನುತ ಮುನಿವರನು |
ಪ್ರೀತಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಭಕ್ತರೊ
ಳಿತ ಮಣದಿಹನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ
ನೀತಿಯುತ ನೀನಾಗು ಹೋಗಂದರಿಸಿದಳು ಲಕುಮಿ || ೨೬೮

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಂಡಂ ಮನದಲಿ
 ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಪದಕೆರಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮಣಿದು |
 ಜ್ಞಾನಿ ಮೌನಿಗಳೊಡನೆ ಸರ್ವರು
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಪದ್ಮಸರಿಯು
 ಸ್ಥಾನದಿಂದಾನಂದ ನಿಲಯಕೆ ಬಂದರರುಷದಲಿ || ೨೬೯

ದೇವ ಬಂದಾನಂದ ನಿಲಯದಿ
 ದೇವ ಬ್ರಹ್ಮನಖಂಡ ಜ್ಯೋತಿಗ
 ಛಾವ ಪರಿಯಂತರವು ಬೆಳೆಲು ಹುಟ್ಟಿ ನಿಯಮದಲಿ |
 ಕಾವನೆಲ್ಲವ ಕಲಿಯುಗದ ನಿಜ
 ಪಾವನನು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದನು ಬ್ರಹ್ಮ ಕಲಿಯುಗಕೆ || ೨೭೦

ನೋಡಿ ಕಮಲಜ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
 ಬೇಡಲಪ್ಪನೆಯತ್ತನುತ್ಸವ
 ಮಾಡಲುಚಿತದಿ ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ |
 ನೀಡಿದಭಯಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಕಲರ
 ಬೇಡಿಕೆಯ ಕರಣಸಲು ಕೊಂ
 ಡಾಡಿದನು ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಭಯ ಹಸ್ತದಲಿ || ೨೭೧

ತೊಂಡಮಾನನ ಕರೆದು ಬ್ರಹ್ಮನು
 ಕೊಂಡುಬಾರುತ್ಸವಕೆ ಸಕಲವ
 ದಂಡುದಳ ನಿಜವಾಹನಗಳೆನಲು ತಕ್ಷಣದಿ |
 ಮಂಡಲಾಧಿಪ ತಂದ ರಥದೊಳ
 ಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವವು ನಡೆಯಲು
 ಮಂಡಲದಿ ಪೆಸರಾಯ್ತು ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವವು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ || ೨೭೨

ಪದಮಂಗಳ ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ
ಚಂಚಲಗೊಂಡು ನೀನಿ
ಣದಿ ಬಂದಿರಂವೆಯೆನ್ನಲು ಪದ್ಮ ನಸುನಗುತ |
ಜನಪಿತನರಸಿಯನು ನೀ
ಲವಳೆಂದೆನಲು ನಿನ್ನಯ
ಭ್ರಮಣೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀ ಕಣ್ತರದು ನೋಡೆನಲು || ೨೭೩

ಸ್ವರ್ಗೀರಿದ ಸತಿಯರೀರ್ವರ
ಪ್ರತನಕಂಜುತಲಿ ಜರುಗುತ
ಪ್ರಿತಿಲೆಯಂತಲ್ಲಿ ಸರಿದನು ಹಿಂದಕೇಡಿಯ |
ಪ್ರಿದರಸಿಯರಿಬ್ಬರವರೊಳು
ಪ್ರನೆಂದೆನುತಲ್ಲಿ ದುಃಖವ
ಹ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕೂಗಿ ಹರಿಯನು ಕೇಳ್ದಳಂತೆಂದು || ೨೭೪

ಯ ಪಟ್ಟಿದ ಮಹಿಷಿ ನಾನಿರೆ
ಯ ಸರಿಸಮದರಸಿಯೆನ್ನವ
ನಿವೆಯವಳಿವಳಾರು ಕಾಣೆನು ಸ್ವಾಮಿ ಪೇಳೆನಲು |
ಯ ಕೇಳ್ದಿನ್ನಂತ ಪದ್ಮಳು
ಶತೆಯಾ ರಾಮಾವತಾರದ
ನಿಣ ವೇದಾವತಿಯನೆನ್ನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮನವರಿಕು || ೨೭೫

ದು ವಿಷಯದ ವಿವರವೆಲ್ಲವ
ನಿಗೆ ಪದ್ಮಳ ಕರೆದು ಬಿಗಿದ
ಳದ ಪ್ರೀತಿಯೊಳೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ತಮ್ಮ ಮನದಣೆಯ |
ನಿಗಿಯಲಿ ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಳಿಸಿ ಪಾದಕಿ ವಣಿಯಂತಕ್ಕನ
ನಿತನಕಿ ಮುದವಾಂತು ಕೂಡಿದರಿಬ್ಬರರುಷದಲಿ || ೨೭೬

ಕಲಿಯುಗಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಬಡ್ವಿಯ
 ಸಲಿಸಬೇಕು ಕುಟೀರನಿಗೆ ನಾ
 ನೊಲಿದು ಪಡೆದ ವಿವಾಹ ಸಾಲದ ಮೊತ್ತಕನುಸರಿಸಿ |
 ತಿಳಿದು ನೀ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿತ್ತವ
 ನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪಾಪವಡರಿಸಿ
 ಸಲಿಸುವರು ಎನಗೋದು ಭಾಗವ ಪಾಪದೂಡಲಿಕೆ || ೨೭೭

ಅಷ್ಟಭೋಗಕೆ ಮೂಲಧನವದ
 ನೆಷ್ಟುಗಳಿಸಲು ಪಾಪಕೆಲ್ವಿಪ
 ವಷ್ಟು ತೊಡರುವದಧಿಕ ಮದದ ಜ್ಞಾನಸಂಪದಕೆ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ಗಳಿಕೆಯಂ
 ತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದ
 ನೆಷ್ಟು ಜನ ತಿಳಿದಿಹರು ನೀ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೋರೆಂದ || ೨೭೮

ಆಸೆ ಮೊದಲಂಕುರಿಸಿ ಮನದಲಿ
 ಘಾಸಿಯಾದರು ಧನವ ಮೋಹಕೆ
 ಮೋಸವದು ಬಹು ಸರಳವಾಗುವುದವರ ಬಾಳಿನಲಿ |
 ಲೇಸ ಕಾಣದೆ ಜನರು ಬಹುವಿಧ
 ಮೇಷದಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದ ಧನವದು
 ಪಾಶವಾಗುವುದವರ ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ || ೨೭೯

ಸೃಜಿಸಿದಾತನ ಮರೆತು ಧನಕರು
 ಸುಜನ ಕೋಟಿಯನಾಳಲವಣಿಸಿ
 ವಿಜಯಿಯಾಗುವರವರ ನಡತೆಯಕ್ಷಣಿಕ ವೃತ್ತಿಯಲಿ |
 ಕುಜನರೇ ಪರಿತ್ಯಜಕೆ ಸಕಲವ
 ತ್ಯಜಿಸಿ ಕರ್ಮದ ಭೀತಿಯಲಿ ಗಜ
 ಭಜಿಸಿ ಮೊರೆಯುವರನೆಗೆ ತಿಳಿಯದನೆಂದ ಮಂಕುನು || ೨೮೦

ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿ ಗಳಿಸಿ ಪಾಪವ
ನಿನ್ನ ಮೊರೆವರಂ ಭೀತಿಗಳೆಯಲಿ
ಕಿನ್ನ ಕೊಡುತಲಿ ಕಮ್ಮ ಗಳಿಕೆಯೆಲೊಂದು ಭಾಗವನು |
ಮುನ್ನ ನೀನಿದನರಿತು ಭಕ್ತರಿ
ಗಿನ್ನ ಕೊಡು ಹೋಗಿಂದ ರಮಣನೊ
ಳನ್ನು ಮರುಮಾತಾದದೊಪ್ಪಿದಳದಕೆ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ || ೨೮೦

ಕಲೆಯುಗಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿಯ
ಸಲಿಸಿ ಕಡೆಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಮೊತ್ತವ
ನಲವಿನಂ ವೈಕುಂಠವಾಸಕೆ ತೆರಳುತುದೆಂದು |
ಭಲದ ಮದದಿಂದೊದದ ನನ್ನಯ
ಭಲಕೆ ಭೃಗು ತಾ ಪಿನ್ನನಾಗಲು
ಮಲಿನಗಳೆದಿಹ ಎನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವ ಧರಿಸಲು || ೨೮೧

ಸಿರಿಯಂ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವ ಸೇರಲು
ಬೆರತಳೆದವಂಕದಲಿ ಪದ್ಮಳಂ
ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಧರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಮುಂದಿನಾ ಪರಿಯ |
ಮೆರೆವ ಪದ್ಮಸುರೋವರದೊಳಿ
ನ್ನಿರುವದೊಂದಂಶದಲಿ ಭಕ್ತರ
ವರದೆ ನೀನಾಗೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ನಿಯಮಿಸುತ ಹರಿಯು || ೨೮೨

ನಾನು ದಿನಪ್ರತಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ
ಸಾನುರಾಗದಿ ನಿನ್ನ ಭವನಕೆ
ಜ್ಞಾನಿ ನೀನರಿವಂತೆ ಬರುವೆನು ಪೂಜೆ ಮುಂದಗೊಳಿಸಿ |
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಕಿಳಿಸಲೀಪರಿ
ಧ್ಯಾನದಿಂದಲವೇಲು ಮಂಗಳ
ಸ್ಥಾನದಲಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ || ೨೮೩

72 ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಗೋವಿಂದರಾಜರುಗಳ ನೆಲೆ

ಅಪರಿಮಿತ ಗಣಿತಯಲಿ ಭಕ್ತರು
ಚವಲಚಿತ್ತದಿ ಶಾಂತಿಯರಿಯದೆ
ವಿಷ್ಣುಲ ಭಸಕನಕಾಭರಣಗಳ ಹೊತ್ತು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ।
ಸುಫಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯು
ಕಪಿಸುಶಲಿ ನೆಡಿ ವೆಂಕಟೇಶನ
ಶೃವೆಗೆ ಸಾಗುವರೆನಿತು ಕೋಟಿಯು ನಿತ್ಯಪರಿಯಂತೆ । ೨೮೫

ವನವಿಹಾರಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು
ವನಕೆ ಪದ್ಮಾ ವತಿಯಲೊಂದಿಗೆ
ವನಕೆ ಪೋದವ ಬಾರದಿರಲದ ಕಂಡು ಮತಿವಂತೆ ।
ಕನಯ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದರಾಜನ
ನಮಸ್ಕರಿಸುತಾನಂದ ನಿಲಯದ
ಸುಹೃದಲಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದು ದನು ಕಂಡು । ೨೮೬

ಮಗನೆ ಬಹುಗುಣಯಂತನೆ ಬಾ ಕಲಿ
ಯುಗದ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಬಾ ನಿ
ನ್ನಗಲಿ ನಾನಿರಲಾರೆನೆಂದಲ್ಲಿರಲೆ ವಿಧವಿಧದಿ ।
ಯುಗದಿ ಬಕುಳಾಮಾತೆ ನಿನ್ನಯ
ಮಗನು ಮುಕ್ತಿಯನೀವೆ ಬಾರೆ
ನ್ನೆಗಲ ತುಳಸಿ ಮಾಲೆಯಾಗೆಂದಲಿದ ಶಬ್ದದಲಿ । ೨೮೭

ಮಾತೆ ಮೈ ಮರಕಂತೆ ದೇವನ
ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪುವ ಕಂಠದಲಿ ವಿ
ಶ್ವಾತ ತುಳಸಿಮಾಲೆಯಾದಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ।
ಈ ತೆರದಿ ದಿನಸಿಕ್ಕ ಪೂಜೆಗೆ
ಮಾತೆ ತುಳಸಿಹಾರವಿದು ಬಹು
ಪ್ರೀತಿಯಾಯಿತು ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯಲಿ । ೨೮೮

ಸಿರಿವನಿಕೆಯಲಮೇಲು ಮಂಗಾ
ಪುರದಿ ನೆಲಸಿಹಳ್ಳಿ ಭಕ್ತರ
ಮೊರೆಗೆ ಸಿರಿಯಾಗಿಹಳು ಕನ್ನಯ ವರದ ಹಸ್ತದಲಿ |
ಕರುಣಿಸುತ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದ
ಸಿರಿಯಭೀಷ್ಯವನೆಲ್ಲ ತನ್ನಯ
ದರುತನವ ಪಡೆದಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ನಿತ್ಯಪರಿಯಂತ || ೨೦೫

ಧನಕೆ ನೀ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೋರಿದ
ಜನಕೆ ವರಸಂಕಾನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ನೆನೆದವರುಗಳ ಧಾನ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸರ್ವಮಂಗಳಿಯು |
ವಿನಯ ಸಂಪನ್ನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ
ವನಿತೆ ಭಯದಲಿ ಧೈರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಕನಿಕರಿಸಿ ನೀಡುತ್ತಲಿರುವಳು ನೆನೆದ ಸಂಪದವ || ೨೦೬

ಬಡತನವು ಬಂದಡರೆ ಭಕ್ತರು
ಕಡಲಜಾತೆಯ ನೆನೆಯಲವರಿಗೆ
ಕೊಡುತಲಿರುವಳು ಸರ್ವಭಾಗ್ಯಗಳರಿಸಿ ಗಜಲಕ್ಷ್ಮಿ |
ಕಡುಕರುಣೆ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಧರೆಯೊಳು
ಸಡಗರದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದ
ಕೊಡತಿಯಾಗಿಹಳ್ಳಿ ಮಂಗಾಪುರದ ತಾಣದಲಿ || ೨೦೭

ಕಮಲನಾಭನ ಸತಿಯೆ ಕರದಲಿ
ಕಮಲತೋಭಿತ ವರದ ಹಸ್ತಲಿ
ಕಮಲನೇತ್ರೆಯ ಕನಕಮಯ ಸಂಪನ್ನ ತೋಭಿತೆಯೆ |
ಕಮಲಜೀಲೆ ಹರಿಯದರಹ್ಯ
ತೃಮಲ ವಾಸಿ ನೆನೆವ ಮನುಜರ
ಕಮಲ ವರದಾರಾಧ್ಯೆ ಬೇಡುವೆ ನೀಡು ಸಂಪದವ || ೨೦೮

ಅಜನ ಮೊದಲಾದಖಳ ಸುರನರ
ಸುಜನ ಕೋಟಿಯು ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನನು
ಭಜಿಸುತ್ತಿರುವರು ಕನಿಕರಿಸಿ ನಿಜವರದಳಾಗೆಂತ
ಭಜಕರಘ ನಿರ್ಮೂಲದಾತೆಯೆ
ಭಜಿಸುವನು ನಾನಿನ್ನ ಕರುಣದಿ
ವಿಜಯ ಮಾಲೆಯನಿತ್ತು ಸಲಹೆಂದೆನ್ನ ನಡೆದಿದೆ || ೨೦೯

ಪಂಕಜೋದ್ಭವ ಮಾತೆ ಸುರನುತೆ
ಪಂಕಜೋದರನರಸಿ ಪರಿಮಳ
ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ಕುಸುಮ ಪೂಜಿತ ನಿತ್ಯ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ |
ವೆಂಕಟೇಶನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿ
ತ್ಯಂತಿಯಲಿ ನೀ ವರದ ಹಸ್ತವ
ನುಕುರಿಸಿ ಕಾಪಾಡು ಬೇಡುವೆ ನಿನ್ನನಂದಿನದಿ || ೨೧೦

2ನೇ ಭಾಗ ಮಹಾತ್ಮ ಹಾತಿರಾಂ ಭಾವಾಜಿ
ಹತ್ತಿರಾಂ ಭಾವಾಜಿಯೆಂಬುವ
ಭಕ್ತನೋರ್ವನು ತಿರುಪತಿಗೆ ತಾ
ನುತ್ತರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಾಶ್ರಮವನನುಗೊಳಿಸಿ |
ಇತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಕಳೆ
ಯುತ್ತ ಕಾಲವ ಪಗಡೆಯಾಟ ದೊ
ಳೆತ್ತಿ ದಾಳವ ದೇವರಾಟವಿದೆಂದು ಪೇಳುತಲಿ || ೨೧೧

ತನ್ನ ಪೆಸರಿನೊಳೊಂದು ದೇವರಿ
ಗಿನ್ನು ಮೊದಲೆಂದವನು ತಾನೇ
ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ ತೆರದಿ ಪುಡಿಯನಾಡುತ್ತಲಿರುಲು |
ತನ್ನೊಡನೆ ತಾ ದೇವರಾಟವ
ಮುನ್ನ ಪಾಡುತಲಿರಲು ಜನರಿವ
ನನ್ನು ವಿಳಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನುವ ತೆರದಿ ನೋಡುತಿರೆ || ೨೧೨

ಒಂದು ದಿನವಾಶ್ರಮದ ಹೊರಗಡೆ
ಯಿಂದ ಮಿಂಚಿನ ಶಬ್ದ ವಾಗಲು
ಬಂದು ನಿಜ ಭಾವಾಟಿ ಹೊರಗಡೆ ಮೋಡಲಚ್ಚರಿಯು ।
ಸಂಧಿಸುತ ನಿಜದೈವ ಮಂಗಳ
ದೊಂದು ರೂಪವ ಮನದ ಹಿಗ್ಗಿ ನೊ
ಳಂದು ಪೊಗಳಿದ ವೆಂಕಟೇಶನ ತನ್ನ ಮನದಳೆಯೆ ॥ ೩೦೩

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪಗಡೆಯಾಟವ
ಕಾನು ಭಾವಾಟಿಯೊಡನಾಡಲು
ಸ್ಥಾನವೀವಾಶ್ರಮದೊಳಾಯಿತು ಭಕ್ತಪಾಲಕಗೆ ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಭಾವಾಟಿ ಭಕ್ತಿಗೆ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಹಿಗ್ಗಿ ದಾಟಿದೊ
ಳೆನು ಹೇಳಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸೋತಿಕೆಂದ ಭಕ್ತನೊಳು ॥ ೩೦೪

ಭಕ್ತ ನೀ ಗೆದ್ದಿರುವೆ ಪಂದ್ಯದ
ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
ಶಕ್ತಿಯದನಾ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಡುವೆನು ವರವ ಕೇಳೆನಲು ।
ಭಕ್ತ ಬಾರಾಟಿಯನು ನೋಡುತ
ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ
ಭಕ್ತನಿಗೆ ನೀ ಕರುಣಿಸಲು ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದನು ॥ ೩೦೫

ಬೇಡಿಕೆಯ ಮನ್ನಿಸಿದ ದೇವನು
ನೋಡಿ ತಣೆಯಲು ವಿಶ್ವರೂಪವ
ನೀಡಿ ಭಕ್ತನೊಳನಿಹು ಹೇಳಿದ ತನ್ನ ನಿಜಗುಣವ ।
ಬೇಡದಲೆ ಜನರಾವ ಫಲವನು
ಮಾಡಲುಚಿತದಿ ನನ್ನ ಪೊಟೆಯ
ನೋಡಲವ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯನಗಂದೇಳಿದನು ದೇವ ॥ ೩೦೬

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ಭಾವನಶುದ್ಧಿಯೊಳಾಗ ಭಕ್ತನು
 ದೇವದೇವನ ವಿಶ್ವರೂಪದ
 ಜೀವಿತವ ತಾ ನೋಡಿ ಕರಗಲ ಬೋಡಿಸುತ ನಂತು ।
 ಅವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿತಿ
 ದಾವ ಶಕ್ತಿಯ ದಿವ್ಯರೂಪವೊ
 ದೇವ ನೀನೆಗಿತ್ತ ದರುಶನವೆಂದು ನಲಿನಲಿದು ॥

೩೧೭

ವಿಶ್ವರೂಪನೆ ವಿಶ್ವದಾತನೆ
 ವಿಶ್ವಕೋಮುಖ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೆ
 ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ವಿಶ್ವದೋಧರ ವಿಶ್ವಸರ್ವಸ್ವ ।
 ವಿಶ್ವನಾಟಕ ವಿಶ್ವಮೋಹಕ
 ವಿಶ್ವಮಯ ವಿಶ್ವೇಶ ನಿನ್ನಯ
 ವಿಶ್ವದುಂಗಳ ದಿವ್ಯ ದರುಶನ ವಿಶ್ವಭಾಗ್ಯವಶ ॥

೩೧೮

ಸರ್ವಜನ ಜನ್ಮ ಸರ್ವಕೆ
 ಸರ್ವಜೀತನ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ
 ಸರ್ವಫಲ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ ಸರ್ವಗುಣಪದನ ।
 ಸರ್ವಮಂಗಳ ಸರ್ವರಕ್ಷಕ
 ಸರ್ವಕಾಲದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೆ
 ಸರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯಫಲವೆಂದೆರಗಿ ಭಾವಜಿಯು ॥

೩೧೯

ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ಮದನಪಿತನಿ
 ನ್ನಂಗಳ ದರುಶನವಯುನ್ಮಯ
 ಕಂಗಳಿಗೆ ಒಯುರಮ್ಮ ದೇವನೆ ನಿನ್ನ ರೂಪಮಯ ।
 ರಂಗಮಯ ನಿನ್ನಂಗ ನಯನಕೆ
 ರಂಗುನೀಡಿತದೆನೆಗೆ ನಿಮಿಷದಿ
 ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೀನೊಮ್ಮೆ ದರುಶನವೀಯ ಬೇಕೆಂದ ॥

೩೨೦

ಮೆಂಕಟೀಶನ ಭಕ್ತಿಯಿದು ಮನ
ಕಂಕರಿಸಲಾ ಜನ ಹೊಕ್ಕು ದ್ರವ್ಯವ
ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿಯುತಿರ್ಪರು ಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ।
ಮೆಂಕಟನ ಸಹಜಾತ ಶುಭ ನಾ
ಮಾಂಕಿತನು ಗೋವಿಂದರಾಜನು
ಲಂಕಕಗಣಿತ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಯನಳಿದು ಬೆಂಡಾಗಿ ।

೨೮೯

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವ
ತಾನು ಬಸವಳಿದಿಹನು ಮುಂದಿನ
ದೇನು ಪರಿಯೆಂದೆನಲು ತಿಳಿಸಿದನವನಿಗೀ ತೆರದಿ ।
ಜ್ಞಾನಿ ನಿನ್ನಯ ಕರದ ಹಸ್ತದ
ದಾನ ಧವರೇಖೆಗಳೆಕಾರಣ
ನೀನು ರಾಶಿಯನಳೆಯೆ ಹೆಚ್ಚು ವೃದದಕೆ ನೀನಿನ್ನು ।

೨೯೦

ಬೆಟ್ಟದಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು
ಕೆಟ್ಟಸುವನೊಂದಾಲಯವ ನೀ ಮನ
ಎತ್ತು ಪೋಗುತಲಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸೆಂದೊರೆಯಲಾಕ್ಷಣದಿ ।
ಬೆಟ್ಟದಡಿ ಗೋವಿಂದ ನೆಲೆಸಲು
ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೆಸರಾದುದೀಚೆಗೆ
ಹುಟ್ಟಿತಿದು ಗೋವಿಂದರಾಜನ ಪಟ್ಟಣದ ಪೆಸರು ।

೨೯೧

ಮಹಿಮೆಯಲಿ ಶ್ರೀ ಮೆಂಕಟಾಚಲ
ಮಹಿಯೊಳಗೆ ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತರ
ಬಹುವಿಧದಲಾಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿಹ ಸರ್ವಜನಗಂಧಿಯು ।
ಸುಸುಲಾರದ ಬವಣೆಗಳ ತಾ
ದುಸುಸುತಿರುವನು ಕಲಿಯುಗದ ನಿಜ
ಮಹಿಮೆಯಿದು ಶ್ರೀ ಮೆಂಕಟೀಶ್ವರನೊಲಿದ ಸಜ್ಜನಕೆ ॥

೨೯೨

ಕಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮಾರ್ಜಿತದಿ ನಮ
 ಗೆಷ್ಟು ತೊಡರಲು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿ
 ಗಿಷ್ಟವಾದರೆ ಸುಲಭವಿದು ನಮ್ಮಳವನೂರ್ಜಿತವು |
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ನಿಯಮವಿದು ನಾ
 ವೆಷ್ಟು ವಿಧದಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೊಡದ
 ರಷ್ಟು ಫಲಗಳ ಸಲಿಸುತ್ತಿರುವನು ನಿತ್ಯಜೀವನದಿ || ೨೪೩

ಬೆಟ್ಟದಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ಬೆಟ್ಟದಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜನು
 ಗಟ್ಟಿಗರು ಕಲಿಯುಗದ ಭಕ್ತರ ಕಷ್ಟಗಳೆಯಲ್ಕೆ |
 ಕೊಟ್ಟು ಮಂಡೆಯ ಪೊದಲು ಭಕ್ತರು
 ತೊಟ್ಟು ಮಡಿಯೊಳು ಮುಗಿ ಜಳಕವ
 ಗಿಟ್ಟಿಸುವರಕ್ಕಧಿಕ ಪುಣ್ಯವ ದೇವದರ್ಶನದಿ || ೨೪೪

ನಡೆದು ಗಿರಿಯಿಂದಡಿಗೆ ಸುಜನರು
 ಪೊಡಮಡುತ ಗೋವಿಂದರಾಜನ
 ಕಡಂಕರುಣಾಸಾಗರದಿ ಮುಳುಗುವರಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ತೊಡರುವತಿ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ
 ಬಿಡಿಸುವರು ಸೋದರರಂ ಭಕ್ತರ
 ನಡತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ತಿರುವತಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ || ೨೪೫

ಅಗಣತಾದ್ಭುತ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನ
 ಸುಗುಣ ಸತ್ವಕೆ ದಿನದಿನಕೆ ಜನ
 ದ್ವಿಗುಣ ಸುಖ್ಯೋಳಧಿಕವಾಗುತಲಿಯದು ನಿತ್ಯದಲಿ |
 ಜಗದ ಸಿರಿಗಕ್ಕಧಿಕ ತಿರುವತಿ
 ಯುಗಪುರುಷ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ಸೊಗಕೆ ಮಿಗಿಲ್ಲಿನ್ನಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ತೆರದ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು || ೨೪೬

ಬಿಳುಬಟ್ಟಿಗಳೊಡೆಯ ವೆಂಕಟ
ನಾಳುತಿರುವನು ವೆಂಕಟಾದ್ರಿಯ
ಬಾಲಿಸುತ್ತಿಹ ಸಪ್ತಗಿರಿಗಳವಾಸ ತಾನೆಂದೊಪ್ಪಿ ತಿರುವಂತೆಗೆ |
ಲೋಲ ಶೇಷಾದ್ರಿಯೊಳು ಪವಳಿಸಿ
ಮೇಲೆ ಸಿಂಹಾದ್ರಿಯನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ
ಕಾಲದಲಿ ಗರುಡಾದ್ರಿಗೇರುತಲಂಜನಾದ್ರಿಯಲಿ || ೨೯೭

ನರಯಣಾದ್ರಿಗಳೊಡೆಯ ವೆಂಕಟ
ವರದವೃಷಭಾದ್ರಿಯಲಿ ಕರುಣಿಸಿ
ಸುರಕುಲದ ಸಪ್ತಾದ್ರಿಗೊಪ್ಪುವ ದೇವವೆಂಕಟನು |
ಸುರನರರುಗಳಿಗಾಗತಪ್ಪಯವ
ನಿರುತ ನೀಡುತ ಗಿರಿಗಳಲಿ ತಾ
ನಿರುವ ಪರಿಯಂತರವು ಕರುಣಾಧಾರ ಸುರಿಯುವುದು || ೨೯೮

ಹಿಂದೆ ಭಕ್ತರು ಗಿರಿಯ ದಾರಿಯೊ
ಳಂದು ನಡೆಯುತಲಿರ್ಪರಾ ಗೋ
ವಿಂದ ನಾಮವ ಭಟಿಸುತ್ತೆಲ್ಲರು ಪಯಣ ಮಾರ್ಗದಲಿ |
ಇಂದು ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ವಾಹನ
ಬಂದರೊಂದೊಂದಿರುವುದರಿಂ
ದಂದವಾಯಿತು ಪಯಣ ಗಿರಿಗಳೊಡೆಯನಿರುವೆಡೆಗೆ || ೨೯೯

ಸಾಗುತಿರುವೀವಾಹನದಿ ಜನ
ಹೋಗುತಿರುವರು ಬಹಳ ಸುಲಭದ
ಸೋಗಿನಲಿ ನಿಜಭಕ್ತಜನಗಳು ಗಿರಿಯ ದೊರೆಯೆಡೆಗೆ |
ರೋಗರುಜನಗಳೆಲ್ಲವನು ಭವ
ರೋಗಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ದರುಶನ
ನೀಗುವುದು ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮನದಿಚ್ಛೆಗನುಗುಣದಿ || ೩೦೦

ಇಷ್ಟವಾದರೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗ
 ದಷ್ಟು ಸುಲಭವೋ ಭವದ ಕೋಟಿಯ
 ಕಷ್ಟಗಳ ದೊಡ್ಡವನು ಕರುಣದಿ ದಯಾಮಯಾಂಕಿತನು |
 ಕುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಜನಕಿ ದರಂಶನ
 ವೆಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವೋ ದೊರಕಲಿಲ್ಲಾ
 ದೃಷ್ಟವೆಂದು ದುರಾಸೆ ಪಟ್ಟರೆ ದೈವದೃಷ್ಟಿಸನು || ೩೦೧

ದೇವದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು
 ದಾವಪರಿಯಲಿ ದೊರಕಿತನಗೊ
 ದಾವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋಮೇಣಿತ್ತು ಕರುಣೆಯದೊ |
 ಅವ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪುರುಷರ
 ಭಾವನೆಗೆ ನೀ ದೊರೆಯೆಯಲ್ಲದೆ
 ದೇವಕೀಸುತ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನೆನಿಕು ಬಲ್ಲೆ ಸಲಿ || ೩೦೨

ಇಂದು ಭಜಗೋವಿಂದ ಭಕ್ತರ
 ಮುಂದೆ ನಿಜ ಗೋವಿಂದ ಮುಕ್ತಿಗೆ
 ತಂದೆ ನೀ ಗೋವಿಂದ ತಿರುಪತಿಯಿಂದ ಗೋವಿಂದ |
 ಮಂದರಿಗೆ ಗೋವಿಂದ ನೀ ಸಲ
 ಹಂದವರ ಗೋವಿಂದ ನಿನ್ನಯ
 ಕಂದರಿಗೆ ಗೋವಿಂದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಗೋವಿಂದ || ೩೦೩

ವಲ್ಲಭನ ನೇಡಂದಲಿ ರಂಜಿತ
 ವಲ್ಲಭೆಯು ತಾನಾಗಿ ನೆಲಸಿತ
 ಳ್ಲಿ ಮಂಗಳಾಪುರದಿ ದೀನರ ವರದೇ ತಾನಾಗಿ |
 ಎಲ್ಲಸಿದಿಸಂಪದಕೆ ವಾಹಿಸು
 ಕಲ್ಲಿನಾಕಾರದಲಿ ನೆಲಸಿರು
 ವಲ್ಲಿ ನೀಡಂತಲಿಹಳು ಭಕ್ತರ ಮುಕ್ತಿ ಸಂಪದವ || ೩೦೪

ತಿರವ ಪದದಡಿಯಿಟ್ಟು ವಂದಿಸಿ
ತಿರುಗಿ ತಾವೊಲೆದ್ದು ನೋಡಲು
ತಿರುಮಲೆಯು ತ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ವಸಾಯವಾಗಿರಲು ।
ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಳ ಮರೆದು ಭಕ್ತನು
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ರೂಪವ
ಧರಿಸಿ ವಸನದೊಳು ನಿತ್ಯಜೊತೆಯಲಿ ಪಗಡೆಯಾಡುತ್ತಿರೆ ॥ ೩೨೦

ಒಂದು ದಿನ ಬಾಲಾಚಿ ಭಕ್ತನ
ಮಂದಿರದೊಳಾಡುತ್ತಿರೆ ಪಗಡೆಯ
ನೊಂದು ದನಿಯನು ಕೇಳಿ ತಾನಿಂತೆಂದ ಭಾವಚಿಗೆ ।
ಅಂದನಾರೋ ಕರೆದ ನಿನ್ನನ
ದೆಂದು ಪೇಳಲು ಒಂದು ಹೊರಗಡೆ
ಯೆಂದ ಭಾವಚಿ ನೋಡಿ ಮರಳಿದನಾರ ಕಾಣದೆಲೆ ॥ ೩೨೧

ಅಲ್ಲಿಯಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯು
ಯಿಲ್ಲವಾದುದ ಕಂಡು ಭಾವಚಿ
ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ದೇವ ಬಿಟ್ಟಿಹ ಕಂಡಿಹಾರವನು ।
ಎಲ್ಲಿ ಪೋದರೊ ಸ್ವಾಮಿ ಹಾರವ
ನಿಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಹ ಮರಳಿ ಹಾರಕೆ
ಇಲ್ಲಿ ಬರುವರೆ ಮರಳು ಹೋಗಿಹರೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ॥ ೩೨೨

ನೆನೆನೆದೊ ಬೇಗಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯು
ಮನಗೆ ಬರದುದ ಕಂಡು ತವಕದಿ
ತನಗೇ ತಾನೇ ಕೊಂಡು ಬಂದನು ಕಂಡಿಹಾರವನು ।
ಅನಿತರೊಳು ಪೂಜಾರಿ ಕರ್ತರ
ಮನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಹಾರ ಕಾಣದೆ
ವಿನಯದಲಿ ದೂರಿತ್ತರಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ಫುಧಿಗೆ ॥ ೩೨೩

ಅಬ್ಬರದ ಭಂಗಿಲೆದ್ದು ಹಾರದ
ಬೊಟ್ಟೆಯೊಳು ಜನರಿಯಲು ನಿಲಯಕೆ
ಮೆಟ್ಟಿನೊಳು ಭಾವಾಜಿ ಕಂದನು ಕಂಠಿಹಾರವನು ।
ಕೊಟ್ಟಿದೀ ಬೈರಾಗಿ ಕಳ್ಳನು
ತಬ್ಬಿರಿವನನು ಬಿಡದೆ ಜನರಂ
ದಬ್ಬಿರಿಸೆ ಪೂಜಾರಿ ವರ್ಗವು ಧರ್ಮದಧಿಕಾರಿ ॥ ೩೨೫

ಬಿಡಿರಿ ಬೈರಾಗಿಯನು ನೀವ್ಗಳಂ
ಹೊಡೆಯಬೇಡಿರಿ ನಾನು ಪರಿಕಿಸಿ
ಕೊಡುವೆ ಸತ್ಯವನನಲು ದೂರಕೆ ಸರಿದ ಜನರಲ್ಲ ।
ನಡೆದುದಲ್ಲವ ಧಣಿಗೆ ಪೇಳಲು
ನುಡಿದಿರಿವನೊಳು ಪಗಡೆಯಾಡ
ಲೊಡೆಯ ಒಂದನೆ ದಿಟವೆ ಕಳ್ಳನ ಮಾಡಿದಂದನುತ ॥ ೩೨೬

ಒಳ್ಳೆಯವರುಗಳಿಹರು ಸುಜನಕೆ
ಕಳ್ಳನಾಗುವನುಂಟು ಕುಹಕಿಗೆ
ಪೊಳ್ಳುಮಾತುಗಳಾಡುವರು ಜನ ಸಮಯಸಾಧನೆಗೆ ।
ತಳ್ಳಿಕಾಲವ ಕಳೆದು ನೋಡಲು
ಕಳ್ಳನೇ ಬೈರಾಗಿಯಾಗುವ
ನಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ತಿಳಿದು ನೈಜವ ಸತ್ಯ ಪರಿಕಿಸಲು ॥ ೩೨೭

ವಿನಯತೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪರ್ಮೆಯಂ
ನೆನಿತು ಕಾಣ್ವರು ತನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆಯ
ತನವನರಿಯದ ಲೌಕಿಕಾತ್ಮಕ ಮಂದಮತಿಯುತರು ।
ಮನದ ನೆಲೆ ನಿಜವರಿಯದಾತನು
ಕನವರಿಸೆ ಪರರಿಂಗಿತಾರ್ಥಕೆ
ದಿನಗಳೊದರು ತಿಳಿಯಲಾರರು ಸತ್ವಗುಣಯುತನ ॥ ೩೨೮

ಕೊಂಡು ತಂದಧಿಕಾರಿಗಳು ಭೂ
ಮಂಡಲಾಧಿಪ ವಿಜಯನಗರದ
ದಂಡದಧಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ದೇವನ ರಾಯನರವನಿಗೆ ।
ಮಂಡಿಗಳು ಪೂಜಾರಿಗಳು ಬಲು
ಕೆಂಡದಂತಹ ಕುಹಕ ನುಡಿಗಳ
ಮಂಡಲೇಶನು ಸತ್ಯದನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಮನಮಾಡಿ ॥

೩೨೯

ತಿಳಿದು ವಿವರವ ಯೋಗಿಯೊಳು ದೊರೆ
ತಿಳಿಸಿ ಪರಿಕಿಸಲೊಂದು ಮಾರ್ಗವ
ಸುಳಿವಕೊಟ್ಟನು ರಾಜ ಭಾವಾಜಿಯೊಳೇ ತರದಿ ।
ಸುಲಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಗಾಡಿಯೊಂದನು
ಕಳಿಸುವನು ನೀನೊಂದು ರಾತ್ರಿಗೆ
ಉಳಿಸದಲಿ ನೀ ತಿಂದರೆಲ್ಲವ ನಿಜಕೆ ಬೈರಾಗಿ ॥

೩೩೦

ಎಂದು ಕಬ್ಬಿನ ಗಾಡಿಯೊಂದನು
ತಂದು ಕೊಲಡಿಗೆ ಸುರಿದು ಯೋಗಿಯೆ
ತಂದು ಮುಗಿಸಲು ಭಕ್ತನೀನಹೆಯೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ।
ಅಂದು ಕೊಲಡಿಯ ಬೀಗವುದ್ರೆಯ
ಬಂಧನದಿ ತಾನಿಸಿ ರಾಯನು
ಬಂದವಿತ್ತಲು ಯೋಗಿ ಕಬ್ಬಿನ ರಾಶಿಯನು ಕಂಡು ॥

೩೩೧

ನಾನು ಕಬ್ಬನು ತಿನ್ನದಿರೆ ಮುಂ
ದೇನು ಗತಿಯೆಂದಂಜದಲಿ ಹರಿ
ಧ್ಯಾನದಲಿ ಭಾವಾಜಿ ಮುಳುಗಿದನಂದು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ।
ನಾನು ನನ್ನದದೇನು ಸರ್ವಕೆ
ನೀನೆ ಕಾರಣದಾವ ತಪ್ಪಿಗೆ
ನೀನು ಎನಗೀ ಪರಿಯನೊಡ್ಡಿದೆಯೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ॥

೩೩೨

ಕರಿಯು ಮೊರೆಯಲು ಪೊರೆದೆಯಾತನ
ತರಳ ಕರೆಯಲು ಬಂದೆ ಕಂಬದಿ
ತರಣಿ ಹರಿಯೆಂದೊರಲೆ ಮಾನವ ಕಾಯ್ಗೆ ಸಮಯದಲಿ ।
ಧರಣಿಯನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದೆ ನಿಜ
ವರಿತು ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷವಹಿಸಿದೆ
ಧುರದೊಳಗೆ ತಲೆಗಾಯ್ದ ಪಾರ್ಥನ ಕರಣಿಸೈ ದೇವ ॥ ೩೩೩

ಈ ಪರಿಯ ಸದ್ವಾಪದೊಳಿಗಾ
ತಾಪೋತ್ತಮ ಸ್ತುರಿಸಿ ನಿದ್ರಿಸ
ಲಾಪರಾತ್ನರ ಮೂರ್ತಿ ಬಂದನು ಕರಿಯ ರೂಪದಲಿ ।
ಶಾಪನಾಶಕ ಕಬ್ಬುರಾಕಿಯ
ತಾಪವಿಲ್ಲದೆ ತಿಂದಂ ಜಾವದಿ
ತಾಪಸಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿವ ಬೆಳಗಾಯ್ತೆಂದು ಸೊಂಡಿಲಲಿ ॥ ೩೩೪

ನೋಡಿ ಕದ್ದಿನರಾತಿ ಕಾಣದೆ
ಪಾಡಿದನು ಭಾವಾಟಿ ದೇವನು
ನಾಡುಗೊಡೆಯನು ಭಕ್ತ ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ।
ಜಾಡಿಸಿತು ಗಜ ರೋಂಕಾಂ ಶ್ಲೂದಿ
ಕೂಡಿ ಬಾಗಿಲ ತರೆಯ ಕಂಡರು
ಓಡಿ ಹೋದಾಗಜವನೆಲ್ಲರು ದೃಷ್ಟಿಯಂತ್ಯದಲಿ ॥ ೩೩೫

ದೇವ ಬಂದನು ಗಜದ ರೂಪದಿ
ಭಾವಜೆಯ ಪೊರೆಯಲ್ಕೆ ದಿಟವಿದು
ನಾವು ವಿಳಸನ್ನಾಸಿಯೆಂದು ತಪ್ಪುಕವ್ವೆಂದು ।
ಆವರಿಸಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಯೋಗಿಯ
ನೀವು ಭಕ್ತರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂ
ದಾವ ಜನಗಳು ಮನದೊ ಬಿದ್ದರು ಭಕ್ತನಡಿಗಳಿಗೆ ॥ ೩೩೬

ಮೊರೆಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಂದು ಭಕ್ತನ
 ಪೊರೆಯಲಾ ಜನರಲ್ಲ ಭಕ್ತಾ
 ಭರಣನೊಬ್ಬನು ನಿತ್ಯಸತ್ಯವಿದೊಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯು |
 ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ಮುಗಿದು ಬಾಯಲಿ
 ಹರಿಯ ಭಜಿಸುತ ಹತ್ತಿರಾಮನ
 ಕರುಣೆಯದು ಗಜರೂಪದರ್ಶನವೆನುತ ಸಂತಸದಿ || ೩೩೭

ಭವದ ಭಯದಲಿ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯು
 ದಿವಿಜರಿಗೆ ಸಮಭಕ್ತ ಭವಜೆಗೆ
 ಭವನವೊಂದನು ನಿರ್ವಿಸಿದರಾ ಜಾವವೈದಲಿ |
 ಇವನ ಜನ ಬಹುಕಾಲ ಸ್ವಾಮಿಯು
 ಸವಿಯ ದರುಶನದಂತೆ ಕಂಡರು
 ದಿವಿಜಕೋಟಿಯ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದ ಭಕ್ತನಿವನೊಂದು || ೩೩೮

ಇರಲಿರಲು ಕಡೆಗಾಲವಡರಲು
 ಹರಿಯ ಚರಣಕೆ ಕುಸುಮವಾಗಲು
 ಹೊರಟಿನಾ ಭಾವಜೆಯು ಹರಿಪುರಿಗಿರಿಸಿ ದೇಹವನು ||
 ನೆರೆದ ಸಜ್ಜ ನರಲ್ಲ ಮನದಲಿ
 ಸ್ಮರಿಸುತೀ ಬೈರಾಗಿ ಭಕ್ತಿಗೆ
 ದೊರಕಲಾ ಹರಿಸೇವೆಯೆನ್ನುತ ನೆನದರಾ ಹರಿಯು || ೩೩೯

ಹತ್ತಿರಾಮನ ಗತಶರೀರವ
 ನಿತ್ಯಪಾಪವಿನಾಶಿನಿಯ ಕಡೆ
 ಯತ್ತ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಪಸರಿಸಿ ಚಿತೆಯನಂತ್ಯದಲಿ |
 ಭಕ್ತಿಯೊಂ ಜನರೊಂದಿಸಲು ಚಿತೆ
 ಯತ್ತ ಸ್ಥಳದಿ ಸಮಾಧಿಯೊಂದನು
 ಕತ್ತಿಸಿರುವರು ನಿತ್ಯದರಂಶನ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗೆ || ೩೪೦

ಭೂರ್ವದಲಿ ವಸುವೆಂಬ ಬೇಡನಿ
ಗೋರ್ವ ಸತಿ ಚಿತ್ರಾವತಿಯು ನಿಜ
ಕೀರ್ವರೂ ಬಹು ಭಕ್ತಜನರಾ ಮೆಕಟಾಚಲದಿ |
ಈರ್ವರಡವಿಯ ಜೇನುತುಪ್ಪದ
ಪೂರ್ವಬದಿರಕ್ಕಿಗಳು ಸರ್ವದ
ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗಿಷ್ಟವೆಂದೆನುತ | ೩೪೧

ಅಟವಿಯಲಿ ನಿಜ ಬುಡೆಯೊಂದನು
ದಿಟವಿದನೆ ಶ್ರೀ ಮೆಕಟೇಶ್ವರ
ನಟನು ಮೂಜಗಕೆಂದು ನೈವೇದ್ಯವನು ಮಾಡುತಲಿ |
ಕುಟಿಲರಹಿತರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ
ಜತರದಿಂದ ಸುವೀರನೆಂಬುವ
ಹುಡು ಭಕ್ತ ಕುಮಾರನೊಬ್ಬನ ಪಡೆದು ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ | ೩೪೨

ತಂದೆತಾಯ್ಗೆ ಒಗ್ಗಿರ ಭಕ್ತನ
ದೊಂದು ದಿನ ನೈವೇದ್ಯವಿಲ್ಲದ
ನೊಂದು ಶಕ್ತ ಸುವೀರ ವಿಶಿನದಿ ತಂದ ಮರಾಸವನು |
ತಂದು ದಿನಪ್ರತಿಯಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಮುಂದೆ ನೈವೇದ್ಯವಿದ ನೋಡಿದ
ತಂದೆ ಕೋಪದಿ ಸೆಳೆದು ಕೊಲ್ಲಲ್ಕೆತ್ತ ಕತ್ತಿಯನು | ೩೪೩

ಭಕ್ತ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ,
ಭಕ್ತನೆನ್ನುತ ತನ್ನ ದರುಶನ
ಮುಕ್ತಿಯದು ನಿಮಗೊಂದು ಹಿಡಿದನು ಭಕ್ತನಾ ಕರವ |
ಭಕ್ತಿಯೊಂದು ಪ್ರಧಾನವಲ್ಲದೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಪೊಜೆ ಸಲ್ಲದು
ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದ ಶ್ರೀರಮಣ | ೩೪೪

ಕುಂಬಾರನ ಮಣ್ಣಿನ ಸಾತ್ರೆಯ ಕಥೆ 8.

ಭೀಮನವ ಕುಂಬಾರ ವೃತ್ತಿಯ
ನೇಮದಲಿ ನುಡ್ವಾರ ಗ್ರಾಮಕ
ಧೀಮನಿದ್ದ ನು ವೆಂಕಟಾಚಲಕ್ಕಿದು ಮೈಲಿಯಲಿ |
ಭೀಮ ಬಹುಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದರು
ಸ್ವಾಮಿಗವ ಸಂಪ್ರೀತಿ ನುಡಿಯಲು
ನಾಮ ಭಜಗೋವಿಂದನಲ್ಲದೆ ಬಾಯೊಳಿನ್ನಿಲ್ಲ || ೩೪೫

ಮಣ್ಣಿನಾಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ
ನುಣ್ಣಿನೆಯ ಪ್ರತಿಮೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ಹೂವಿನಾರವ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತ |,
ಕಣ್ಣಿನೊಳಿರುವ ತನಕ ದೇವನ
ಬಣ್ಣದಲಿ ಮನಬೆರಕು ಭೀಮನು
ತಣ್ಣಿನೆಯ ಜೀವನವ ನಡೆಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೩೪೬

ಹೆಚ್ಚಿದತಿ ಸಂತಸದಲೊಂದಿನ
ಅಚ್ಚುತನ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಭಕ್ತಿಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿದರುತನವಿತ್ತು ಹರಸಿದ ಭಕ್ತದಂಪತಿಯ |
ಸಚ್ಚರಿತ ಸಂವತ್ಸರೀವರ
ಮೆಚ್ಚಿದರೂ ವಿಮಾನವನು ತ
ನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಕುಂಬಾರನನು ವೈಕುಂಠಕೇರಿದ || ೩೪೭

ಅಂದು ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ವೇಳೆ
ದೊಂದು ಮಾತಿನ ತೆರದಿ ನಿಲಯದೊ
ಳೆಂದು ನೈವೇದ್ಯವದು ನಡೆವುದು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ |
ಮಂದರಿಗೆ ಕಂದರ್ಪಜನಕನು
ತಂದೆಯೆಂಬುದಕೊಂದು ನಡೆಯದ
ನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದುಚಿತ ಭಕ್ತರ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಗೆ || ೩೪೮

88 ಹರಿಜನ ಚಿನ್ನನ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಪ್ರಸಂಗ

ಚಿನ್ನ ನೆಂಬುವನೋರ್ವ ಹರಿಜನ
ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಗ
ಳನ್ನು ಮಾಡುತ ಮಾರಿ ಗಳಿಸಿದ ಗಳಿಕೆಯಲಿ ನಿತ್ಯ ।
ತನ್ನ ದೇವರು ಮೆರೆತೀಶನಿ
ಮುನ್ನ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗ
ಳನ್ನು ಹವಣಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಿರುತ್ತಿರಲು । ೩೪೯

ಕೆಲವು ಕಾಲವನಂತು ಚಿನ್ನನು
ಕಳೆದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿಂತು ಮನದಲಿ
ಬಳಕೆ ತಾನೇ ರಚಿಸಿ ಪಾದುಕೆಗಳನು ದೇವನಿಗೆ ।
ಬಲಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಳರ್ಪಿಸಲು ತಾ
ನಲಿದನಲ್ಲದೆ ದೇವನೆನ್ನುತ
ತಿಳಿಯೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದದಳತೆಯನು । ೩೫೦

ಬಹುವಿಧದಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲೊಂದಿನ
ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಂ ಭಾವದಲಿ ಸ
ನ್ನಿಹಿತನಾಗುತ ಮೆರೆತೀಶನ ಭಾವಚಿತ್ತದಡಿ ।
ಮಹಿಯ ಪಾಲಕ ಬಡವನಿಗೆ ಮನ
ಮಹಿಸಿ ಚಿನ್ನಯ ಪಾದದಳತೆಯ
ಮಹಿಮೆಯಲಿ ನೀ ಕರುಣಿಸಿನ್ನುತ ಚಿನ್ನ ದೇಡುತಲಿ । ೩೫೧

ಭಾವಶುದ್ಧದಿ ಬಿಳಿಯ ವಸನವ
ಕಾವ ದೇವನ ಮುಂದೆ ಹಾಸುತ
ತೇವದಕ್ಕಿಯ ಹಿಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಿನು ಪಾದ ಮುದ್ರಿಸಲು ।
ಅವ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಕರೆಯುವ
ಭಾವವದಂ ತಾನರಿಯ ದೇವರ
ದೇವ ನೀ ಕೃಪೆಮಾಡು ಬೇಡುವೆನೆಂದು ಮಲಗಿದನು । ೩೫೨

ಭಾವುಕರ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಕ
 ದೇವ ವೆಂಕಟರಮಣ ಭಕ್ತನ
 ಭಾವನೆಗೆ ತಾನೈದು ಒತ್ತಿದ ಪಾದದಳತೆಯನು |
 ಅವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ ಎನ
 ಗಾವ ಮುಕ್ತಿಯ ಕರುಣೆಯೋ ನಿಜ
 ದೇವನಿತ್ತಿಹ ಪಾದದಳತೆಯದನ್ನು ತಾ ಚಿನ್ನ || ೩೫೩

ಕರುಣದಲಿ ಮೈದೋರಿದೆನ್ನಯ
 ಚರಣವಿದು ಪಾಂಚಾಲಿ ನಮಿಸಿದ
 ಚರಣವಿದು ಗಂಗೆಯನು ಸೃಜಿಸಿದ ಚರಣಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದ |
 ಚರಣವಿದು ನಿಜಧರಣಿಯೊತ್ತಿದ
 ಚರಣವಿದು ಹನುಮಂತನಪ್ಪಿದ
 ಚರಣವಿದು ತಾಗುವುದು ಭಕ್ತರ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಫಲ || ೩೫೪

ಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾದದಳತೆಯ
 ನೇಮದಲಿ ಜೊತೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಲಿದವನು ಪೂಜಿಸಿ ಭಾವತುದ್ಧಿಯಲಿ |
 ಸೋಮಸೋದರಿಯರನು ನಿಲಯದಿ
 ಸ್ವಾಮಿಗರ್ವಿಸಲೆಂದು ಚಿನ್ನನು
 ರಾಮಪಾದುಕೆಯನ್ನು ಭರತನು ತಂದ ಪರಿಯಂತೆ || ೩೫೫

ತಡವರಿಸಿ ಬರುತಿರಲು ದ್ವಾರದಿ
 ತಡೆದರವನನು ಕೀಳು ಹರಿಜನ
 ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲನಂತು ಸೇರಿದೆಯೆಂದು ಘಳಿಸುತಲಿ |
 ಹೊಡೆದು ತಳ್ಳಲು ಚಿನ್ನ ಬೆಟ್ಟಿದ
 ಒಡೆಯ ನೀನಿಂದೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಿ
 ಕಡೆಯಬೇಕೆನಲಾಗ ಭಕ್ತನ ಮೊರೆಯ ಲಾಲಿಸಿದ || ೩೫೬

ಸಿರಿಯರಸ ಭಕ್ತನನು ರಕ್ಷಿಸಿ
 ಸರಸದಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಚಿನ್ನನ
 ಪರವಂ ಭಕ್ತಿಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ತೊಡಲು ಪಾದಗಳು ।
 ಗಿರಿಪತಿಯ ಪಾದದಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯ
 ತೆರದಿ ಮಿಂಚಲು ಚಿನ್ನನಡರಿದ
 ಹರುಷದಲಿ ಬಳಸುತ್ತ ನಲಿದನು ಹರಿಯ ಚರಣವನು ॥ ೩೫೭

ಚಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲದಕೆ ದೈವನು
 ಯನ್ನ ಸೇರುವೆಯೆಂದು ಹರಸುತ
 ನಿನ್ನ ಪಾದುಕೆಗಳ್ಳು ಧರಿಸುವೆನರ್ಥರಾತ್ರಿಯಲಿ ।
 ಮುನ್ನ ಮಂಗಾವುರಕೆ ಹೋಗಲು
 ನಿನ್ನ ಪಾದುಕೆಗಳನು ಧರಿಸುವೆ
 ನಿನ್ನ ಅಲಿಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿವ ನಿಲಯಕ್ಕೆಯ್ದು ವನಂ ॥ ೩೫೮

ಎನುತ ಪೇಳುತಲೆನ್ನ ಭಕ್ತರು
 ಎನಗೆ ಮಂಡೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತಿರ
 ಲಿನಿತು ಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಲು ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳ ।
 ಎನಗೆ ಪ್ರಿಯವದು ನೀನು ತಿಳಿಯೆಂ
 ದೆನುತ ಚಿನ್ನಯ ಮಾಯವಾದನು
 ಅನುದಿನದೊಳೇ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪಾವು ॥ ೩೫೯

ಮುದದೊಳರ್ಪಿಸಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ
 ಪದವಿಗೇರಿದ ಚಿನ್ನ ಹರಿಜನ
 ನಿದನು ತಿಳಿದವಗುಂಟೆ ಜಾತಿಯನಂಟು ಜೀವನದಿ ।
 ಮದನಜನಕನ ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪಲು
 ಮೊದಲು ವರ್ಜಿಪುದುಂಟೆ ಜಾತಿಯಂ
 ಮದವ ಪೂಜ್ಯಪುರಾಣ ಪ್ರೇಮಿಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿವದಕೆ ॥ ೩೬೦

ಂಕಟಾಚಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಬಹು
 ಂಕಟಾಂಕ ಪೂಜಾಕೀರ್ತನ
 ಏಕೈಕಳ ಮಿತಿ ಮೂರನೂರರವತ್ತು ನಾಲ್ಕನಲು |
 ಂಕುರಿಸಿದರೆ ಪಾಪಗಳೆಯಲು
 ಂಕಟಾಚಲ ಕೀರ್ತನೊಂದರ
 ಲೀಲಂಕ ಜಳಕವ ಸಾಕು ದೂಡಲು ಪಂಚಪಾತಕವ || ೩೬೦

ಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಕೆ ಮಂಕಟಾಚಲ
 ಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ಕೀರ್ತನ ಪುಷ್ಕರ
 ಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ ಜಳಕವನು |
 ಲ್ಲಿವಾಘನು ಸತಿಯಸಹಿತದ
 ಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಲೆಚ್ಚಿದು
 ಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕರಣೆಯಲಿ ಪೂಜ್ಯಪ್ರಭಾವ ದಿನದಿನಕೆ || ೩೬೧

ದನೆಯುವ ಚಂದ್ರಮಂಶಜ
 ಂದು ದಿನ ಸುತಧರ್ಮಗುಪ್ತನಿ
 ದು ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ವಿಶಿನದಿ ತಪಕೆ ಪೋಗಿರಲು |
 ದು ದಿನ ಮೃಗಬೇಟೆಯಾಡಲು
 ದು ದಿಶವಿಡಿ ಬಳಲಿ ರಾತ್ರಿಯೊ
 ಂದು ತರುವಿನ ಕೊಂಬೆಯಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು || ೩೬೨

ಪಡಿಯೊಂದನು ಸಿಂಹವಟ್ಟಿ
 ಂಲು ಭಯದಲಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ತಾ
 ಲರೆಯ ತರುವನೆ ಹತ್ತಲಲ್ಲಿಯೆ ಕಂಡು ರಾಜನಿದ |
 ರದಿ ಜಂಬುಕವೆಂದು ಯನ್ನಯ
 ರಿಯ ಮುಗಿಗುವಾಗೆಂದು ಭಯದಲಿ
 ಲರೆಯು ಬೆದರಲು ಕಂಡು ಪೇಳಿತು ಕರಡಿಯಂತೆಂದು || ೩೬೩

ಬೆದರಬೇಡೆಲೆ ರಾಜ ನಿನ್ನನು
 ವಧಿಸುವನು ನಾನಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
 ವಧೆಗೆ ಕಾದಿದೆ ಸಿಂಹ ಮರದಡಿ ಕೆಳಗೆ ಬರಲೆಂದು |
 ಅದಕೆ ನೀ ನಡುರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ
 ಮುದದಿ ಪವಳಿಸು ನಿನ್ನ ಕೊಡೆಯಲಿ
 ಅದುವೆ ಕಡೆಯಲಿ ನಾನು ಮಲಗುವೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆನಲು || ೩೬೫

ದೊರೆಯು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಮಲಗಲು
 ಸರತಿ ಬಂದುದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ
 ಕರಡಿರಾಜನ ಕೊಡೆಯನಾಶ್ರಯಿಸಲ್ಲಿ ಪವಳಿಸಲು |
 ಕರಡಿ ದೊರೆಯನು ತಳ್ಳು ಹಸಿವೆಯು
 ಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆನಲು ಸಿಂಹವು
 ಕರಡಿಯೊಪ್ಪದೆ ರಕ್ಷಿಸಿತು ನಿಜರಾಜತಲಕನನು || ೩೬೬

ನಡುವು ರಾತ್ರಿಗೆ ಕರಡಿರಾಜನ
 ಕೊಡೆಯನಾಶ್ರಯಿಸಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು
 ಪೊಡವಿಪನೆ ನೀ ತಳ್ಳು ಕರಡಿಯ ನೆನುತಲಾ ಸಿಂಹ |
 ಒಡಲದಾಹವ ನೀಗುತ್ತಿಲ್ಲೆಂ
 ದಡವಿಯಲಿ ನಾ ಪೋವೆ ನಿನ್ನನು
 ಕೊಡರೆ ನಾನೆಂದೆನಲು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಕರಡಿಯನು || ೩೬೭

ತಳ್ಳಿದನು ದೊರೆ ಧರ್ಮಗುಪ್ತನು
 ಬಳ್ಳಿಯೊಂದನು ಓಡಿದು ಚಂಗನೆ
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಟೊಂಗೆಗೆ ಜಿಗಿದು ಜಂಬುಕವು |
 ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವ ಕುರಿತು ಜಂಬುಕ
 ಬುಲೇ ನೀನು ಕುಬೇರನಿಗೆ ನಿಜ
 ದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯು ಭದ್ರ ನಿನಗಿದು ಗೌತಮನ ಶಾಪ || ೩೬೮

ನಾನು ಭೃಗುಕುಲಜಾತ ನಿನ್ನಯ
ಹೀನರೂಪವ ಬಿಡಿಸಿ ಮುನ್ನಿನ
ಜ್ಞಾನವನು ಕರಣವೆಳಲು ಕರಡಿಯ ಕಾಮರೂಪಿನಲಿ |
ನಾನು ಬರೆ ವಿಶ್ವಾಸಭಾತುಕ
ಮಾನವಾಧೀಪನೀತನಿವನಿಗೆ
ಜ್ಞಾನಪಲ್ಲಟವಾಗಲಿನ್ನುತ ತಪ್ಪಿತು ಕರಡಿ ||

೩೬೯

ಶಾಪಗಳೆದಾ ಭದ್ರ ಹೊರಟನು
ಪಾಪಿ ದೊರೆ ತಾ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮೆಯಲಿ
ತಾಪಪಡುತಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು ದೇಶದೇಶಗಳ |
ಈ ಪರಿಯಲಾ ಧರ್ಮಗುಪ್ತನು
ಶಾಪಗಳೆಯಲು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು
ಭೂಪನಂದನ ಕಂಡು ತಿಳಿಸಿದರೆಲ್ಲ ವಿವರವನು ||

೩೭೦

ನಂದ ತನ್ನಯ ಮಗನ ಹುಚ್ಚಿಗೆ
ನೊಂದು ಜೈಮಿನಿವರನ ಬಳಿಗೈ
ತಂದು ಪೇಳಿದ ಸುತನ ದುಸ್ಥಿತಿಯದನು ಪರಿಪರಿಸೆ |
ಬಂದ ಭವ ತಾ ಮುನಿಯು ಪೇಳಿದ
ನೊಂದು ಮೆಂಕಟ ಪುಷ್ಪರಾಜೆಯೊಳು
ಮೊಂದು ಶಾಪವ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ರಾಜ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

೩೭೧

ನೇಮದಿಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ರಾಜನು
ಸ್ವಾಮಿಯನು ಪ್ರೇ ಮೆಂಕಟೇಶನ
ಪ್ರೇಮದಿಂದವನಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲು |
ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಪರಾಜೆಯಲಿ ಜಳಕವ
ನೇಮದಿಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಗಳಿಸುವ
ನೇಮವಿದು ಭಕ್ತಜನ ಸಕಲಾರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯಗಳ ||

೩೭೨

ನಂಬಿಯೆಂಬವ ವೃದ್ಧ ನೋರ್ವನು
 ನಂಬಿ ಭಕ್ತಿಯ ನಿತ್ಯದಲಿ ತಾ
 ತುಂಬಿಕೊಂಡಾಕಾಶ ಗಂಗೆಯ ತೀರ್ಥವನು ತಂದು |
 ಹೊಂಬಿಸಿಲು ಮೂಡಣದಿ ಮೂಡುವ
 ದೆಂಬ ಮೊದಲಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವ
 ನೆಂಬ ಮುದುಕನ ಕಠಿಣ ಭಕ್ತಿಯ ಕಂಡು ಶೇಷತಲ || ೩೭೩

ಬಾಣದಲಿ ಗಂಗೆಯನು ತಂದವ
 ಮಾಣಸಲು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಶ್ರಮವನು
 ಜಾಣೆಗಿದುವಾಕಾಶಗಂಗೆಯ ವಿಸರಂ ಪಡಿಸಿತು |
 ಜಾಣ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯ
 ತಾಣೆಗಿದು ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠವಲ್ಲದೆ
 ಕಾಣಗಲೆವುದನೇಕ ಭವಗಳನಿದರ ಜಳಕದಲಿ || ೩೭೪

ಓರ್ವ ಕೇಶವಭಟ್ಟನೆಂಬ ನಿ
 ಗರ್ವಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ ಬಹುದಿನ
 ಪೂರ್ವದಲಿ ಗೋಪಾವರಿಯ ನದಿ ತೀರದಲಿ ನೆಲಿಸಿ |
 ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಮೊದಗಲಿಗಿವ
 ನೋರ್ವನೇ ತಾನೆಂಬ ತೆರದಲಿ
 ಸರ್ವಕಾಲವನತಿಥಿಯುಭ್ಯಾಗತರ ಸೇವೆಯಲಿ || ೩೭೫

ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ
 ನಿಳೆಯಜಾಣರ ಜಾಣನೆಂಬುವ
 ಗಳಿಕೆಯನು ತಾ ಗಳಿಸಿ ಕಾಲವ ಕಳೆಯಂಕಲ್ಲಿರಲು |
 ಇಳೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋರ್ವನಲ್ಲಿಗೆ
 ತಿಳಿಯದೆಲೆ ತಾ ಬಂದನೀತನ
 ಕಳೆದ ತಂದೆಯ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕೆಂದವ ಕೇಶವನ ಗೃಹದಿ || ೩೭೬

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರ್ಥಕಿ ಬಂದನೇತನ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಾಕಿದಂ ಕೇಶವ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಿಧಿಯಂತೆ ನಡೆದ ತಂದೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನು |
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠರೆನಿಸಿದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವವನುಳಿದಾತನೆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಲ್ಲವೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು || ೩೭೭

ಇನಿತು ಕಾರ್ಯವ ನಡೆಸಿ ಭಟ್ಟನು
 ದಿನದಿನಕಿ ತಾ ತನುವಿಕಾರದಿ
 ಕೊನೆಗೆ ತಿರುಗಿತು ಮುಖವು ಕತ್ತೆಯ ಮುಖದ ಪರಿಯಂತೆ |
 ಕೊನೆಯ ಕತ್ತೆಯ ಮುಖದಿ ಕೇಶವ
 ನೆವೆದಂ ಬಂದ ಸುವರ್ಣಮುಖಿಯೆಡೆ
 ಗನಕಿ ಕಾಲದೊಳಗಿದ್ದ ಮುನಿಯಾತ್ಮಮಕಿ ವಂದಿಸು || ೩೭೮

ಯೋಗದೃಷ್ಟಿಯ ಕೋನದಿಂದವ
 ನಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತಗಪ್ಪನೀತನ
 ರೋಗ ದುಷ್ಟಿ ತಿಯನ್ನು ಪೇಳಿದನವಗೆ ವಿವರದಲಿ |
 ರೋಗಿ ವಿಪ್ರನೆ ಪಿತನ ಶ್ರಾದ್ಧಕಿ
 ಭೋಗ ನಿಜಂತಾನ ಶೂನ್ಯ ವಿ
 ರಾಗಿ ಭೂಸುರ ನೇಮಕದ ಫಲವಿದಕಿ ಬಿಂತಿಸದೆ || ೩೭೯

ತೊಲಗು ನೀನಾ ಮಂಕುಲೇಶಲ
 ನೆಲೆಯೊಳಿರುವಾಕಾಶಗಂಗೆಯ
 ಜಳಕದಲಿ ನೀ ಕಳೆವೆ ಕರ್ಮವನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ |
 ಬಳಕ ಮುನಿಪದಯುಗಕಿ ವಂದಿಸಿ
 ತಿಳಿದು ವಿವರವ ಬಂದು ಜಳಕಿಸೆ
 ಕಳೆದುದಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವಿಕೃತರೂಪು ಗಂಗೆಯಲಿ || ೩೮೦

ನೆನೆದರದಿಂದಷ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ
ಮನಸಿನಲಿ ನಾವ್ಗಣಿಸಲಾಗದು
ಎನಿತು ಪಾಪದರಾಶಿಗಳೆವುದು ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ।
ಅನುದಿನವು ಜನಕೋಚಗಿದು ಫಲ
ಮೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಂಕಟಾಚಲ
ಮನುಮುನಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಭೀಷ್ಮದ ಗಣಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ॥ ೩೮೦

ಭೂಕುರರೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿದ
ವಾಸಿ ಪೂರ್ವದಿ ಭದ್ರಮತಿಯವ
ಗೇಸು ಪೂಜಿಸಿ ಪದ್ಧತಿಯರಿಗಿವನೋರ್ವನೇ ಪತಿಯು ।
ಈ ಸುದತಿಯರುಗಳೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿದ
ರೇಸು ಮಂದಿಯೋ ಮನೆಯು ತುಂಬಿತು
ಲೇಸು ಬಯಸುವ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ॥ ೩೮೧

ಅರುಜನ ಸತಿಯರಿಗೆ ಜನಿಸಿದ
ಪಾರ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಿವ
ಮೀರಿದತಿ ಸಂಕಟಕಿ ತೊಡರಿದನುದರ ಪೋಷಣೆಗೆ ।
ಆರದುದಿಮೆಯು ಸಾಲದಾಯಿತು
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯನ ತಾನೇ
ಪಾರುಗಾಣಿಸಲೆಂದು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾದ ಭದ್ರಮತಿ ॥ ೩೮೨

ಸತಿಯರಾರಕಿಶೋಮತಿಯು ಪ್ರಿಯ
ಗತಿಶಯಳು ತಾ ಬಹು ವಿವೇಕಳು
ಪತಿಗೆ ನೆಚ್ಚಿನ ಮಡದಿ ಹಾನೆನಿಸಿದ್ದ ರವರೊಳಗೆ ।
ಚತುರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭದ್ರಮತಿಗಾ
ಸತಿಸುತರುಗಳ ನಿತ್ಯಜೀವನ
ಸತದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕೋವಾಯಿತದಶನ ಪುನರಿದಲಿ ॥ ೩೮೩

ಶೀಲದಲಿ ಸಂಪನ್ನ ಕಿರಣಸತಿ
ಪೇಳಿದಳು ತನ್ನ ನಿಯಂನಿಗೆ ಸಿರಿ
ಲೋಲನೊಲಿಯಲು ವೆಂಕಟಾಚಲದಕಿಶಯೋಕ್ತಿಯನಂ ।
ಕೇಳು ಪಾಪವಿನಾಶನದಿ ಶುಭ
ಕಾಲ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ನಿಯಮವ
ಪಾಲಿಸಲು ನಿಜಭೋಗ ದೊರೆಯುವುದೆಂದಳಾ ಯುವತಿ ॥ ೩೮೫

ಇನಿತು ಪಾಪವಿನಾಶ ಜಳಕದಿ
ಘನತೆಯಿಂದಿಹಪರದ ಸೌಖ್ಯವು
ಮನುಮಂನಿಗೆಗೆ ಲಭ್ಯವೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿಹೆನು ।
ಮಂನಿವರದ ಸಖಿಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾರದ
ಮನೆಯೊಳಿದನವರೆನ್ನ ತಂದೆಗೆ
ತನುವು ಪುಳಿಸುವಂತೆ ಪೇಳಿದರೆಂದಳಾ ರಮಣಿ ॥ ೩೮೬

ಎಂದೂ ಪೇಳಿದ ಸತಿಯ ಸೂಕ್ತಿಗೆ
ಒಂದುಪಾಯವ ತಿಳಿಯದಲೆ ತಾ
ಮುಂದೆ ಮೂಡುವ ಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಸುರನು ।
ಮಂದಮತಿ ತಾನಾದ ಮನುಜನಿ
ಗೊಂದಂಪಾಯವನೊಲಿದು ಪೇಳುವ
ಸುಂದರೋಮಣಿಯವಳೆ ತನ್ನಯ ಪತಿಗೆ ನಿಜವಂತಿ ॥ ೩೮೭

ಆ ಯಶೋಮತಿ ಸತಿಯ ಸೂಚನೆ
ಕಾಯಕವ ಸಂಸಾರವನಂ ತಲೆ
ಗಾಯಬೇಕೆಂದಾತ ತನ್ನೊಳುತಾನೆ ಯೋಚಿಸುತ ।
ಬಾಯಿಮಾತಿನೊಳೊಂದಂ ಕಾಣದೆ
ತೋಯಜೋದರ ವೀನೆಯನ್ನನು
ಕಾಯಬೇಕೆಂದೊರತುನಾಗಲೆ ಮುಂದೆ ಭದ್ರಮತಿ ॥ ೩೮೮

ನಡೆದು ಹತ್ತಿರದಗ್ರಹಾರಕೆ
ಬಡವ ಭದ್ರ ಗೃಹಸ್ಥನೋರ್ವನ
ಪಿಡಿಯೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೊಲಿದುಕೊಟ್ಟ ಗೃಹಸ್ಥ ಭೂಮಿಹಂಸು ।
ಪಡೆದು ಸಂತಸದಿಂದ ಭದ್ರನು
ನಡೆದ ಮಂಕಟೇಶ ಸ್ನಾನವ
ನಡೆದು ಪಾಪವಿನಾಶಕೀರ್ತಿದ ಕಳೆಯೆ ಕರ್ಮವನು ॥ ೩೮೯

ತೀರ್ಥಮಹಿಮೆಯದೆನಿತು ಪುಣ್ಯಕೆ
ಸಾರ್ಥಕವೊ ಜನಕೆಂಬ ತೆರದಲಿ
ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದನದರ ಜಳಕವ ಭದ್ರಮತಿಯೆಂದು ।
ತೀರ್ಥದಲಿ ಮಿಂದೆದ್ದು ಬಳಕೆಯ
ತಾರ್ಥಗಳಿಸಿದ ತನ್ನ ಭೂಮಿಯ
ಸಾರ್ಥಕಕೆ ತಾನಿತ್ತು ದಾನವನೋರ್ವ ಭೂಸುರಗೆ ॥ ೩೯೦

ದಾನವನು ತಾನಿತ್ತು ಭೂಮಿಯ
ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಶ್ರೀ ಮಂಕಟೇಶನ
ದಾನವಾರಿಯ ದಯದಿ ಲಭಿಸಿತು ಸಿರಿಯ ಸಂಪದವು ।
ಜ್ಞಾನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತನ್ನ ಮಡದಿಯ
ಮೌನದಲಿ ನೆನೆನೆನದಂ ಸಂಪದ
ಮನದಿ ಕಾಲವ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನು ಸಿರಿಯ ಸೋಗಿನಲಿ ॥ ೩೯೧

ಕಪಿಲ ತೀರ್ಥ

ಕಪಿಲನೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಯೋರ್ವನು
ವಿಷನದಲಿ ಶಂಕರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ತಪವನಾಚರಿಸುತಲಿ ಕಳೆದನು ಬಹಳ ಕಾಲವನು ।
ಕಪಿಲನೀತರಗೈದ ತಪುವನ
ವಿವುಲ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಂಕರ
ಸುಫಲದಯದಿಂದಿತ್ತು ದರುಶನ ತನ್ನ ಸತಿಯೊಡನೆ ॥ ೩೯೨

ಇದುವೆ ಸ್ಥಳದಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪತಿ
ಮೃದು ವಚನದಿಂದೀಯೆ ದರಂಜನ
ವಿದಕೆ ಕಪಿಲನ ಪೆಸರಂ ಬಂದಿತು ಕಪಿಲ ತೀರ್ಥದಲಿ ।
ಬದಗಿದತಿ ಬವಣೆಗಳ ಜನರುಗ
ಳಿದರ ಸ್ನಾನದಿ ಕಳೆಯುತಿರುವರು
ಮುದದಿ ತಮ್ಮಯಭೀಷ್ಟವೆಲ್ಲವನಿಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥದಲಿ ॥ ೩೯೩

ಪೂರ್ವದಲಿ ನಿಜರಾಜ ಪುರಂದರ
ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಧರ್ಮನಿರುತದೊ
ಕೋರ್ವನೇ ತಾನೆಂಬ ತೆರದಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳತಲಿ ।
ಗರ್ವಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ ಜನರಿಗೆ
ಸರ್ವಕಾಲದ ಶಾಂತಿಯನು ತಾ
ಸರ್ವರಿಗೂ ನೆಲೆಯೊಲಿ ಕಳೆಯುತಲಿದರ್ ಕಾಲವನು ॥ ೩೯೪

ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬಹುದಿನ ಪುರಂದರ
ಭ್ರಾಂತನಾದನು ಮನಕೆ ನೆಮ್ಮದಿ
ಯಾಂಕು ಕಾಣದೆ ದೊರೆಯು ನಿಜಸಂತಾನತೂನ್ಯದಲಿ ।
ಶಾಂತಿಯಿಂದಿವ ಕಂತಂಜನಕನ
ಕಾಂತೆಯನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಪಡೆದನು
ಶಾಂತತೆಗೆ ಪುರಾದ ಕುವರನ ಪೆಸರಂ ಮಾಧವನು ॥ ೩೯೫

ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬೊದಾರ್ಯದಲಿ ನಿಜ
ಮಾತೆಪಿತರಂಗಳಿವನ ಸಲಹುತ
ಲಾತನೆವ್ವನವಡರಿ ಬೆಳೆದನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ।
ಈತ ಮಾಧವನತಿತಯೋಕ್ತಿಯ
ಮಾತು ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗಲು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಕುವರಿಯದ ಕೇಳಿ ॥ ೩೯೬

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ತನ್ನ ಪಿಕ್ಕಿಗೆ ಮನದಭೀಷ್ಟವ
 ನಿನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು
 ಸನ್ನು ತಾಂಗಿ ಸುಶೀಲೆಯೊಪ್ಪಿದ ಯುವಕ ಮಾಧವಗೆ ।
 ತನ್ನ ಕುವರಿಯನಿತ್ತು ಮದುವೆಯು
 ಚನ್ನ ಬಾಂಧವರೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ
 ನಿನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರ ಮಾಧವಗಾಥಿಕ ವೈಭವದಿ ॥ ೩೯೭

ಮೇದಿನೀಪತಿ ಸತಿ ಸುಶೀಲೆಯು
 ವೇದಪಾರಾಯಣದಿ ಧರ್ಮದ
 ಸಾಧವನರಿತಿದ್ದ ಸದ್ಗೃಹೀಯಳು ತೀಲದಲಿ ।
 ನೂದುವನು ಕಾಮಾಂಧಕಾರದಿ
 ಸಾಧಿಸಲು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯನು ಬಲು
 ಕಾದಿದನು ತನ್ನ ರಸಿಯೊಳು ತಾನೊಂದು ಹಗಲಿನಲಿ ॥ ೩೯೮

ಸುಗುಣಮತಿ ಸುಶೀಲೆಯೊಪ್ಪದೆ
 ವ್ಯುಗ್ರಸವೂಹಕಿ ಬೇಚರಗಳಿಗೆ
 ಹಗಲಿನಲಿ ಸಂಭೋಗವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಕರವಲ್ಲ ।
 ಹಗಲಿನಲಿ ಸಂಭೋಗಿಷ್ಟದು ಬಹು
 ಯುಗಯುಗಾಂತರ ಪಾಪವಲ್ಲದೆ
 ಜಗತಿ ಸೊಗಸದು ಬೇಡುವೆನು ನಾ ಬೇಡವೆಂದೆನಲು ॥ ೩೯೯

ಹೆಂಡತಿಯೊಳು ವಿರಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ
 ಗಂಡ ಮಾಧವನಡವಿ ಮಾರ್ಗದಿ
 ಗುಂಡಿಗೆಯ ತಾವದಲಿ ಹೋಗುತೊಂದು ತರವಿನದಿ ।
 ಕಂಡು ಸುಂದರಿಯೋರ್ವಳನು ಮುಂ
 ಕೊಂಡು ಬಯಸುತಲುವಳ ಸಂಗವ
 ಮಂಡೆಯನು ಮುಂದೂಡಿ ಬೇಡಿದ ಮೋಹುಗ್ಗಿಳು ॥ ೪೦೦

ತರುಣಿಮಣಿ ನೀನಾರಂ ನಿನ್ನಯ
 ಪುರವದಾವುದು ನಿನ್ನ ಚಲುವಿಗೆ
 ದೊರೆಯು ನಾ ಸೋತಿಹೆನು ಬಾ ಕೊಡುವೆನು ನಾನೆನಲು |
 ಧರಣಪತಿಯನ್ನೆಸರು ಕುಂತಳೆ
 ದೊರೆಗೆ ಸರಿನಾನ್ವಲ್ಲ ವೃಶ್ಯಳು
 ತರಣು ಹೊಗುವೆನು ಬೇಡವೆಂದಳು ತರುಣಿಯರುನಿಗೆ || ೪೦೦

ನರನು ತಾ ಕಾಮಾಂಧನಾದರೆ
 ನರಳುವನು ಬಹುವಿಧದೊಳಲ್ಲದೆ
 ತರುಣಿಯಕ ನಿಜಗುರುತನರಿಯದೆ ಮರುಳನಾಗುತಲಿ |
 ತರಗುತಡಕೆಂದವಳ ಕಡೆಯಲಿ
 ಚರಣವಿಡಿಯಲು ಹೇಸನೆಂಬುದ
 ನರಿತವರು ತಾ ಜಾಣರಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಬಾಳಿನಲಿ || ೪೦೧

ಕಾಮವೇ ಕಡುಪಾಪ ಬಂಧನ
 ಕಾಮವೇ ದುಷ್ಕರ್ಮದವ್ವನ
 ಕಾಮವೇ ಸಕಲೆಲ್ಲ ನಾಶದ ಪಾಶ ಮನುಜರಿಗೆ |
 ಕಾಮವೇ ಕಾಮೋಡ ಕತ್ತಲೆ
 ಕಾಮವೇ ಹೊಂಗನು ಬಾಳಿಗೆ
 ಕಾಮವೇ ವೈರಾಗ್ಯ ಕಡೆಯಲಿ ಜೀವಕುಟಕಕೆ || ೪೦೨

ಹೆಣ್ಣಿನೊಲುಮೆಯು ಬೇಕು ಗಂಡಿನ
 ಕಣ್ಣಿನೊಲುವು ಬೇಕು
 ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿಸಿ ಬಾಳ ಕಡಿಪಲ್ಪಲ್ಲ ಬೇವನದಿ |
 ಹೆಣ್ಣು ತಾ ಬಯಸುವುದು ಗಂಡನು
 ಕಣ್ಣು ಸಲಿಗೊಂದು ಮಾತ್ರದಿಂದದ
 ನಣ್ಣು ನೀ ನರಿತಿದ್ವಾರದು ಬಲು ಸೋಗು ಜೀವಿತಕೆ || ೪೦೩

ನಾರಿ ತನ್ನಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೊಲುಮೆಗೆ
 ಹಾರಿಸುವಳಿ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯನ
 ದಾರಿಗೂ ವೈವರಣ್ಯವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿನ್ನೆಗೆಳೆ |
 ಚಾರುಗುಣ ಸಂಪನ್ನನೋವ್ ವಿ
 ಚಾರಮತಿಯದನರಿತು ಸಿಲುಕನು
 ನಾರಿಯರ ಸಮ್ಮೋಹನಾಪ್ತಕೆ ಜಾಣ ಸತ್ಪರುಷ || ೪೦೫

ವನಿತೆಯರುಗಳು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಯು
 ಜನರ ಮನಸಿಗದೆಷ್ಟು ಗಣ್ಯರು
 ನೆನೆದ ಮನುಷ್ಯಗೆ ನಾಲ್ಕುಯುಗಗಳ ಮಹಿಮೆಯಾಧರಿಸೆ |
 ವನಿತೆ ರೇಣುಕೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲಿ
 ಜನಕುತೆ ಪ್ರೇತಯಲಿ ಕಾರಣ
 ಮನದ ದ್ರೌಪದಿ ದ್ವಾಪರದಿ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಲಿಯುಗದಿ || ೪೦೬

ಮಾಧವನು ಕುಂಠಳಿಗೆ ನೀತಿಯ
 ಬೋಧಿಸುತಲಿ ತೆರದಿ ನನ್ನವ
 ಕಾದೆನ್ನವ ತೆರದಿ ರಮಣಿಯ ಮನವ ತಿರುಗಿಸಿದ |
 ಆದುದಿವರಿಗೆ ಶುಭವಿವಾಹವು
 ಸಾಧಿಸಿದರವರಿಚ್ಛೆಯನು ತುಂ
 ಪಾದ ವಿಹಿನಯೊಳೆಷ್ಟು ಕಾಲವು ಪುರವ ನೆನೆಯದಲೆ || ೪೦೭

ಕೂಡಿ ಬಾಳಿದರಿವರು ಕೆಲದಿನ
 ನೋಡಿ ದಣಿದಾದೈವವಿವರನು
 ಬೇಡ ನೀನಿನ್ನೆಂದು ಕುಂಠಳಿಗಿತ್ತ ಮರಣವನು |
 ಜೋಡಿಯಗಲಿದ ಮಾಧವನು ಕೊಂ
 ಡಾದಿ ನಿಜಸತಿದ್ವ ಗುಣಗಳ
 ಕಾಡಿನಲಿ ಮತ್ತಿಗಟ್ಟು ತಿರುಗುತಲಿರಲು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ || ೪೦೮

ಒಂದು ದಿನ ಮಾಧವನು ಯಾತ್ರಿಕ
ವೃಂದದೊಳು ತಾ ಬೆರಕು ತಿರುಪತಿ
ಗೊಂದು ಬಂದವ ಮಂಳುಗಿ ಕಪಿಲೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೀರ್ತನೆ ಬಲಿ ।
ಬಂದವರು ನಡೆದಂತೆ ಮಾಧವ
ನೊಂದು ತೋರದೆ ಪಿತ್ತದೇವತೆ
ಗೊಂದು ಪಿಂಡವೃದ್ಧಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲವು ದೇವತೆಗೆ ॥ ೪೦೯

ಗಿರಿಯೊಡೆಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
ನರಸಿ ಬೆಟ್ಟವ ಹತ್ತಿ ದೇವನ
ದರುಶನವ ಮಾಧವನು ಪಡೆದನು ಭಕ್ತರೊಡಗೂಡಿ ।
ಕರುಣಮಯ ಸಂಪ್ರೀತಮೂರ್ತಿಯು
ದರುಶನದಿ ಸುಖಾನ್ವಿತ ವಡೆಯುತ
ಮರಳಿದನು ಸತಿ ಸುತೀಲೆಯ ನೆನೆಯುತರಮಾನಗೆ ॥ ೪೧೦

ನೋಡಿ ತನ್ನಯ ಪತಿವದಕೆ ಕರ
ಜೋಡಿಸುತ ಶಿರಬಾಗಿ ನಲಿದಳು
ಬಾಡಬೆಂಡಾಗಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಪೆಸರಾಯ್ತು ಜಳಕವ
ಮಾಡಿ ಕಪಿಲೆಯೊಳಿಳಿಸಿ ಪಿಂಡವ
ಕೂಡುವುದು ಪಿತ್ತದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಫಲವೆಂದು ॥ ೪೧೧

ಇವನು ಕರದಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲ
ದನಿತು ಪೂಜ್ಯಪುರಾಣ ಕೀರ್ತನ
ಳನನವರತ ನಿಜಭಕ್ತರೊಡನೆ ನಿತ್ಯನಿಯಮದಲಿ ।
ಮನದಭೀಷ್ಟವ ಗಳಿಸಿ ಕೂಡುತಿಕ
ಫನಮಹಿಮ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
ನನಂದಿನವು ನೆನವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಸರ್ವಮಂಗಳವ ॥ ೪೧೨

ಜಯತು ಜಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ಜಯತು ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
 ಜಯತು ಜಯಶ್ರೀ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ ನಿತ್ಯಭಕ್ತವರ ।
 ಜಯತು ಜಗದಾಧಾರ ಪುರುಷನ
 ಜಯತು ಜಯ ಜಗಮೋಹನಾಂಗನ
 ಜಯತು ಜಯಜಯ ವರದಹಸ್ತನ ಜಯ ನಮೋನಮಃ ॥೪೧೩॥

ಚಾರುವೇದಕೆ ಮತ್ಸನನೊಡೆ
 ಮೇರುವಿಗೆ ಕೂರ್ಮಾಂಗವೆತ್ತಿದೆ
 ಧಾರುಣೀಯ ವರಾಹ ತರಳಿಗೆ ವರದ ನರಸಿಂಹ ।
 ಮೀರಿದಾ ಬಲಿವಧಿಗೆ ವಾಮನ
 ವೀರಕ್ಷಿತಿಪರ ಪರಶುರಾಮನ
 ಚೋರಧನುಜಗೆ ರಾಮ ಗೋಪಿಕ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ನಮೋ ॥೪೧೪॥

ಕಲಿಯುಗದಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಭಕ್ತರಿ
 ಗೊಲಿದು ವರಗಳನೀವ ನಿನ್ನಯ
 ಚಲುವು ನೆಲೆಯಾಗಿರಲಿ ಎನ್ನಯ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಿ ।
 ಸುಲಭದಲಿ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
 ನಿಳಿಗೆ ಸಿರಿವೈಕುಂಠ ತಿರುಮಲೆ
 ನಿಲಿಯ ನೀನೆನಗೊಲಿದು ಕರಣಿಸು ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯನು ॥೪೧೫॥

ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ ಭವದ ಭಯದಲಿ
 ಕರೆವ ಹಕ್ಕಿನಗುಂಟು ನಿನ್ನನು
 ಕರೆವ ಯಾರನು ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಭವದ ಬೇಗೆಯಲಿ ।
 ಕರುಣಿಸಲು ನೀನುಂಟು ಸರ್ವರ
 ತಿರುಪತಿಯ ಗೋವಿಂದನಂದರೆ
 ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನನು ಕರುಣಿಸುವರಾರು ॥ ೪೧೬॥

ದೇವದೇವನ ನಿನ್ನ ಪದವಿಯು
ದಾವಪುರಿಯಲಿ ದೊರೆಕಿತದನೀ
ನೀವುದಾದರೆ ದಾರಿಗೀಯುವ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯಲಿ ।
ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂದು ಭಜಿಸುವೆ
ನೀವು ಕರುಣಿಸಬಾರದೇತಕೆ
ಭಾವಜಿಯ ಮನಧಾಮ ನಿನ್ನಯ ಭವ್ಯ ಕರಂಗಳನು ॥ ೪೧೭

ಕಣ್ಣೆ ದುರು ರವಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗಿದೆ
ಹುಣ್ಣೆ ಮೆಗೆ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ತಣಿಸಿದೆ
ಮಣ್ಣೆ ನಲಿ ಫಲಭರಿತ ಸು ನೀನಾದೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ।
ಹಣ್ಣು ಹೊನ್ನಿನ ಮೋಹವಡರಿಸಿ
ಬಣ್ಣ ಗುಂದಿರುವೆಲ್ಲರನು ನ
ಮ್ಬಣ್ಣ ನೀ ಮೈದೋರಿ ರಕ್ಷಿಸೊ ಮಂಕಟಾಚಲನ ॥ ೪೧೮

ಸರ್ಪಶಯನನೆ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಕಂ
ದರ್ಪಜನಕನೆ ಭಕ್ತಜನ ಸಂ
ಕರ್ಪಗಳಿಗೆ ಸಂಕಾರಿ ವಿವಿಧ ವಿಹಾರಿ ಮುರವೈರಿ ।
ದರ್ಪರಹಿತ ವಿಲಾಸಿ ಗಿರಿಯೊಳ
ಗಿರ್ಪ ನಿನ್ನ ಡಿದಾವರೆಗೆ ನಾ
ನರ್ಪಿಸುವೆ ನನ್ನೆಲ್ಲವನು ನಿನ್ನೊಲಮಂಗಾರ್ಥಿಸುತ ॥ ೪೧೯

ಭೂನಿವಾಸನೆ ಭಜಿಪ ಜಿಹ್ವೆಯು
ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಕೊಡರೆದಾಭವ
ಹಾನಿ ಪಾತ್ರನೆ ವಿವಿಧ ಪೂಜೆಗೆ ಪರದ ಹಸ್ತಕನೆ ।
ದೀನದಲಿಕೋದ್ದಾರನಾಥನೆ
ಮೌನಿಜನ ಸಂಪ್ರೀತದಾತನೆ
ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನಗೊಲಿದು ಕರುಣಿಸೊ ಮಂಕಟಾಚಲನ ॥ ೪೨೦

ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ ಗರುಡವರ್ಗ
 ಲಕ್ಷಲಕ್ಷಾಭೀಷ್ಟ ವರಗಳ
 ನಕ್ಷಯದಿ ನೀನಿತ್ತು ಸಲಹಿದೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ।
 ಅಕ್ಷಿಗಳು ರವಿಶಶಿಗಾಳಿರೆ
 ಕಂಕ್ಷಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಧರಿಸಿಹ
 ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಸಲಹು ಬೇಡುವೆ ಮರುಳು ಮಾನವರ ॥ ೪೨೦

ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಸರಸುತ
 ಗಿರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಹ ನಿತ್ಯ ಭಕ್ತರ
 ದರುಶನವು ತಾ ನಿನಗನಿತು ಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲಾಗಿಹುದೋ ।
 ಕರಣವದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಾದರೆ
 ಸರರುಗಳ ಗತಿಯೇನು ವಿವರಿಸು
 ಸಿರಿಯರಸು ಶ್ರೀ ಮೆಂಟೇಶನ ಮಂದಮತಿಯುತಗೆ ॥ ೪೨೧

ಹಾಡಿದರೆ ನೀನೊಲಿದು ಕೇಳುವೆ
 ಪಾಡಿದರೆ ನೀನಲಿವೆ ಬಲುಕೊಂ
 ಡಾಡಿದರೆ ಮನತಣೆವೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ಸಾವಿರವ ।
 ಬೇಡಿದರೆ ನೀ ಕೊಡುವೆ ನೆನದುದ
 ರೂಢಿಯಲಿ ನೀ ಹಿರಿಯ ನಿನ್ನಯ
 ನೋಡಿದಾತನೆ ಧನ್ಯ ಬೇಡುವೆ ನೀಡು ದರುಶನವ ॥ ೪೨೨

ಮಾನವರು ನಾವೆಲ್ಲ ಮರುಳರು
 ಜ್ಞಾನಿಯದು ನಿನಗಿಷ್ಟವೇ ನಾ
 ನೇನ ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ನಾಟಕದಭಿನಯಾಂಕಗಳ ।
 ಮಾನಸಿಧಿ ನೀನಿರಲು ದೀನರಿ
 ಗೇನು ಕಂಟಕವಿಲ್ಲ ನಿಜವಿದು
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪೊರೆಯೊ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಮಂಡಲಿಯ ॥ ೪೨೩

ಮಂಕುಟೇಶ್ವರೋದಯ ದೀನರ
ಸಂಕಟಾಂಕಿತ ನಿನ್ನ ನಾಮಗ
ಳಂಕವರಿಯದೆ ಬಾಯತೊಡೆರುವ ತಿಳಿದು ನೀನಿದನು |
ಮಂಕು ಜನರೋದ್ಧಾರ ಸಲಹೆ
ಮಂಕುಡೊಡ್ಡ ವಶತನೆ ಶ್ರೀಮ
ದ್ವಂಕಟೇಶ್ವರನೆಂಬ ಕಲಿಯುಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಮದಲಿ || ೪೨೫

ಕರೆದ ಭಕ್ತರನೇಕ ಮನುಮುನಿ
ಕರೆಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಾಯ್ದು ಭವದಲಿ
ಕರುಣಮಯನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ಹರಿಯ ನೀನೆನ್ನ |
ಮೊರೆಯಲಾಲಿಸಲೆಂದು ನಾನನ
ವರತ ಜುಸುವೆ ನಿನ್ನ ಚರಣದಿ
ವರದ ನೀನಾಗೆಂದು ಭಕ್ತರ ನಿತ್ಯ ಬವಣೆಯಲಿ || ೪೨೬

ಸರ್ವಕಾಲಕೆ ಸರ್ವಹಿತಜನ
ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ ಸರ್ವಗತಗುಣ
ಸರ್ವರಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವದ |
ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಸುಧಕ
ಸರ್ವಯುಗ ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವಕೆ
ಸರ್ವಸರ್ವಾರ್ಥೇಷ್ವರಾಯಕ ಮಂಕಟೇಶ್ವರನೆ || ೪೨೭

ಕೂಗಿ ಕತೆಯುವೆ ಬಾರದಿರೆ ತಿರ
ಬಾಗಿ ಬೇಡುವೆ ಒಲಿಯದಿರಲಿಂ
ಪಾಗಿ ಪಾಡುವೆ ನಿನ್ನ ನಾಮಾವಳಿಯ ರಾಗದಲಿ |
ರೋಗರಹಿತ ಸುರೇಶಹಿತ ಭವ
ರೋಗ ಪಂಡಿತ ಮರೆಯದೆನ್ನವ
ನಾಗಿ ಬಾರೈ ಮಂಕುಟೇಶ್ವರ ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯವರ || ೪೨೮

ಸತ್ಯಮಯ ಸತ್ಯೇಶ ಸಾಕ್ಷಿ
 ಸತ್ಯ ಸತ್ಯಾನಂದ ಸತ್ಯ
 ಸತ್ಯಸತ್ಯ ಫಲಾಬ್ಧಿ ಪೂರಿತ ಮರ್ತ್ಯ ಮಾಂಡಲಿಕ |
 ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಸತ್ಯಮೂಹಿತ
 ಸತ್ಯವರ್ಧಕ ಸತ್ಯಸಾಧಕ
 ನಿತ್ಯಸತ್ಯಾಧಾರ ಕರುಣಿಸೋ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲವ || ೪೨೯

ರತಿಪತಿಯ ಪಿತ ನಿನ್ನ ನಾಮದೊ
 ಕತಿಕಯದ ಸವಿಯುಂಡು ಕಣೆಯುವ
 ಮತಿಯುತರು ಬಹು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಮನುಜ ಜನ್ಮದಲಿ ||
 ಪತಿಕ ಪಾವನನೆಂಬ ಬಿರುದಾಂ
 ಕತನೆ ನಿನ್ನ ನಂ ಬೇಡುವನು ಚರ
 ಹಿತವ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಯೋ ಶ್ರೀವಂದ್ಯಂಕಟೇಶ್ವರನ || ೪೩೦

ವೇದ ಪಾಠನಾ ನಿನಾದ ಸತ್ವನ
 ಮೇದಿನೀಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
 ನಾದಮಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪುರುಷಾಕಾರ ವಿವಿಧವರ |
 ಸಾಧುಜನ ಸಂಕುಪ್ತದಾಯಕ
 ಬಾಧೆಗಳ ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನ
 ಕಾದಿರುವ ನಿನ್ನ ಧಿಕ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವನು ಸಲಹೊ || ೪೩೧

ಕರೆಕರೆದು ಮರುಳಾಗಿ ಬಹುಜನ
 ಮರೆಯಂತಿರುವರು ನಿನ್ನ ನಾಮವ
 ಕರುಣಿಸೈ ಮೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಪ್ರನಾಮವನು |
 ತಿರುಪತಿಯ ಗೋವಿಂದನನ್ನಲೊ
 ತಿರುಮಲೆಯ ವರದಾತನನ್ನಲೊ
 ಸರಿಯರಸ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕರೆಯಲೇನೆಂದು || ೪೩೨

ಸರ್ವಸುರನರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ನಿ
 ಗರ್ವದಿಂದರ್ಹಿಸುವೆನ್ನಯ
 ಸರ್ವಕಾಲದ ಸರ್ವನುಡಿಗಳ ನಿನ್ನ ನಾಮದಲಿ ।
 ಉರ್ವಿಯಲಿ ನೀನೋರ್ವ ಭಕ್ತರ
 ಸರ್ವಹಿತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸರ್ವದ
 ಸರ್ವಜನರೋದ್ಧಾರ ಕರುಣಿಸೊ ಸರ್ವಜನಹಿತವ ॥ ೪೩೩

ಮೌನಿಜನ ಸಂಕುಷ್ಟದಾಯಕ
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಸಿರಿಗೆ ನಾಯಕ
 ಭೂನಿವಾಸನೆ ಭಜಕರಕ್ಷಕ ಸರ್ವಚರಜನಕ ।
 ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗತಿಶಯದ ಪಾಲಕ
 ಮೂನವರ ದುರ್ಮತಿ ನಿವಾರಕ
 ಜಾನಕಿಯ ಸಂಪ್ರೀತಿದಾಯಕ ನಿತ್ಯಜನಭಜಕ ॥ ೪೩೪

ಜಪತಪಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
 ಸುಫಲಭರಿತೋತ್ಪಾದನೆಗೆ ನಿಜ
 ವಿವೃಲ ಪುಣ್ಯಪುರಾಣ ಚರಿತನೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕನೆ ।
 ಅಪರಿಚಿತ ನೀನಾಗಿ ಜನರನು
 ಕುಖಿತಗೊಳಿಸಲುಬೇಡ ಬೇಡುವೆ
 ವಿವರಿಕಾರ್ಥವನರಿಯದೆನ್ನಯ ಮೊರೆಯಮನಕರಿಸೊ ॥ ೪೩೫

ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮವು
 ಸಂಕಟಾಂಕಿತವೆಂದು ನಂಬಿಹ
 ಕಿಂಕರರ ನೀ ಪೊರೆಯೊ ಕಲಿಯುಗದಾತ ಸರ್ವಹಿತ ।
 ಮಂಕುಜನರೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದ
 ಕಂಕಣನು ನೀನಾಗಿ ಜನಮನ
 ದಂಕುರಿತ ನರಜನ್ಮಚಲವ ಬಿಡಿಸೊ ಮುಸುಕಿನಲಿ ॥ ೪೩೬

ಕಲಿಯುಗದಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಹುಜನ
 ಕಲಿಯುಗದ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
 ಕಲಿಯುಗದ ವೈಕುಂಠ ತಿರುಪತಿಯೆಂದು ಭಾವದಲಿ ।
 ಸುಲಲಿತಾತ್ಮ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಗೆ
 ಒಲಿವೆ ನೀನೆಂಬಾಸೆಯಲಿ ಬಹು
 ಬಳಲಿ ಬರುತಹ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆಯೊ ಗೋವಿಂದ ॥ ೪೩೭

ವಿರುವೇರುಗಳಿತ್ತು ಜನ ನಿ
 ಸ್ವಾರಗೋಳಿಹ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ
 ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೂರು ಲೋಕದ ಮುಖ್ಯ ಶ್ರೇಣಿಯಲಿ ।
 ಪಾರುಗಾಣಸುಬ್ಬೆ ಭವಗಳ
 ಜಾರಿ ಕೈ ಬಿಡಬಲ್ಲೆಯೇತಕೆ
 ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಾಟಕವ ॥ ೪೩೮

ಸವಿದು ಪಾಡಲು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆ
 ಕವಿದು ಮೊಳಗಲಿ ಹೃದಯಮಧ್ಯದಿ
 ಭವವಾಡಲಿ ಬರಿದಾದ ಮನಸಿವ ಪುಳಿತಾಂತರಕೆ ।
 ಕವಿಯ ವಿದ್ಯಾಜಾಲದಲಿ ನೀ
 ನವಿತು ಮೊಳಗೊ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ
 ಅವನಿಯೊಡೆಯನೆ ಮಂಕಟೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೪೩೯

ಕುರುಡರಿಗೆ ಕಣ್ಣಾದ ಹೃದಯದಿ
 ತರುಗಳಲಿ ಹಣ್ಣಾದ ಸವಿಯಲು
 ಮರುಳಿಗೆ ಚಿಗುರಾದ ಬಾಳಿನ ದಿವ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ।
 ಸುರನರರ ವರವಾದೆ ಕರುಣದಿ
 ದುರುಳ ರಕ್ಕಸಕಾಲುಭೈರವ
 ಕರುಣದಲಿ ಕೈಪೆಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸೊ ಪಕ್ಷಿವಾಹನನೆ ॥ ೪೪೦

ಮಂದಹಾಸನೆ ಮದನಪಿತ ಗೋ
ವಿಂದ ನಿನ್ನ ನು ಭಟಿಸುವೆನು ನಾ
ನೊಂದೆ ವಿಧದಲಿ ಸುಂದರಾಂಗನೆ ಪದುಮ ಪಾಲಕನೆ ।
ನೊಂದುವರಳುವ ನರರಭೀಷ್ಟವ
ಬಂದು ಸಲಹೋ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ
ಕಂದರುಗಳಿಳಿ ವಂದಿಪೆವು ನಮ್ಮ ಚಲ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೪೦

ಚಾರುವೇದಾಧಾರ ಪುರುಷನೆ
ಮೂರುಲೋಕಕೆ ಮುಖ್ಯಕರ್ತನೆ
ಪಾರುಗಾಚಿಸೊ ಶ್ರೀಧರನೆ ಜಯಕೀರ್ತಿಸುಧವರದ ।
ಸಾರಮಯ ಶ್ರುತಿನಾದ ವಿಷ್ಣುವೆ
ಪಾರಮಾರ್ಥ ಪರಾತ್ಪರಾರ್ಥಿತ
ಮೇರು ಭಜಗೋವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸೊ ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ॥ ೪೪೧

ಪರ್ಮಯಿಂದರ್ಚಿಸುವ ಭಕ್ತರ
ಮರ್ಮವನ್ನರಿದೆಲ್ಲರಿಗೆ ನೀ
ನಿರ್ಮಲವ ನೀನಿತ್ತು ಸಲಹೈ ಕೂರ್ಮಮೂರುತಿಯೆ ।
ಧರ್ಮಕರ್ಮದ ಬೇಧವರಿಯದೆ
ಕರ್ಮವಡರಿದ ಸುಜನರಿಗೆ ನೀ
ಧರ್ಮದಾಯಕನಾಗಿ ಪೂರೆಯೈ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೪೪೨

ಗುರುಗಳಿಗೆ ಗುರುವಾದೆ ಭವದಲಿ
ಕರೆವರ ಪರವಾದೆ ಶರಣರ
ಸುರಳವರದನೆ ಕರಣಾಮಯ ನೀನಾದೆ ನರಳುವರ ।
ಧರಣಿದೇವಿಯ ದೊರೆಯೆ ನಿನ್ನಯ
ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಣದಲಿ ನಾ
ಶಿರವೆರಗಿ ಬಯಸೆವೆನು ಚಿನ್ನಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನು ॥ ೪೪೩

ಹಗಲಯ ಮಗ್ಗುಗೆ ಮೃಗದ ಶಿರಸಿನ
ಮೊಗವ ತೋರಿದೆ ಖಗಚರನೆ ಕಲಿ
ಯುಗದಿ ನೀ ಜಗದೊಡೆಯನಾಗಿಹ ವೆಂಕಟಾಚಲದಿ |
ಸುಗುಣ ಸುಚರಿತಯುತನೆ ನಿನ್ನನು
ಪೂಗಳುತಿಹ ಬಹುವಿಧದ ಭಕ್ತರಿ
ಗಗಣತಾಕ್ಷಯ ವರದ ನೀನಾಗೆಂದು ಬೇಡುವೆನು || ೪೪೫

ಆರ್ತಿಸುವೆ ಸದ್ಭಾವ ಭಕ್ತಿಯೊ
ಕರ್ತಿಸುವೆ ಮಿಗಿಲ್ಲವದನು ಸ
ಮರ್ತಿಸುವೆ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ನನ್ನೊಲುಮೆಗರ್ಹಿಸುತ |
ಸರ್ವತಯವ ನಿನ್ನಗರ್ಹಿಸುವೆ ಕಂ
ದರ್ಶನಕನೆ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆ
ಗಿರ್ಹೆ ನಿನ್ನಭಿಮಾನವೊಂದರ ಭಾಗದಾಹು ನೀಗೆ || ೪೪೬

ಮಂದಿಸುವೆ ನಾನೊಂದು ವಿಧದಲಿ
ಮಂದಿಸುವೆ ನಿಜಭಕ್ತಿಭಾವನೊ
ಕೊಂದಿಸುವೆ ನಾನೊಂದನರಿಯದೆ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲದಿ |
ಮಂದಿಸುವೆ ನಿನ್ನಚಲ ಭಾವನೆ
ಯೊಂದೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಕಮಲಕೆ
ಸಂದುವುದು ನನ್ನಿಂದ ಪಾಲಿಸೊ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆ || ೪೪೭

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ
ಮಂಗಳಂ ತಿರುಮಲೆಯ ವರದ ವರಾಹಮೂರುತಿಯೆ |
ಮಂಗಳಂ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಜಯ
ಮಂಗಳಂ ತಿರುಪತಿಯೊಡೆಯ ಗೋವಿಂದರಾಜನಿಗೆ || ೪೪೮

ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಪದ್ಯ ಸಂ.	ಸಾಲು	ಕವ್ಯೆ	ಸರಿ
೩	4	ಸುರಗುಣ	ಸುರಗಣ
೪	1	...ದೃವನರಸಿ	ದೃವನರಸಿ
೧೩	3	ದನಿಸ	ದನಿಸಿ
೧೪	3	ಗಾಸಲ್ಕೆ	ಗಾಲಿಸಲ್ಕೆ
೧೫	2	ಪುರಪಾ	ಪುರುಪಾ
೧೬	2	ಲಕುಮೀಶ	ಲಕುಮಿಶ
೪೯	4	ತರದಲೀ	ತರದಲೀ
೫೫	1	ದೇವನೊದದ	ದೇವನೊದದ
೬೧	6	ಲೆಕ್ಕಿಕಪ	ಲೆಕ್ಕಿಪ
೬೭	2	ಪಾಲನೊದ್ದ	ಪಾಲನೊದ್ದ
೬೭	5	...ದಲ್ಲದೆ	...ರಲ್ಲದೆ
೧೦೨	6	ನಿದ್ದಡೆ	ನಿದ್ದೆಡೆ
೧೩೪	2	ಧರಣಿದೇವಿ	ಧರಣಿದೇವಿ
೧೪೯	2	ಕೇಳಿಲ್ಲ	ಕೇಳಿಲ್ಲ
೧೭೫	5	...ಮೆಂಬುದ	...ಮೆಂಬುವ
೧೮೩	3	ವಿಪರೀತಾರ್ಥ	ವಿಪರಿತಾರ್ಥ
೨೦೬	3	ನಾನನರಿ	ನಾನರಿ
೨೧೯	6	ಮೊರೆದ	ಯೊರೆದ
೨೩೪	6	ನಿದಿರೆಲ್ಲ	ನಿದರೆಲ್ಲ
೨೬೨	2	.. ಧಿಕೊಂಡ	...ಧಿಕ್ರೀತೊಂಡ
೩೦೭	3	ಳರಸಿ	ಳರಸಿ
೪೧೪	3	ತರಳಗೆ	ತರಳಗೆ

2

ಈ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಂದೋ ಬದ್ಧವಾದ ಭಾಮಿನೀ ಪು
ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನು ರಚಿಸಿರುವ ಈ ದೈವಭ
“ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ ” ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ ನನ್ನ ನ
ಆನಂದಭಾಷ್ಪಭರಿತವಾದುವು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಮನ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಹೃದಯರುಗಳ
ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ಕರ್ತೃವನ್ನು
ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೋ. ಕೋ. ಬ

ಸೋಮಸಾಗರ, ಮ

ನಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಬೆಲೆ : ರೂ. 25-00